

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

Brusel 11. července 2022
(OR. en)

2020/0374 (COD)

PE-CONS 17/22

RC 18
MI 241
COMPET 197
TELECOM 133
CODEC 408

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o spravedlivých trzích otevřených hospodářské soutěži v digitálním odvětví a o změně směrnic (EU) 2019/1937 a (EU) 2020/1828 (nařízení o digitálních trzích)

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2022/...

ze dne ...

**o spravedlivých trzích otevřených hospodářské soutěži v digitálním odvětví
a o změně směrnic (EU) 2019/1937 a (EU) 2020/1828
(nařízení o digitálních trzích)**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem³,

¹ Úř. věst. C 286, 16.7.2021, s. 64.

² Úř. věst. C 440, 29.10.2021, s. 67.

³ Postoj Evropského parlamentu ze dne 5. července 2022 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Digitální služby obecně a online platformy obzvláště hrají v hospodářství, zejména na vnitřním trhu, stále důležitější úlohu tím, že umožňují podnikům oslovovat uživatele v celé Unii, usnadňují přeshraniční obchod a velkému počtu společností v Unii otevírají zcela nové obchodní příležitosti, z čehož mají prospěch spotřebitelé v Unii.

- (2) Hlavní služby platform, které náležejí mezi tyto digitální služby, mají zároveň řadu vlastností, z nichž mohou těžit podniky, jež takové služby poskytují. Příkladem těchto vlastností hlavních služeb platform jsou mimořádně velké úspory z rozsahu, které často vyplývají z téměř nulových mezních nákladů spojených s přidáním podnikatelských nebo koncových uživatelů. Mezi další takové vlastnosti náležejí velmi silné síťové účinky, schopnost propojit díky vícestrannosti těchto služeb řadu podnikatelských uživatelů s mnoha koncovými uživateli, významná míra závislosti podnikatelských i koncových uživatelů, lock-in efekt, nedostatek tzv. multi-homingu ke stejnému účelu na straně koncových uživatelů, vertikální integrace a výhody založené na datech. Všechny tyto vlastnosti ve spojení s nekalými praktikami podniků poskytujících hlavní služby platform mohou mít za následek podstatné narušení otevřenosti hospodářské soutěže u hlavních služeb platform, jakož i dopad na poctivost obchodního vztahu mezi podniky poskytujícími takové služby a jejich podnikatelskými a koncovými uživateli. V praxi to vede k rychlému a potenciálně dalekosáhlému snížení možností výběru pro podnikatelské a koncové uživatele, a může to tak poskytovateli těchto služeb propůjčovat postavení tzv. gatekeepera (dále jen „strážce přístupu“). Mělo by být zároveň uznáno, že služby vyskytující se v nekomerčních oblastech, jako jsou projekty spolupráce, by pro účely tohoto nařízení za hlavní služby platform považovány být neměly.

- (3) Malý počet velkých podniků poskytujících hlavní služby platformou získal značnou hospodářskou sílu, což by mohlo vést podle tohoto nařízení k tomu, že by byly označeny jakožto strážci přístupu. Jedním z jejich rysů je zpravidla jejich schopnost propojit prostřednictvím svých služeb řadu podnikatelských uživatelů s mnoha koncovými uživateli, což jim následně umožňuje využít násobných výhod, např. přístupu k velkému množství dat, v různých oblastech jejich činnosti. Některé z těchto podniků vykonávají kontrolu nad ekosystémy platformou v digitální ekonomice v plném rozsahu a stávající nebo noví účastníci trhu jim strukturálně mohou velmi obtížně konkurovat, a to bez ohledu na to, jak jsou tyto účastníci trhu inovativní a efektivní. Otevřenost hospodářské soutěže je snížena zejména z důvodu existence velmi vysokých překážek pro vstup na trh nebo odchod z něj, včetně vysokých investičních nákladů, které nelze získat zpět v případě odchodu z trhu, či je nelze získat zpět snadno, a kvůli neexistenci některých klíčových vstupů digitální ekonomiky, například dat, nebo omezeného přístupu k nim. V důsledku toho se zvyšuje pravděpodobnost, že základní trhy nefungují dobře nebo dobře fungovat brzy přestanou.
- (4) Kombinace těchto vlastností strážce přístupu může v mnoha případech vést k závažné nerovnováze ve vyjednávací síle a následně k nekalým praktikám a zneužívajícím ujednáním uplatňovaným vůči podnikatelským i koncovým uživatelům hlavních služeb platformou poskytovaných strážci přístupu, a to na úkor jejich cen, kvality, spravedlivé hospodářské soutěže, výběru a inovací v digitálním odvětví.

- (5) V případě hlavních služeb platform tuž tržní procesy často nejsou schopny zajistit spravedlivé hospodářské výsledky. Ačkoli se na jednání strážců přístupu vztahují články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), oblast působnosti těchto ustanovení je omezena na určité případy tržní síly, například dominantní postavení na konkrétních trzích, a protisoutěžního jednání, a k uplatnění ustanovení uvedených článků dochází ex post, přičemž toto uplatnění vyžaduje rozsáhlé šetření často velmi složitých skutečností v jednotlivých případech. Kromě toho stávající právní předpisy Unie neřeší nebo účinně neřeší problémy pro účinné fungování vnitřního trhu, které představuje jednání strážců přístupu, kteří nemusí mít nutně dominantní postavení z hlediska práva hospodářské soutěže.
- (6) Strážci přístupu mají významný dopad na vnitřní trh, neboť značnému počtu podnikatelských uživatelů poskytují vstupy k oslovení koncových uživatelů kdekoli v Unii a na rozmanitých trzích. Nepříznivý dopad nekalých praktik na vnitřní trh a obzvláště slabá otevřenost hlavních služeb platform hospodářské soutěži, včetně negativních společenských a hospodářských dopadů těchto nekalých praktik, vyvolaly reakci ze strany vnitrostátních zákonodárců a odvětvových regulačních orgánů. K řešení nekalých praktik a otevřenosti hospodářské soutěže u digitálních služeb, nebo alespoň některých z nich, již byla přijata nebo navržena řada regulačních řešení na vnitrostátní úrovni. Tím vznikla různá regulační řešení, což vedlo k roztříštěnosti vnitřního trhu, a tudíž i větší riziko zvýšených nákladů na dodržování předpisů v důsledku různých souborů vnitrostátních regulačních požadavků.

- (7) Účelem tohoto nařízení je proto přispět k řádnému fungování vnitřního trhu stanovením pravidel pro zajištění otevřenosti hospodářské soutěže a spravedlnosti pro trhy v digitálním odvětví obecně, a zejména pro podnikatelské a koncové uživatele hlavních služeb platform poskytováných strážci přístupu. Podnikatelským a koncovým uživatelům hlavních služeb platform strážců přístupu by měly být v celé Unii poskytnuty vhodné regulační záruky proti nekalým praktikám strážců přístupu s cílem usnadnit přeshraniční podnikání v rámci Unie, a zlepšit tak řádné fungování vnitřního trhu a odstranit stávající nebo pravděpodobně vznikající rozdílnost v konkrétních oblastech, na něž se toto nařízení vztahuje. Kromě toho, i když mají strážci přístupu tendenci přijímat globální nebo alespoň celoevropské obchodní modely a algoritmičké struktury, mohou přijmout, a v některých případech přijali, odlišné obchodní podmínky a postupy v různých členských státech, což může vést k vytvoření rozdílů mezi podmínkami hospodářské soutěže pro uživatele hlavních služeb platform poskytováných strážci přístupu, a to na úkor integrace vnitřního trhu.
- (8) Sblížením rozdílných vnitrostátních právních předpisů je možné odstranit překážky volného pohybu služeb, včetně maloobchodních, v rámci vnitřního trhu. Na úrovni Unie by proto měl být stanoven cílený soubor harmonizovaných právních povinností, aby se zajistilo, že digitální trhy, na kterých strážci přístupu působí, budou v rámci vnitřního trhu spravedlivé a otevřené hospodářské soutěži, což skýtá prospěch unijní ekonomice jako celku a v konečném důsledku i unijním spotřebitelům.

- (9) Roztříštěnosti vnitřního trhu se lze účinně vyhnout pouze tehdy, bude-li členským státům zabráněno uplatňovat vnitrostátní pravidla, která spadají do oblasti působnosti a sledují stejné cíle jako toto nařízení. Tím není vyloučena možnost uplatňovat na strážce přístupu ve smyslu tohoto nařízení jiné vnitrostátní právní předpisy, které sledují jiné legitimní cíle veřejného zájmu stanovené ve Smlouvě o fungování EU nebo naléhavé důvody obecného zájmu uznané judikaturou Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“).
- (10) Protože je cílem tohoto nařízení doplnit vymáhání práva hospodářské soutěže, mělo by se toto nařízení, aniž jsou dotčeny články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, zároveň uplatňovat i na odpovídající vnitrostátní pravidla hospodářské soutěže a další vnitrostátní pravidla hospodářské soutěže týkající se jednostranného jednání, která jsou založena na individualizovaném posouzení postavení a chování na trhu, včetně jeho skutečných nebo potenciálních účinků a přesného rozsahu zakázaného jednání, a která podnikům umožňují předložit pro dané jednání argumenty týkající se efektivnosti a objektivního odůvodnění, a dále na vnitrostátní předpisy týkající se kontroly spojování podniků. Uplatňováním těchto pravidel by však neměly být dotčeny povinnosti uložené podle tohoto nařízení strážcům přístupu a jednotné a účinné uplatňování těchto povinností na vnitřním trhu.

- (11) Cílem článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU a odpovídajících vnitrostátních pravidel hospodářské soutěže týkajících se protisoutěžního mnohostranného a jednostranného jednání, jakož i kontroly spojování podniků, je ochrana nenarušené hospodářské soutěže na trhu. Cíl tohoto nařízení doplňuje, i když se od něj liší, cíl ochrany nenarušené hospodářské soutěže na jakémkoli daném trhu, jak je vymezen v oblasti práva hospodářské soutěže, který má zajistit, aby trhy, na nichž působí strážci přístupu, byly a zůstaly otevřené hospodářské soutěži a spravedlivé, nezávisle na skutečných, potenciálních nebo předpokládaných účincích jednání daného strážce přístupu, na něž se na daném trhu vztahuje toto nařízení o hospodářské soutěži. Toto nařízení má proto za cíl chránit jiný právní zájem než zájem chráněný uvedenými pravidly a mělo by se použít, aniž je dotčeno jejich uplatňování.

- (12) Toto nařízení by se mělo rovněž použít, aniž jsou dotčena pravidla vyplývající z jiných právních aktů Unie upravujících určité aspekty poskytování služeb, na něž se vztahuje toto nařízení, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679¹, (EU) 2019/1150² a nařízení o jednotném trhu digitálních služeb a směrnic Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES³, 2005/29/ES⁴, 2010/13/EU⁵, (EU) 2015/2366⁶, (EU) 2019/790⁷ a (EU) 2019/882⁸ a směrnice Rady 93/13/EHS⁹, jakož i vnitrostátní pravidla zaměřená na prosazování nebo provádění uvedených právních aktů Unie.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 57).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1).

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92).

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 o požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70).

⁹ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29).

- (13) Slabá otevřenost hospodářské soutěži a nekalé praktiky v digitálním odvětví jsou u některých digitálních služeb častější a výraznější než u jiných. Tak je tomu zejména v případech široce rozšířených a běžně používaných digitálních služeb, které jsou většinou přímými zprostředkovateli mezi podnikatelskými a koncovými uživateli a u kterých jsou nejrozšířenějšími rysy: mimořádně velké úspory z rozsahu, velmi silné síťové účinky, schopnost propojit vícestranností těchto služeb mnoho podnikatelských uživatelů s mnoha koncovými uživateli, lock-in efekty, nedostatečný multi-homing nebo vertikální integrace. Často existuje pouze jeden nebo několik málo velkých podniků poskytujících takové digitální služby. Tyto podniky se nejčastěji staly strážci přístupu pro podnikatelské a koncové uživatele, což má dalekosáhlé dopady. Zejména získaly možnost jednoduše stanovit obchodní podmínky jednostranně a na úkor podnikatelských a koncových uživatelů. Proto je nezbytné zaměřit se pouze na ty digitální služby, které jsou nejvíce využívány podnikatelskými a koncovými uživateli a u nichž vyvstávají z hlediska vnitřního trhu zřetelnější a naléhavější obavy z malé otevřenosti hospodářské soutěži a z nekalých praktik strážců přístupu.

- (14) Zejména online zprostředkovatelské služby, internetové vyhledávače, operační systémy, online sociální sítě, služby platformem pro sdílení videonahrávek, interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech, služby cloud computingu, virtuální asistenti, webové prohlížeče a online reklamní služby, včetně služeb zprostředkování reklamy, se mohou dotknout značného počtu koncových uživatelů i podniků, což s sebou nese riziko nekalých obchodních praktik. Měly by proto být zahrnuty do definice hlavních služeb platformem a spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení. Online zprostředkovatelské služby mohou být rovněž aktivní v oblasti finančních služeb a mohou zprostředkovávat takové služby nebo být používány k poskytování takových služeb, jejichž demonstrativní výčet je uveden v příloze II směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535¹. Pro účely tohoto nařízení by definice hlavních služeb platformem měla být z technologického hlediska neutrální a měla by být chápána tak, že zahrnuje služby, které jsou poskytovány na různých prostředcích nebo zařízeních nebo jejich prostřednictvím, jako jsou televize s internetem nebo digitální služby zabudované ve vozidlech. Za určitých okolností by pojem „koncoví uživatelé“ měl zahrnovat uživatele, kteří jsou tradičně považováni za podnikatelské uživatele, ale v dané situaci nevyužívají hlavní služby platformem k poskytování zboží nebo služeb jiným koncovým uživatelům, jako jsou například podniky využívající služby cloud computingu pro své vlastní účely.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

- (15) Skutečnost, že je digitální služba považována za hlavní službu platformy, sama o sobě nevyvolává dostatečně vážné obavy ohledně otevřenosti hospodářské soutěži nebo nekalých praktik. Tyto obavy vyvstávají pouze v případě, že hlavní služba platformy představuje důležitou bránu a je provozována podnikem s významným dopadem na vnitřní trh a pevně zavedeným a trvalým postavením nebo podnikem, u něhož lze předpokládat, že takovou pozici získá v blízké budoucnosti. Cílený soubor harmonizovaných pravidel stanovený v tomto nařízení by se proto měl vztahovat pouze na podniky určené na základě těchto tří objektivních kritérií, a to pouze na ty z jejich hlavních služeb platform, které jednotlivě představují důležitou bránu pro podnikatelské uživatele k oslovení koncových uživatelů. Skutečnost, že je možné, aby podnik poskytující hlavní služby platform působil jako zprostředkovatel nejen mezi podnikatelskými a koncovými uživateli, ale také mezi koncovými uživateli navzájem, například v případě interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech, by neměla bránit závěru, že takový podnik je nebo by mohl být důležitou bránou pro podnikatelské uživatele k oslovení koncových uživatelů.

- (16) S cílem zajistit účinné uplatňování tohoto nařízení na podniky poskytující hlavní služby platform, u nichž je největší pravděpodobnost, že splní uvedené objektivní požadavky, a v případech, kdy se nekalé praktiky oslabující otevřenost hospodářské soutěže vyskytují nejvíce a jejich dopad je největší, by Komise měla mít možnost přímo označit za strážce přístupu podniky poskytující hlavní služby platform, které dosahují určitých kvantitativních prahových hodnot. Na takové podniky by se každopádně měl použít rychlý postup určení, který by měl být zahájen v okamžiku, jakmile se začne toto nařízení používat.

- (17) Skutečnost, že má určitý podnik v Unii velmi významný obrat a poskytuje hlavní službu platformy alespoň ve třech členských státech, je pádnou indicií o tom, že má uvedený podnik významný dopad na vnitřní trh. To platí rovněž v případě, že má podnik poskytující hlavní službu platformy alespoň ve třech členských státech velmi významnou tržní kapitalizaci nebo ekvivalentní reálnou tržní hodnotu. Mělo by se proto předpokládat, že podnik poskytující hlavní službu platformy má významný dopad na vnitřní trh, pokud poskytuje hlavní službu platformy alespoň ve třech členských státech a pokud se obrat jeho skupiny realizovaný v Unii rovná určité vysoké prahové hodnotě nebo ji překračuje, nebo pokud tržní kapitalizace skupiny dosahuje určité vysoké absolutní hodnoty nebo ji překračuje. V případě podniků poskytujících hlavní služby platform, jež patří podnikům, které nejsou veřejně kotované, by měla být jako referenční kritérium použita ekvivalentní reálná tržní hodnota. Komise by měla mít možnost využít své pravomoci přijímat akty v přenesené pravomoci k vypracování objektivní metodiky pro výpočet této hodnoty.

Vysoký obrat skupiny realizovaný v Unii ve spojení s prahovým počtem uživatelů hlavních služeb platforem v Unii odráží poměrně silnou schopnost tyto uživatele zpeněžovat. Vysoká tržní kapitalizace v poměru ke stejnému prahovému počtu uživatelů v Unii odráží poměrně významný potenciál ke zpeněžení těchto uživatelů v blízké budoucnosti. Tento potenciál zpeněžení odráží v zásadě klíčovou pozici dotčených podniků. Oba ukazatele navíc odrážejí finanční způsobilost dotčených podniků, včetně jejich schopnosti využít svůj přístup na finanční trhy k posílení své pozice. K tomu může dojít například tehdy, je-li tento výhodnější přístup využit k akvizici jiných podniků, což je schopnost, u níž se prokázal následný potenciální negativní dopad na inovace. Tržní kapitalizace může rovněž odrážet očekávanou budoucí pozici a dopad na vnitřní trh dotčených podniků navzdory potenciálně relativně nízkému stávajícímu obratu. Hodnota tržní kapitalizace by měla být založena na úrovni, která odráží průměrnou tržní kapitalizaci největších kotovaných podniků v Unii během vhodného období.

- (18) Zatímco tržní kapitalizace na úrovni prahové hodnoty nebo nad prahovou hodnotou v uplynulém účetním období by měla zakládat domněnku, že podnik poskytující hlavní služby platformem má významný dopad na vnitřní trh, trvalá tržní kapitalizace podniku poskytujícího hlavní služby platformem na úrovni prahové hodnoty nebo nad prahovou hodnotou po dobu tří nebo více let by měla být považována za další posílení této domněnky.
- (19) Naopak by mohla existovat řada faktorů týkajících se tržní kapitalizace, které by vyžadovaly důkladné posouzení při určování toho, zda by podnik poskytující hlavní služby platformem měl být považován za podnik s významným dopadem na vnitřní trh. Tak by tomu mohlo být v případě, kdy byla tržní kapitalizace podniku poskytujícího hlavní služby platformem v předchozích účetních obdobích výrazně nižší než prahová hodnota a volatilita jeho tržní kapitalizace během sledovaného období byla nepřiměřená celkové volatilitě akciového trhu nebo jeho vývoj tržní kapitalizace v porovnání s vývojem na trhu nebyl v souladu s rychlým a jednosměrným růstem.

- (20) Má-li podnik poskytující hlavní službu platformy velmi vysoký počet podnikatelských uživatelů, kteří jsou na této službě závislí, aby dosáhli velmi vysokého počtu měsíčních aktivních koncových uživatelů, umožňuje to tomuto podniku ovlivňovat činnost podstatné části podnikatelských uživatelů ve svůj prospěch a v zásadě naznačuje, že uvedený podnik je strážcem přístupu. Příslušné prahové úrovně by měly být stanoveny tak, aby v případě počtu koncových uživatelů představovaly významné procento celkového počtu obyvatel Unie a v případě počtu podnikatelských uživatelů významné procento celého souboru podniků, jež používají hlavní služby platformy. Aktivní koncoví a podnikatelští uživatelé by měli být identifikováni a vypočítáni tak, aby odpovídajícím způsobem reprezentovali úlohu a dosah dané konkrétní hlavní služby platformy. Za účelem zajištění právní jistoty pro strážce přístupu by měly být v příloze tohoto nařízení stanoveny prvky pro určení počtu aktivních koncových a podnikatelských uživatelů pro každou hlavní službu platformy. Tyto prvky mohou být ovlivněny technologickým a jiným vývojem. Komisi by proto měla být svěřena pravomoc přijmout akty v přenesené pravomoci s cílem změnit toto nařízení aktualizací metodiky a seznamu ukazatelů používaných k určení počtu aktivních koncových a aktivních podnikatelských uživatelů.

- (21) K zavedení a trvalému postavení v provozu podniku poskytujícího hlavní službu platformy nebo předvídatelnosti takového postavení v budoucnu dochází zejména tehdy, je-li soutěžní postavení tohoto podniku omezené. Tak tomu je pravděpodobně v případě, že tento podnik poskytoval hlavní službu platformy nejméně ve třech členských státech velmi vysokému počtu podnikatelských uživatelů a koncových uživatelů po dobu nejméně tří let.
- (22) Tyto prahové hodnoty mohou být ovlivněny tržním a technickým vývojem. Komisi by proto měla být svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem upřesnit metodiku pro určování toho, zda jsou kvantitativní prahové hodnoty splněny, a v případě potřeby ji pravidelně upravovat podle vývoje trhu a technologií. Tyto akty v přenesené pravomoci by neměly měnit kvantitativní prahové hodnoty stanovené v tomto nařízení.

- (23) Podnik poskytující hlavní služby platformem by měl mít za výjimečných okolností možnost vyvrátit domněnku, že má významný dopad na vnitřní trh, tím, že prokáže, že ačkoli dosahuje kvantitativních prahových hodnot stanovených v tomto nařízení, nesplňuje požadavky pro to, aby byl označen za strážce přístupu. Uvedený podnik by měl nést důkazní břemeno k vyvrácení domněnky vyplývající ze splnění kvantitativních prahových hodnot. Ve svém posuzování předložených důkazů a argumentů by Komise měla vzít v úvahu pouze prvky, které přímo souvisejí s kvantitativními kritérii, konkrétně dopad podniku poskytujícího hlavní služby platformem na vnitřní trh nad rámec tržeb nebo tržní kapitalizace, jako je jeho velikost v absolutním vyjádření a počet členských států, v nichž působí; počet skutečných podnikatelských a koncových uživatelů, o který překračuje prahové hodnoty, a význam poskytované hlavní služby platformy podniku s přihlédnutím k celkovému rozsahu činností příslušné hlavní služby platformy; a počet let, po kterém jsou prahové hodnoty splněny.

Jakékoli odůvodnění na základě hospodářských faktorů, které se snaží využít definice trhu nebo prokázat účinnost vyplývající z konkrétního typu jednání podniku poskytujícího hlavní služby platforem, by mělo být odmítnuto, neboť není pro označení strážce přístupu podstatné. Nejsou-li předložená tvrzení dostatečně odůvodněná, neboť domněnku zjevně nevyvracejí, Komise by měla mít možnost tyto argumenty ve lhůtě 45 pracovních dní stanovené pro označení odmítnout. Komise by měla mít možnost přijmout rozhodnutí na základě dostupných informací o kvantitativních prahových hodnotách, pokud podnik poskytující hlavní služby platforem brání šetření tím, že nejedná v souladu s opatřeními přijatými Komisi v rámci vyšetřování.

- (24) Mělo by být rovněž stanoveno posouzení role strážce přístupu u podniků poskytujících hlavní služby platform, které nedosahují všech kvantitativních prahových hodnot, a to ve světle celkových objektivních požadavků spočívajících v tom, zda mají významný dopad na vnitřní trh, jsou strážcem přístupu pro podnikatelské uživatele k oslovení koncových uživatelů a mohou při svých činnostech těžit ze zavedeného a trvalého postavení, nebo je možné předpokládat, že tak v blízké budoucnosti učiní. Je-li podnik poskytující hlavní služby platform středním nebo malým podnikem nebo mikropodnikem, mělo by posouzení pečlivě zohlednit, zda by takový podnik mohl podstatně narušit u hlavních služeb platform otevřenost hospodářské soutěži, neboť toto nařízení se zaměřuje především na velké podniky se značnou hospodářskou silou než na střední či malé podniky nebo mikropodniky.

- (25) Takové posouzení lze provést pouze s ohledem na šetření trhu a s přihlédnutím ke kvantitativním prahovým hodnotám. Ve svém posouzení by Komise měla sledovat cíle spočívající v zachování a podpoře inovací a kvality digitálních produktů a služeb, míry spravedlnosti a konkurenceschopnosti cen a míry, do jaké jsou nebo zůstávají kvalita nebo výběr pro podnikatelské a koncové uživatele na vysoké úrovni. Lze vzít v úvahu prvky, které jsou specifické pro dotčené podniky poskytující hlavní služby platform, jako jsou mimořádně velké úspory z rozsahu, velmi silné síťové účinky, výhody založené na datech, schopnost propojit vícestranností těchto služeb mnoho podnikatelských uživatelů s mnoha koncovými uživateli, efekt uzamčení, nedostatečný multi-homing, konglomerátní korporátní struktura nebo vertikální integrace. Kromě toho lze jako ukazatele posílení potenciálu takových podniků a vychýlení trhu v jejich prospěch použít velmi vysokou tržní kapitalizaci, velmi vysoký poměr hodnoty vlastního kapitálu k zisku nebo velmi vysoký obrat plynoucí od koncových uživatelů jedné konkrétní hlavní služby platformy. Vysoká míra relativního růstu je společně s tržní kapitalizací příkladem dynamických parametrů, které jsou obzvláště důležité pro identifikaci podniků poskytujících hlavní služby platform, u nichž lze předpokládat, že získají zavedené a trvalé postavení. Komise by měla mít možnost přijmout rozhodnutí na základě nepříznivých závěrů z dostupných údajů, pokud podnik poskytující hlavní služby platform významně brání šetření tím, že nedodrží vyšetřovací opatření přijatá Komisí.

- (26) Na podniky poskytující hlavní služby platform, u nichž lze předpokládat, že v blízké budoucnosti získají zavedené a trvalé postavení, by se měl vztahovat zvláštní dílčí soubor pravidel. Vzhledem ke stejným specifickým rysům hlavních služeb platform jsou podniky náchylné k vychýlení trhu: jakmile podnik poskytující hlavní službu platformy získá určitou výhodu oproti konkurentům nebo potenciálním vyzyvatelům, pokud jde o rozsah nebo zprostředkovatelskou sílu, jeho postavení by se mohlo stát nenapadnutelným a situace by se mohla vyvinout tak, že v blízké budoucnosti pravděpodobně získá zavedené a trvalé postavení. Podniky se mohou pokusit o vychýlení trhu a získání postavení strážce přístupu tím, že využijí některé ze zneužívajících ustanovení a nekalých praktik regulovaných tímto nařízením. V takové situaci se jeví jako vhodné, aby došlo k zásahu před tím, než se trh nevratně vychýlí.
- (27) Tento včasný zásah by však měl být omezen na uložení pouze těch povinností, které jsou nezbytné a vhodné k zajištění toho, aby dotčené služby zůstaly otevřené hospodářské soutěži, a měl by umožnit, aby bylo zabráněno kvalifikovanému riziku zneužívajících ujednání a nekalých praktik. Na tento účel jsou přímo zaměřeny povinnosti, které brání tomu, aby podnik poskytující hlavní služby platform těžil při svých činnostech ze zavedeného a trvalého postavení, jako jsou povinnosti, které brání využívání výhod pákového efektu, a povinnosti, které usnadňují změnu poskytovatele a multi-homing. Aby byla zajištěna proporcionalita, měla by Komise z této podskupiny povinností uplatňovat pouze ty, které jsou nezbytné a přiměřené k dosažení cílů tohoto nařízení, a měla by pravidelně přezkoumávat, zda by tyto povinnosti měly být zachovány, zrušeny nebo přizpůsobeny.

- (28) Uplatňování pouze těch povinností, které jsou nezbytné a přiměřené k dosažení cílů tohoto nařízení, by mělo Komisi umožnit včasný a účinný zásah při plném respektování přiměřenosti zvažovaných opatření. Mělo by rovněž ujistit skutečné nebo potenciální účastníky trhu o tom, že dotčené služby jsou otevřené hospodářské soutěži a spravedlivé.
- (29) Strážci přístupu by měli plnit povinnosti stanovené v tomto nařízení, pokud jde o každou z hlavních služeb platform uvedených v příslušném rozhodnutí o označení. V příslušných případech by se měly tyto povinnosti uplatnit s přihlédnutím ke konglomerátnímu postavení strážců přístupu. Dále by Komise měla mít možnost uložit strážci přístupu na základě rozhodnutí prováděcí opatření. Tato prováděcí opatření by měla být koncipována účinným způsobem s ohledem na vlastnosti hlavních služeb platform a možná rizika obcházení a v souladu se zásadou proporcionality a základními právy dotčených podniků, jakož i třetích stran.

- (30) Velmi rychle se měnící a komplexní technologická povaha hlavních služeb platforem vyžaduje pravidelný přezkum statusu strážců přístupu, a to včetně těch, u nichž se předpokládá, že zavedené a trvalé postavení při svých činnostech získají v blízké budoucnosti. Aby měli všichni účastníci trhu, včetně strážců přístupu, potřebnou jistotu, pokud jde o příslušné právní povinnosti, je nezbytná lhůta pro tyto pravidelné přezkumy. Je rovněž důležité provádět tyto přezkumy pravidelně, nejméně však jednou za tři roky. Dále je důležité upřesnit, že změna rozhodnutí o označení nenastává vždy, změní-li se skutečnosti, na jejichž základě byl podnik poskytující hlavní služby platforem označen za strážce přístupu. Ke změně dochází tehdy, vede-li změna skutečností ke změně posouzení. Pouze na základě individuálního posouzení skutečností a okolností lze učinit závěr o tom, zda tomu tak je, či nikoliv.

- (31) Za účelem zajištění otevřenosti hospodářské soutěži a spravedlnosti hlavních služeb platform poskytováných strážci přístupu je nezbytné jasně a jednoznačně stanovit soubor harmonizovaných pravidel pro tyto služby. Tato pravidla jsou nezbytná k řešení rizika škodlivých účinků praktik strážců přístupu, ve prospěch podnikatelského prostředí v dotčených službách, uživatelů a v konečném důsledku společnosti jako celku. Povinnosti odpovídají praktikám, o nichž se při zohlednění charakteristik digitálního odvětví má za to, že narušují otevřenost hospodářské soutěži nebo jsou zneužívající, případně obojí, a které mají obzvláště negativní přímý dopad na podnikatelské uživatele a koncové uživatele. Mělo by být možné, aby povinnosti stanovené v tomto nařízení zvláště zohledňovaly povahu poskytovaných hlavních služeb platform. Povinnosti stanovené v tomto nařízení by měly zajistit otevřenost hospodářské soutěži a spravedlnost nejen ve vztahu k hlavním službám platform, jež jsou uvedeny v rozhodnutí o označení, ale také ve vztahu k jiným digitálním produktům a službám, u nichž strážci přístupu využívají pákového efektu kvůli svému postavení a které jsou často poskytovány společně s hlavními službami platform nebo na jejich podporu.

- (32) Pro účely tohoto nařízení by se otevřeností hospodářské soutěži měla rozumět schopnost podniků účinně překonávat překážky pro vstup na trh a expanzi a konkurovat strážci přístupu díky kvalitě svých produktů a služeb. Rysy hlavních služeb platform v digitálním odvětví, jako jsou síťové účinky, významné úspory z rozsahu a prospěch plynoucí z dat, omezují otevřenost těchto služeb a souvisejících ekosystémů hospodářské soutěži. Tato slabá otevřenost hospodářské soutěži snižuje pobídky k inovacím a zdokonalování produktů a služeb pro strážce přístupu, jeho podnikatelské uživatele, jeho konkurenty a zákazníky, a tím negativně ovlivňuje inovační potenciál širší ekonomiky online platform. Otevřenost služeb v digitálním odvětví hospodářské soutěži může být rovněž nízká, pokud pro určitou hlavní službu platformy existuje více než jeden strážce přístupu. Toto nařízení by proto mělo zakázat určité praktiky strážců přístupu, které mohou zvýšit překážky pro vstup na trh nebo expanzi, a mělo by ukládat strážcům přístupu určité povinnosti, které by měly tyto překážky snižovat. Uvedené povinnosti by měly rovněž řešit situace, kdy může být postavení strážce přístupu upevněno v takovém rozsahu, že hospodářská soutěž mezi platformami není v krátkodobém horizontu účinná, což znamená, že je třeba vytvořit nebo posílit hospodářskou soutěž v rámci platform.

- (33) Pro účely tohoto nařízení by se nepoctivostí měla rozumět nerovnováha mezi právy a povinnostmi podnikatelských uživatelů, při níž strážce přístupu získává nepřiměřenou výhodu. Účastníci trhu, včetně podnikatelských uživatelů hlavních služeb platforem a alternativních poskytovatelů služeb poskytovaných společně s těmito hlavními službami platforem nebo na jejich podporu, by měli být schopni přiměřeně využívat výhod plynoucích ze svého inovativního nebo jiného úsilí. Vzhledem ke klíčovému postavení a lepší vyjednávací síle strážců přístupu je možné, že se strážci přístupu budou chovat způsobem, který ostatním neumožňuje plně využívat výhod plynoucích z jejich vlastních příspěvků, a jednostranně stanoví nevyvážené podmínky pro používání svých hlavních služeb platforem nebo služeb poskytovaných společně s hlavními službami platforem nebo na jejich podporu. Tuto nerovnováhu nevylučuje skutečnost, že strážce přístupu nabízí konkrétní službu určité skupině uživatelů bezplatně, a tato nerovnováha může rovněž spočívat ve vyloučení nebo diskriminaci podnikatelských uživatelů, zejména pokud tito uživatelé službám poskytovaným strážcem přístupu konkurují. Toto nařízení by proto mělo strážcům přístupu uložit povinnosti, které budou toto chování řešit.

- (34) Otevřenost hospodářské soutěže a spravedlnost jsou vzájemně provázané. Nedostatek otevřenosti určité služby hospodářské soutěže či nízká otevřenost může strážci přístupu umožnit, aby se dopouštěl nekalých praktik. Obdobně mohou nekalé praktiky strážce přístupu snížit možnost podnikatelských uživatelů nebo jiných subjektů konkurovat jeho postavení. Oba tyto prvky proto může řešit zvláštní povinnost stanovená v tomto nařízení.
- (35) Povinnosti stanovené v tomto nařízení jsou proto nezbytné k řešení stanovených cílů veřejného zájmu, neboť neexistují jiná a méně omezující opatření, která by účinně vedla ke stejnému výsledku, s ohledem na potřebu chránit veřejný pořádek a soukromí a bojovat proti podvodným a klamavým obchodním praktikám.

(36) Strážci přístupu často přímo shromažďují osobní údaje koncových uživatelů za účelem poskytování online reklamních služeb, pokud koncoví uživatelé používají webové stránky a softwarové aplikace třetích stran. Třetí strany rovněž strážcům přístupu poskytují osobní údaje svých koncových uživatelů s cílem využívat určité služby poskytované strážci přístupu v souvislosti s jejich hlavními službami platformem, jako jsou například specifické cílové skupiny. Zpracování osobních údajů od třetích stran využívajících hlavní služby platformem pro účely poskytování online reklamních služeb poskytuje strážcům přístupu potenciální výhody, pokud jde o shromažďování dat, čímž se zvyšují překážky vstupu na trh. Je tomu tak proto, že strážci přístupu zpracovávají osobní údaje od podstatně většího počtu třetích stran než jiné podniky. Podobné výhody vyplývají z i) kombinování osobních údajů koncových uživatelů shromážděných z hlavní služby platformy s daty shromážděnými z jiných služeb, ii) křížového používání osobních údajů z hlavní služby platformy v rámci jiných služeb, které strážce přístupu poskytuje samostatně, zejména služeb, které nejsou nabízeny společně s příslušnou hlavní službou platformy nebo na její podporu, a opačně, nebo iii) přihlašování koncových uživatelů k různým službám strážců přístupu s cílem kombinovat osobní údaje. Aby se zajistilo, že strážci přístupu nespravedlivě neoslabí otevřenost hlavních služeb platformem hospodářské soutěži, měli by strážci přístupu koncovým uživatelům umožnit svobodně se rozhodnout se těchto praktik zpracovávání údajů a přihlašování účastnit, a to tím, že jim nabídnou méně individualizovanou, avšak rovnocennou možnost, a aniž by využití hlavní služby platformy nebo jejích určitých funkcí podmiňovali souhlasem koncového uživatele. Tím by nemělo být dotčeno zpracovávání osobních údajů strážcem přístupu ani přihlašování koncových uživatelů ke službě s ohledem na právní základ podle čl. 6 odst. 1 písm. c), d) a e) nařízení (EU) 2016/679, nikoliv však podle čl. 6 odst. 1 písm. b) a f) uvedeného nařízení.

- (37) Méně individualizovaná možnost by neměla být odlišná nebo méně kvalitní ve srovnání se službou poskytovanou koncovým uživatelům, kteří udělí souhlas, ledaže je snížení kvality přímým důsledkem toho, že strážce přístupu nemůže tyto osobní údaje zpracovávat nebo koncové uživatele ke službě přihlásit. Neudělení souhlasu by nemělo být obtížnější než udělení souhlasu. Pokud strážce přístupu požaduje souhlas, měl by koncovému uživateli proaktivně nabídnout uživatelsky přívětivé řešení, jak souhlas výslovně, jasně a jednoduše udělit, změnit nebo odvolat. Souhlas by měl být zejména udělen zjevným potvrzujícím jednáním nebo prohlášením, které je vyjádřením svobodného, konkrétního, informovaného a jednoznačného svolení koncového uživatele ve smyslu nařízení (EU) 2016/679. V době udělení souhlasu a pouze v příslušných případech by koncový uživatel měl být informován o tom, že neudělení souhlasu může vést k méně individualizované nabídce, avšak jinak zůstane hlavní služba platformy beze změny a žádné funkce nebudou potlačeny. Výjimečně, pokud souhlas nelze udělit přímo v rámci hlavní služby platformy strážce přístupu, by koncoví uživatelé měli mít možnost udělit souhlas prostřednictvím každé služby třetí strany, která tuto hlavní službu platformy využívá, aby strážci přístupu umožnili zpracovávat osobní údaje pro účely poskytování online reklamních služeb.

A konečně zpětvzetí souhlasu by mělo být stejně snadné jako jeho udělení. Strážci přístupu by neměli koncipovat, organizovat ani provozovat svá online rozhraní způsobem, který klame, manipuluje nebo jinak podstatně narušuje nebo zhoršuje schopnost koncových uživatelů svobodně udělit souhlas. Strážcům přístupu by zejména nemělo být dovoleno vybízet koncové uživatele více než jednou ročně k udělení souhlasu s totožným účelem zpracování, k němuž prvotně souhlas neudělili nebo svůj souhlas odvolali. Tímto nařízením není dotčeno nařízení (EU) 2016/679, včetně rámce pro jeho prosazování, které zůstává plně použitelné, pokud jde o veškeré nároky subjektů údajů v souvislosti s porušením jejich práv podle uvedeného nařízení.

- (38) V případě dětí je na místě zvláštní ochrana, pokud jde o jejich osobní údaje, zejména co se týče použití jejich osobních údajů pro účely komerčních sdělení nebo vytváření uživatelských profilů. Ochrana dětí na internetu je jedním z důležitých cílů Unie a měla by být zohledněna v relevantních ustanoveních unijního práva. V této souvislosti je třeba věnovat náležitou pozornost nařízení o jednotném trhu digitálních služeb. Nic v tomto nařízení nezprošťuje strážce přístupu od povinnosti chránit děti, která je stanovena v platném unijním právu.

- (39) V určitých případech mohou strážci přístupu, například uplatněním smluvních ujednání, omezit podnikatelským uživatelům svých online zprostředkovatelských služeb možnost nabízet produkty nebo služby koncovým uživatelům za výhodnějších podmínek, včetně ceny, prostřednictvím jiných online zprostředkovatelských služeb nebo přímých online prodejních kanálů. Pokud se tato omezení týkají online zprostředkovatelských služeb třetích stran, omezují otevřenost hospodářské soutěže mezi platformami, což následně omezuje výběr zástupných online zprostředkovatelských služeb pro koncové uživatele. Pokud se tato omezení týkají přímých online prodejních kanálů, nespravedlivě omezují svobodu podnikatelských uživatelů tyto kanály využívat. Aby se zajistilo, že si podnikatelští uživatelé online zprostředkovatelských služeb strážců přístupu budou moci svobodně vybrat zástupné online zprostředkovatelské služby nebo přímé online prodejní kanály a rozlišovat mezi podmínkami, za nichž nabízejí své produkty nebo služby koncovým uživatelům, nemělo by se připustit, aby strážci přístupu omezovali podnikatelské uživatele, pokud se rozhodnou rozlišovat mezi obchodními podmínkami, včetně ceny. Toto omezení by se mělo vztahovat na jakákoli opatření s rovnocenným účinkem, jako jsou například vyšší provize nebo vyřazování nabídek podnikatelských uživatelů.

- (40) Aby se zabránilo dalšímu posílení jejich závislosti na hlavních službách platform strážců přístupu a za účelem podpory multi-homingu, měli by podnikatelští uživatelé těchto strážců přístupu mít možnost prosazovat a zvolit si distribuční kanál, jež považují za nejvhodnější pro účely interakce s kterýmikoli koncovými uživateli, které již dříve získali prostřednictvím hlavních služeb platform poskytovaných strážcem přístupu nebo prostřednictvím jiných kanálů. To by se mělo vztahovat na propagaci nabídek, mimo jiné i prostřednictvím softwarové aplikace podnikatelského uživatele, a na jakoukoli formu komunikace a uzavírání smluv mezi podnikatelskými a koncovými uživateli. Získaným koncovým uživatelem je koncový uživatel, který již s podnikatelským uživatelem navázal obchodní vztah, a případně podnikatelský uživatel, který strážci přístupu přímo či nepřímo poskytl odměnu za usnadnění prvotního získání koncového uživatele podnikatelským uživatelem. Tyto obchodní vztahy mohou být buď placené, nebo bezplatné, jako například bezplatné zkušební verze nebo bezplatné úrovně služeb, a mohou být uzavřeny buď v rámci hlavní služby platformy strážce přístupu, nebo prostřednictvím jiného kanálu. Koncoví uživatelé by naopak rovněž měli mít možnost zvolit si nabídky těchto podnikatelských uživatelů a uzavírat s nimi smlouvy, a to v příslušných případech buď prostřednictvím hlavních služeb platform strážce přístupu, nebo z přímého distribučního kanálu podnikatelského uživatele nebo jiného nepřímého kanálu, který tento podnikatelský uživatel využívá.

- (41) Neměla by být oslabována ani omezována schopnost koncových uživatelů získávat obsah, předplatné, prvky nebo jiné položky mimo hlavní služby platformy poskytované strážcem přístupu. Zejména by se mělo zabránit situaci, v níž strážci přístupu brání koncovým uživatelům v přístupu k těmto službám a jejich využívání prostřednictvím softwarové aplikace provozované na jejich hlavní službě platformy. Předplatitelům online obsahu zakoupeného mimo softwarovou aplikaci, obchod se softwarovými aplikacemi či virtuálního asistenta by například nemělo být bráněno v přístupu k takovému online obsahu prostřednictvím softwarové aplikace v rámci hlavní služby platformy klíčového uživatele jen proto, že byl online obsah zakoupen mimo tuto softwarovou aplikaci, obchod se softwarovými aplikacemi nebo virtuálního asistenta.

(42) V zájmu zajištění spravedlivého obchodního prostředí a ochrany otevřenosti digitálního odvětví hospodářské soutěži je důležité chránit právo podnikatelských i koncových uživatelů, včetně oznamovatelů, na to, aby u kterýchkoli příslušných správních nebo jiných orgánů veřejné správy včetně vnitrostátních soudů vyjadřovali obavy ohledně nekalých praktik strážců přístupu a upozorňovali na případy nesouladu s relevantním unijním nebo vnitrostátním právem. Například je možné, že si podnikatelští či koncoví uživatelé budou chtít stěžovat na různé druhy nekalých praktik, jako jsou diskriminační podmínky přístupu, neoprávněné uzavření účtů podnikatelských uživatelů nebo nejasné důvody pro vyřazení produktů z nabídky. Jakákoli praxe, která by těmto uživatelům jakkoli bránila či je omezovala v možnosti vyjadřovat své obavy nebo domáhat se dostupné nápravy, například prostřednictvím smluvních ustanovení o důvěrnosti nebo jiných písemných podmínek, by proto měla být zakázána. Tímto zákazem by nemělo být dotčeno právo podnikatelských uživatelů a strážců přístupu stanovit ve svých dohodách podmínky používání, včetně využívání zákonných mechanismů pro vyřizování stížností, včetně jakéhokoli použití mechanismů alternativního řešení sporů nebo jurisdikce konkrétních soudů v souladu s příslušnými unijními a vnitrostátními právními předpisy. Neměla by jím být dotčena ani úloha strážců přístupu v boji proti nezákonnému online obsahu.

- (43) Některé služby poskytované společně s příslušnými hlavními službami platforem strážce přístupu nebo na jejich podporu, jako jsou služby identifikace, vykreslovací jádra webového prohlížeče platební služby nebo technické služby, které podporují poskytování platebních služeb, jako jsou platební systémy pro nákupy v aplikaci, mají zásadní význam pro podnikatelské uživatele při podnikání a umožňují jim optimalizovat služby. Každý prohlížeč zejména vychází z vykreslovacího jádra webového prohlížeče, které odpovídá za klíčové funkce prohlížeče, jako jsou rychlost, spolehlivost a webová kompatibilita. Pokud strážci přístupu provozují a vnucují vykreslovací jádra webového prohlížeče, jsou schopni určovat funkčnost a standardy, které se budou vztahovat nejen na jejich vlastní webové prohlížeče, ale také na konkurenční webové prohlížeče a následně i na webové softwarové aplikace. Strážci přístupu by proto neměli využívat svého postavení k tomu, aby od podnikatelských uživatelů, kteří jsou na nich závislí, vyžadovali používání kterékoli ze služeb poskytovaných strážcem přístupu společně s hlavními službami platforem nebo na jejich podporu, které poskytuje přímo strážce přístupu jako součást poskytování služeb nebo produktů těmito podnikatelskými uživateli. S cílem zabránit situaci, v níž strážci přístupu podnikatelským uživatelům nepřímo vnucují své vlastní služby poskytované společně s hlavními službami platforem nebo na jejich podporu, mělo by být rovněž zakázáno, aby strážci přístupu od koncových uživatelů požadovali používání těchto služeb, pokud by byl tento požadavek uplatňován v souvislosti se službou, kterou koncovým uživatelům poskytuje podnikatelský uživatel využívající hlavní službu platformy strážce přístupu. Cílem tohoto zákazu je chránit právo podnikatelského uživatele svobodně si zvolit zástupné služby ke službám strážce přístupu; zákaz by však neměl být vykládán v tom smyslu, že podnikatelskému uživateli ukládá povinnost nabízet takové možnosti svým koncovým uživatelům.

- (44) Tím, že strážci přístupu požadují jako podmínku pro používání určité hlavní služby platformy, přístup k ní, přihlášení se k ní nebo registraci pro tuto službu, aby se podnikatelští nebo koncoví uživatelé přihlásili k jakýmkoli jiným hlavním službám platformy strážců přístupu uvedených v rozhodnutí o označení nebo těch, kteří splňují práhy aktivních koncových a podnikatelských uživatelů stanovené tímto nařízením, nebo se k těmto službám zaregistrovali, získávají strážci přístupu možnost zachytit nové podnikatelské a koncové uživatele pro své hlavní služby platformy a učinit je na nich závislými tím, že zajistí, aby podnikatelští uživatelé neměli přístup k jedné hlavní službě platformy, aniž by se alespoň zaregistrovali nebo vytvořili účet pro účely získání další hlavní služby platformy. Uvedené jednání rovněž poskytuje strážcům přístupu potenciální výhodu, pokud jde o shromažďování dat. Toto jednání jako takové může vést k vytváření překážek vstupu na trh a mělo by být zakázáno.

(45) Podmínky, za nichž strážci přístupu poskytují podnikatelským uživatelům, včetně inzerentů i vydavatelů, online reklamní služby, jsou často netransparentní a nejasné. Tato nejasnost je částečně spojena s praktikami několika platforem, je však také důsledkem složitosti moderních programatických reklam. Má se za to, že uvedené odvětví je po zavedení nových právních předpisů o ochraně soukromí méně transparentní. To často vede k nedostatku informací a znalostí inzerentů a vydavatelů o podmínkách online reklamních služeb, které kupují, a oslabuje jejich možnost přecházet mezi podniky poskytujícími online reklamní služby. Náklady na online reklamní služby jsou navíc za těchto podmínek pravděpodobně vyšší, než by byly ve spravedlivějším a transparentnějším prostředí platforem, které je otevřenější hospodářské soutěži. Tyto vyšší náklady se pravděpodobně mají odrážet v cenách, které koncoví uživatelé platí za mnohé každodenní produkty a služby založené na používání online reklamních služeb. Povinnosti týkající se transparentnosti by proto měly vyžadovat, aby strážci přístupu poskytovali inzerentům a vydavatelům, kterým poskytují online reklamní služby, na požádání bezplatné informace, které oběma stranám umožní pochopit cenu zaplacenou za každou z jednotlivých online reklamních služeb poskytovaných v rámci relevantního hodnotového řetězce reklamy.

Tyto informace by měly být na požádání poskytnuty inzerentovi na úrovni jednotlivé reklamy ve vztahu k ceně a poplatkům účtovaným tomuto inzerentovi a s výhradou souhlasu vydavatele, který je vlastníkem inventáře, v němž je reklama zobrazena, také ve vztahu k odměně, kterou tento vydavatel, jenž dal souhlas, obdržel. Každodenní poskytování těchto informací umožní inzerentům získat informace, které jsou dostatečně podrobné, aby bylo možné porovnat náklady na využívání online reklamních služeb strážců přístupu s náklady na využívání online reklamních služeb jiných zástupných podniků. Pokud někteří vydavatelé neposkytnou svůj souhlas se sdílením příslušných informací s inzerentem, měl by strážce přístupu inzerentovi poskytnout informace o průměrné denní odměně, kterou tito vydavatelé za příslušné reklamy obdrželi. Stejná povinnost a zásady sdílení příslušných informací týkajících se poskytování online reklamních služeb by se měly uplatňovat ve vztahu k žádostem vydavatelů. Vzhledem k tomu, že strážci přístupu mohou používat různé cenové modely pro poskytování online reklamních služeb inzerentům a vydavatelům, například cenu za zobrazení, za zhlédnutí nebo jakékoli jiné kritérium, měli by strážci přístupu rovněž poskytnout metodu, pomocí níž se každá z těchto cen a odměn vypočítává.

- (46) Strážce přístupu má za určitých okolností dvojí úlohu, kdy jedná jako podnik poskytující hlavní služby platform, kdy poskytuje určitou hlavní službu platformy a případně další služby poskytované společně s danou hlavní službou platformy nebo na její podporu svým podnikatelským uživatelům, a zároveň soutěží nebo má v úmyslu soutěžit s týmiž podnikatelskými uživateli při poskytování stejných nebo podobných služeb nebo produktů stejným koncovým uživatelům. Za těchto okolností může strážce přístupu pro účely vlastních služeb nebo produktů využít své dvojí úlohy k využívání dat, která vygenerovali nebo poskytli jeho podnikatelští uživatelé v souvislosti s činnostmi realizovanými těmito podnikatelskými uživateli při používání hlavních služeb platform nebo služeb poskytovaných společně s těmito hlavními službami platform či na jejich podporu. Data podnikatelského uživatele mohou rovněž zahrnovat jakákoli data vygenerovaná nebo poskytnutá během činností jeho koncových uživatelů. Tak tomu může být například tehdy, poskytuje-li strážce přístupu podnikatelským uživatelům online tržiště nebo obchod se softwarovými aplikacemi a současně sám poskytuje služby jako podnik poskytující online maloobchodní služby nebo softwarové aplikace. Aby se zabránilo nespravedlivému využívání výhod plynoucích z dvojí úlohy, je nezbytné zajistit, aby strážci přístupu k poskytování služeb podobných službám, které poskytují jejich podnikatelští uživatelé, nepoužívali žádná agregovaná ani neagregovaná data, která by mohla zahrnovat anonymizované a osobní údaje, jež nejsou veřejně dostupné. Tato povinnost by se měla vztahovat na strážce přístupu jako celek, mimo jiné na jeho obchodní jednotku, která konkuruje podnikatelským uživatelům hlavní služby platformy.

- (47) Podnikatelští uživatelé mohou rovněž nakupovat online reklamní služby od podniku poskytujícího hlavní služby platformem za účelem poskytování zboží a služeb koncovým uživatelům. V tomto případě se může stát, že data nejsou generována v rámci hlavní služby platformy, ale jsou hlavní službě platformy poskytována podnikatelským uživatelem nebo jsou generována na základě jeho činností na dotčené hlavní službě platformy. V některých případech může mít tato hlavní služba platformy poskytující reklamu dvojí úlohu, a to jako podnik poskytující online reklamní služby i jako podnik poskytující služby konkurující podnikatelským uživatelům. Povinnost zakazující strážci přístupu s dvojí úlohou používat data podnikatelských uživatelů by se tudíž měla vztahovat také na data, která hlavní služba platformy obdržela od podniků za účelem poskytování online reklamních služeb souvisejících s touto hlavní službou platformy.
- (48) Pokud jde o služby cloud computingu, měla by se povinnost nepoužívat data podnikatelských uživatelů vztahovat i na data poskytovaná nebo generovaná podnikatelskými uživateli strážců přístupu v rámci využívání služby cloud computingu strážce přístupu nebo prostřednictvím jeho obchodu se softwarovými aplikacemi, který koncovým uživatelům služeb cloud computingu umožňuje přístup k softwarovým aplikacím. Touto povinností by nemělo být dotčeno právo strážců přístupu používat agregovaná data pro poskytování jiných služeb poskytovaných společně s jejich hlavní službou platformy nebo na její podporu, jako jsou například služby analýzy dat, v souladu s nařízením (EU) 2016/679 a směrnicí 2002/58/ES, jakož i s příslušnými povinnostmi stanovenými v tomto nařízení, které se týkají těchto služeb.

- (49) Strážce přístupu může použít různé prostředky k tomu, aby zvýhodňoval své vlastní služby nebo produkty či služby nebo služby či produkty třetích stran ve svém operačním systému, virtuálním asistentovi nebo webovém prohlížeči na úkor stejných nebo podobných služeb, které by koncoví uživatelé mohli získat prostřednictvím jiných třetích stran. K tomu může například dojít tehdy, jsou-li určité softwarové aplikace nebo služby strážcem přístupu instalovány předem. Aby měli koncoví uživatelé možnost volby, neměli by jim strážci přístupu bránit v odinstalování jakýchkoli softwarových aplikací v jejich operačním systému. Strážce přístupu by měl mít možnost toto odinstalování omezit pouze v případě, že jsou uvedené softwarové aplikace nezbytné pro fungování operačního systému nebo zařízení. Strážci přístupu by rovněž měli koncovým uživatelům povolit snadno změnit výchozí nastavení operačního systému, virtuálního asistenta a webového prohlížeče, pokud tato výchozí nastavení upřednostňují jejich vlastní softwarové aplikace a služby. To zahrnuje vyvolání obrazovky s volbou v okamžiku, kdy uživatelé poprvé použijí internetový vyhledávač, virtuálního asistenta nebo webový prohlížeč strážce přístupu uvedené v rozhodnutí o označení, v níž se koncovým uživatelům umožní zvolit si jinou výchozí službu, pokud koncové uživatele na tento internetový vyhledávač, virtuálního asistenta nebo webový prohlížeč směřuje operační systém strážce přístupu a pokud virtuální asistent nebo webový prohlížeč strážce přístupu směřují uživatele na internetový vyhledávač uvedený v rozhodnutí o označení.

- (50) Pravidla, která strážce přístupu stanoví pro distribuci softwarových aplikací, mohou za určitých okolností omezit schopnost koncových uživatelů instalovat a účinně využívat softwarové aplikace nebo obchody se softwarovými aplikacemi třetích stran na hardwaru nebo v operačních systémech daného strážce přístupu a omezit možnost koncových uživatelů získat přístup k takovým softwarovým aplikacím nebo obchodům se softwarovými aplikacemi mimo hlavní služby platformy tohoto strážce přístupu. Tato omezení mohou snížit schopnost vývojářů softwarových aplikací používat alternativní distribuční kanály a schopnost koncových uživatelů zvolit si mezi různými softwarovými aplikacemi z různých distribučních kanálů, a měla by být zakázána, neboť jsou nespravedlivá a mohou snižovat otevřenost hlavních služeb platformy hospodářské soutěži. S cílem zajistit otevřenost hospodářské soutěži by měl strážce přístupu dále umožnit, aby softwarové aplikace nebo obchody se softwarovými aplikacemi třetích stran mohly koncového uživatele vybídnout k rozhodnutí, zda by se daná služba měla stát výchozí službou, a umožnit snadné provedení této změny.

S cílem zajistit, aby softwarové aplikace nebo obchody se softwarovými aplikacemi třetích stran neohrožovaly integritu hardwaru nebo operačního systému poskytovaného strážcem přístupu, mělo by být možné, aby dotčený strážce přístupu přijal přiměřená technická nebo smluvní opatření k dosažení tohoto cíle, pokud prokáže, že tato opatření jsou nezbytná a odůvodněná a že neexistují méně omezující prostředky k zajištění integrity hardwaru nebo operačního systému. Integrita hardwaru nebo operačního systému by měla zahrnovat veškeré koncepční možnosti, které je třeba zavést a udržovat s cílem chránit hardware nebo operační systém proti neoprávněnému přístupu, a to zajištěním toho, aby bezpečnostní kontroly stanovené pro dotčený hardware nebo operační systém nemohly být ohroženy. S cílem dále zajistit, aby softwarové aplikace nebo obchody se softwarovými aplikacemi třetích stran neohrožily bezpečnost koncových uživatelů, měl by mít strážce přístupu možnost zavést nezbytně nutná a přiměřená opatření a nastavení jiná než výchozí nastavení, která koncovým uživatelům umožní účinně chránit bezpečnost ve vztahu k softwarovým aplikacím nebo obchodům se softwarovými aplikacemi třetích stran, prokáže-li strážce přístupu, že tato opatření a nastavení jsou nezbytně nutná a odůvodněná a že neexistují méně omezující prostředky k dosažení daného cíle. Je třeba zabránit tomu, aby strážce přístupu taková opatření zaváděl jako výchozí nastavení nebo je instaloval předem.

- (51) Strážci přístupu jsou často vertikálně integrováni a nabízejí určité produkty nebo služby koncovým uživatelům prostřednictvím svých vlastních hlavních služeb platformem nebo prostřednictvím podnikatelských uživatelů, které ovládají, což často vede ke střetu zájmů. To může zahrnovat situaci, kdy strážce přístupu poskytuje své vlastní online zprostředkovatelské služby prostřednictvím internetového vyhledávače. Při nabízení těchto produktů nebo služeb v rámci hlavní služby platformy mohou strážci přístupu vyhradit z hlediska pořadí, souvisejícího indexování a automatického procházení lepší postavení pro svou nabídku než pro nabídku produktů nebo služeb třetích stran, které na této hlavní službě platformy rovněž působí. K tomu může dojít například u produktů nebo služeb, včetně jiných hlavních služeb platformem, které jsou řazeny ve výsledcích hledání v internetových vyhledávačích nebo které jsou částečně nebo zcela začleněny do výsledků internetových vyhledávačů, skupiny výsledků specializovaných na určité téma zobrazené spolu s výsledky internetového vyhledávače, které někteří koncoví uživatelé považují za samostatnou službu nebo doplňkovou službu k internetovému vyhledávači.

Dalšími příklady jsou softwarové aplikace, které jsou distribuovány prostřednictvím obchodů se softwarovými aplikacemi, videonahrávky distribuované prostřednictvím platformy pro sdílení videonahrávek nebo produkty či služby, které jsou zvýrazněny a zobrazeny v informačním přehledu služby online sociálních sítí, produkty či služby seřazené ve výsledcích vyhledávání nebo zobrazované na online tržišti nebo produkty či služby nabízené prostřednictvím virtuálního asistenta. K takovému vyhrazení lepšího postavení vlastní nabídky strážce přístupu může dojít i před určením pořadí na základě dotazu, například při automatickém procházení a indexování. Strážce přístupu může zvýhodnit svůj vlastní obsah před obsahem třetích stran například již v průběhu automatického procházení při procesu objevování, během něhož je vyhledáván nový a aktualizovaný obsah, jakož i v průběhu indexování, které zahrnuje ukládání a utřídění obsahu nalezeného během procesu automatického procházení. Za těchto okolností má strážce přístupu dvojí postavení, jako zprostředkovatel pro podniky, které jsou třetími stranami, a jako podnik přímo poskytující produkty nebo služby. V důsledku toho jsou takoví strážci přístupu schopni přímo narušit otevřenost daných produktů nebo služeb na těchto hlavních službách platform hospodářské soutěži, a to na úkor podnikatelských uživatelů, kteří nejsou ovládáni strážcem přístupu.

- (52) V takových situacích by se strážce přístupu neměl dopouštět jakékoli formy rozdílného nebo preferenčního zacházení při určování pořadí v rámci hlavní služby platformy a souvisejícího indexování a automatického procházení, ať už prostřednictvím právních, obchodních nebo technických prostředků, ve prospěch produktů nebo služeb, které sám nabízí, nebo prostřednictvím podnikatelského uživatele, kterého ovládá. S cílem zajistit účinnost této povinnosti by podmínky, které se na toto pořadí vztahují, rovněž měly být obecně spravedlivé a transparentní. Pořadí by v této souvislosti mělo zahrnovat všechny formy relativního významu, včetně zobrazení, hodnocení, propojení nebo hlasových výsledků, a mělo by rovněž zahrnovat případy, kdy hlavní služba platformy koncovému uživateli předkládá nebo sděluje pouze jeden výsledek. Aby bylo zajištěno, že tato povinnost je účinná a nelze ji obcházet, měla by se vztahovat i na jakékoli opatření, které má rovnocenný účinek jako rozdílné nebo preferenční zacházení v pořadí. Provádění a prosazování této povinnosti by měly rovněž usnadnit pokyny přijaté podle článku 5 nařízení (EU) 2019/1150.

- (53) Strážci přístupu by neměli omezovat svobodnou volbu koncových uživatelů nebo jim v této volbě bránit tím, že technicky či jiným způsobem zabrání přechodu mezi různými softwarovými aplikacemi a službami nebo předplatnému jiných softwarových aplikací a služeb. Díky tomu by mohl své služby nabízet větší počet podniků, a koncoví uživatelé by tak v konečném důsledku měli větší výběr. Strážci přístupu by proto měli zajistit svobodnou volbu bez ohledu na to, zda jsou výrobci hardwaru, jehož prostřednictvím jsou tyto softwarové aplikace nebo služby přístupné, a neměli by vytvářet umělé technické či jiné překážky, kvůli kterým by nebyl přechod možný či účinný. Pouhé nabízení daného produktu nebo služby spotřebitelům, a to i prostřednictvím instalace předem, jakož i zlepšení nabídky koncovým uživatelům, jako je snížení ceny nebo zvýšená kvalita, by nemělo být považováno za zakázanou překážku pro přechod.
- (54) Strážci přístupu mohou bránit koncovým uživatelům v přístupu k online obsahu a službám včetně softwarových aplikací. Proto by měla být stanovena pravidla, která zajistí, aby jednání strážců přístupu neohrozilo právo koncových uživatelů na přístup k otevřenému internetu. Strážci přístupu mohou rovněž technicky omezit možnost koncových uživatelů účinně přecházet mezi různými podniky poskytujícími službu přístupu k internetu, a to zejména kontrolou nad hardwarem nebo operačními systémy. To narušuje rovné podmínky pro služby přístupu k internetu a v konečném důsledku poškozuje koncové uživatele. Proto by mělo být zajištěno, aby strážci přístupu nepřiměřeně neomezovali koncové uživatele při výběru podniku, který jim poskytuje služby přístupu k internetu.

- (55) Strážce přístupu může poskytovat služby nebo hardware, jako jsou nositelná zařízení s přístupem k hardwarovým či softwarovým prvkům zařízení, které je přístupné nebo ovládané prostřednictvím operačního systému nebo virtuálního asistenta, s cílem nabídnout koncovým uživatelům zvláštní funkce. V takovém případě vyžadují konkurenční poskytovatelé služeb nebo hardwaru, jako jsou poskytovatelé nositelných zařízení, stejně účinnou interoperabilitu se stejnými hardwarovými či softwarovými prvky a přístup k nim pro účely interoperability, aby mohli koncovým uživatelům poskytnout konkurenční nabídku.
- (56) Dvojí úlohu mohou strážci přístupu hrát rovněž jako vývojáři operačních systémů a výrobci zařízení, včetně veškerých technických funkcí, které takové zařízení může mít. Například strážce přístupu, který je výrobcem určitého zařízení, může omezit přístup k některým jeho funkcím, jako jsou bezpečné prvky a procesory technologie pro bezdrátovou komunikaci, mechanismy autentizace a software používaný k provozování těchto technologií, které mohou být nezbytné pro účinné poskytování služby, kterou společně s hlavní službou platformy nebo na její podporu poskytuje strážce přístupu, jakož i jakýkoli potenciální podnik poskytující takovou službu, který je třetí stranou.

(57) Jsou-li dvojí úlohy využívány způsobem, který jiným poskytovatelům služeb a hardwaru brání mít za rovných podmínek přístup ke stejnému operačnímu systému, hardwarovým nebo softwarovým prvkům, jež jsou strážci přístupu k dispozici nebo jsou jím používány při poskytování jakýchkoli doplňkových či podpůrných služeb nebo hardwaru, mohlo by to významně ohrozit inovace těchto jiných poskytovatelů, jakož i volbu u koncových uživatelů. Strážci přístupu by proto měli mít povinnost bezplatně zajistit účinnou interoperabilitu se stejným operačním systémem, hardwarovými nebo softwarovými prvky, které jsou dostupné nebo používané při poskytování vlastních doplňkových a podpůrných služeb a hardwaru, a přístup k nim pro účely interoperability. Tento přístup může být rovněž vyžadován softwarovými aplikacemi souvisejícími s příslušnými službami poskytovanými společně s hlavní službou platformy nebo na její podporu s cílem účinně vyvíjet a poskytovat funkce interoperabilní s funkcemi poskytovanými strážci přístupu. Cílem těchto povinností je umožnit konkurenčním třetím stranám propojení s příslušnými charakteristikami prostřednictvím rozhraní nebo podobných řešení, a to stejně účinně jako v případě vlastních služeb nebo hardwaru strážce přístupu.

- (58) Podmínky, za nichž strážci přístupu poskytují podnikatelským uživatelům, včetně inzerentů i vydavatelů, online reklamní služby jsou často netransparentní a nejasné. To mnohokrát vede k tomu, že inzerenti a vydavatelé nemají o účinku dané reklamy dostatek informací. Za účelem dalšího posílení spravedlnosti, transparentnosti a otevřenosti hospodářské soutěže by strážci přístupu ve vztahu k online reklamním službám uvedeným v rozhodnutí o označení, jakož i těm, které jsou plně integrovány s dalšími hlavními službami platform téhož podniku, měli na požádání poskytovat inzerentům, vydavatelům a třetím stranám se zmocněním od inzerentů a vydavatelů bezplatný přístup ke svým nástrojům pro měření výkonnosti a k datům, včetně agregovaných a neagregovaných dat, nezbytným k tomu, aby inzerenti, zmocněné třetí strany jako například reklamní agentury jednající jménem společnosti umisťující reklamu, jakož i vydavatelé mohli účinně provádět vlastní nezávislé ověření poskytování příslušných online reklamních služeb.

(59) Strážci přístupu mají prospěch z přístupu k obrovskému množství dat, která shromažďují při poskytování hlavních služeb platformem, jakož i dalších digitálních služeb. Aby se zajistilo, že strážci přístupu nebudou narušovat otevřenost hlavních služeb platformem hospodářské soutěži nebo inovační potenciál dynamického digitálního odvětví tím, že omezí změny poskytovatele či multi-homing, měli by koncoví uživatelé, jakož i třetí strany zmocněné koncovým uživatelem mít účinný a okamžitý přístup k datům, která poskytují nebo která byla vygenerována prostřednictvím jejich činnosti v rámci příslušných hlavních služeb platformem strážce přístupu. Data by měla být obdržena ve formátu, k němuž mají koncový uživatel nebo příslušná třetí strana zmocněná koncovým uživatelem, ke kterému jsou data přenášena, okamžitý a účinný přístup a mohou jej využívat. Strážci přístupu by prostřednictvím vhodných a vysoce kvalitních technických opatření, jako jsou aplikační programovací rozhraní, měli rovněž zajistit, aby koncoví uživatelé nebo třetí strany zmocněné koncovými uživateli mohli data nepřetržitě a v reálném čase volně přenášet. To by mělo platit i pro jakákoli další data na různých úrovních agregace, která jsou pro účinné umožnění této přenositelnosti nezbytná. Aby se předešlo pochybnostem, povinnost strážce přístupu zajistit účinnou přenositelnost dat podle tohoto nařízení doplňuje právo na přenositelnost údajů podle nařízení (EU) 2016/679. Usnadnění změny poskytovatele nebo multi-homingu by pak mělo vést k většímu výběru pro koncové uživatele a motivovat strážce přístupu a podnikatelské uživatele k inovacím.

- (60) Podnikatelští uživatelé, kteří využívají hlavních služeb platform strážců přístupu, a koncoví uživatelé těchto podnikatelských uživatelů, poskytují a generují velké množství dat. S cílem zajistit, aby podnikatelští uživatelé měli k takto vytvořeným relevantním datům přístup, měl by jim k nim strážce přístupu na jejich žádost bezplatně poskytnout účinný přístup. Tento přístup by měl být rovněž poskytnut třetím stranám najatým podnikatelským uživatelem, které pro podnikatelského uživatele vystupují jako zpracovatel těchto dat. Tento přístup by měl zahrnovat přístup k datům poskytovaným nebo generovaným stejnými podnikatelskými uživateli a stejnými koncovými uživateli těchto podnikatelských uživatelů v souvislosti s jinými službami stejného strážce přístupu, včetně služeb poskytovaných společně s hlavními službami platform nebo na jejich podporu, pokud jsou neoddělitelně spojeny s příslušnou žádostí. Za tímto účelem by strážce přístupu neměl využívat žádná smluvní ani jiná omezení k tomu, aby podnikatelským uživatelům bránil v přístupu k příslušným datům, a měl by umožnit podnikatelským uživatelům získat souhlas svých koncových uživatelů s takovým přístupem k datům a jejich vyhledáváním, pokud je takový souhlas vyžadován podle nařízení (EU) 2016/679 a směrnice 2002/58/ES. Strážci přístupu by měli rovněž zajistit nepřetržitý přístup k takovým datům v reálném čase prostřednictvím vhodných technických opatření, například zavedením vysoce kvalitních aplikačních programovacích rozhraní nebo integrovaných nástrojů pro podnikatelské uživatele s malými objemy dat.

(61) Hodnota internetových vyhledávačů pro jejich příslušné podnikatelské a koncové uživatele se zvyšuje s tím, jak se zvyšuje celkový počet těchto uživatelů. Podniky poskytující internetové vyhledávače shromažďují a uchovávají agregované soubory dat obsahující informace o tom, co uživatelé vyhledávali a jak zacházeli s výsledky, které jim byly poskytnuty. Podniky poskytující služby internetových vyhledávačů shromažďují uvedená data o vyhledávání prováděném prostřednictvím jejich vlastní služby internetového vyhledávače a případně pomocí vyhledávání na platformách jejich navazujících obchodních partnerů. Přístup strážců přístupu k takovým datům o pořadí, vyhledávání, kliknutích a zobrazování představuje významnou překážku pro vstup a expanzi, což snižuje otevřenost internetových vyhledávačů hospodářské soutěži. Strážci přístupu by proto měli být povinni poskytovat za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek přístup k datům o pořadí, vyhledávání, kliknutích a zobrazování týkajícím se bezplatného a placeného vyhledávání prováděného spotřebiteli prostřednictvím internetových vyhledávačů jiným podnikům poskytujícím takové služby, tak aby tyto podniky, které jsou třetími stranami, mohly optimalizovat své služby a konkurovat příslušným hlavním službám platform. Tento přístup by měl být rovněž poskytnut třetím stranám, které uzavřely smlouvu s poskytovatelem internetového vyhledávače a které pro tento internetový vyhledávač vystupují jako zpracovatelé těchto dat. Při poskytování přístupu ke svým vyhledávacím datům by měl strážce přístupu zajistit vhodnými prostředky, jako je například anonymizace osobních údajů, ochranu těchto osobních údajů koncových uživatelů, mimo jiné proti možným rizikům opětovné identifikace, aniž by došlo k podstatnému zhoršení kvality nebo užitečnosti dat. Příslušná data jsou anonymizována v případě, kdy jsou osobní údaje nevratně pozměněny tak, že se informace netýkají identifikované či identifikovatelné fyzické osoby, nebo kdy osobní údaje byly anonymizovány tak, že subjekt údajů není nebo již přestal být identifikovatelným.

- (62) V případě obchodů se softwarovými aplikacemi, internetových vyhledávačů a služeb online sociálních sítí uvedených v rozhodnutí o označení by měli strážci přístupu zveřejnit a uplatňovat všeobecné podmínky přístupu, které by měly být spravedlivé, přiměřené a nediskriminační. Součástí těchto všeobecných podmínek by mělo být i stanovení mimosoudního mechanismu řešení sporů zavedeného v Unii, který je snadno přístupný, nestranný, nezávislý a pro podnikatelského uživatele bezplatný, aniž jsou dotčeny vlastní náklady podnikatelského uživatele a přiměřená opatření zaměřená na předcházení zneužívání mechanismu řešení sporů podnikatelskými uživateli. Mechanismem řešení sporů by nemělo být dotčeno právo podnikatelských uživatelů domáhat se nápravy u soudních orgánů v souladu s unijními a vnitrostátními právními předpisy. Důležitou bránou pro podnikatelské uživatele, kteří se snaží oslovit koncové uživatele, jsou zejména strážci přístupu, kteří poskytují přístup k obchodům se softwarovými aplikacemi. Vzhledem k nerovnováze ve vyjednávací síle mezi těmito strážci přístupu a podnikatelskými uživateli jejich obchodů se softwarovými aplikacemi by těmto strážcům přístupu nemělo být umožněno uplatňovat všeobecné podmínky, včetně cenových, které by byly zneužívající nebo by vedly k neodůvodněnému rozlišování.

Ceny nebo jiné všeobecné podmínky přístupu by měly být považovány za zneužívající, pokud vedou k nerovnováze práv a povinností uložených podnikatelským uživatelům nebo poskytují strážci přístupu služeb výhodu, která je nepřiměřená službě poskytované strážcem přístupu podnikatelským uživatelům nebo vede k nevýhodě pro podnikatelské uživatele při poskytování stejných nebo podobných služeb jako klíčový uživatel. Jako měřítko pro určení poctivosti všeobecných podmínek přístupu mohou sloužit tyto referenční hodnoty: ceny účtované za stejné nebo podobné služby jinými poskytovateli obchodů se softwarovými aplikacemi nebo pro ně uložené podmínky; ceny účtované poskytovatelem obchodu se softwarovými aplikacemi za různé související nebo podobné služby nebo podmínky, které byly uloženy pro ně nebo pro různé typy koncových uživatelů; ceny účtované nebo podmínky uložené poskytovatelem obchodu se softwarovými aplikacemi za tutéž službu v různých zeměpisných oblastech; ceny účtované poskytovatelem obchodu se softwarovými aplikacemi za tutéž službu, kterou strážce přístupu sám poskytuje, nebo podmínky pro ni uložené. Tato povinnost by neměla zakládat právo na přístup a neměla by jí být dotčena schopnost poskytovatelů obchodů se softwarovými aplikacemi, internetových vyhledávačů a služeb online sociálních sítí nést požadovanou odpovědnost v boji proti nezákonnému a nežádoucímu obsahu, jak je stanoveno v nařízení o jednotném trhu digitálních služeb.

(63) Strážci přístupu mohou omezit schopnost podnikatelských a koncových uživatelů odhlásit se z hlavní služby platformy, k níž se dříve přihlásili. Proto by měla být stanovena pravidla, která zabrání situaci, ve které strážci přístupu narušují právo podnikatelských a koncových uživatelů svobodně si vybrat hlavní službu platformy, kterou chtějí využívat. Aby byla zajištěna svobodná volba podnikatelských a koncových uživatelů, nemělo by být možné, aby strážce přístupu podnikatelským nebo koncovým uživatelům nadměrně ztěžoval nebo znesnadňoval odhlášení od hlavní služby platformy. Zrušení účtu nebo trvalé odhlášení by nemělo být složitější než otevření účtu nebo přihlášení se ke stejné službě. Strážci přístupu by při ukončení smluv se svými koncovými nebo podnikatelskými uživateli neměli požadovat dodatečné poplatky. Strážci přístupu by měli zajistit, aby podmínky pro ukončení smluv byly vždy přiměřené a koncoví uživatelé je mohli bez nepřiměřených obtíží splnit, například pokud jde o důvody ukončení smlouvy, výpovědní dobu nebo formu takového ukončení. Tím nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy použitelné v souladu s právem Unie, které stanoví práva a povinnosti týkající se podmínek ukončení poskytování hlavních služeb platforem koncovými uživateli.

- (64) Nedostatečná interoperabilita umožňuje strážcům přístupu, kteří poskytují interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech, využívat silných síťových účinků, což přispívá ke snížení otevřenosti hospodářské soutěži. Bez ohledu na to, zda koncoví uživatelé využívají multi-homing, strážci přístupu navíc často poskytují interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech jako součást svého ekosystému platform, což dále zvyšuje překážky pro vstup jiných poskytovatelů těchto služeb na trh a zvyšuje náklady koncových uživatelů na změnu poskytovatele. Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972¹, a zejména podmínky a postupy stanovené v článku 61 uvedené směrnice, měli by tedy strážci přístupu bezplatně a na požádání zajistit interoperabilitu mezi určitými základními funkcemi svých interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech, které poskytují svým koncovým uživatelům, a poskytovateli těchto služeb, kteří jsou třetími stranami.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36).

Strážci přístupu by měli zajistit interoperabilitu pro poskytovatele interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech, kteří jsou třetími stranami a nabízejí nebo mají v úmyslu nabízet tyto své služby koncovým a podnikatelským uživatelům v Unii. Aby se praktické provádění této interoperability usnadnilo, měl by mít dotčený strážce přístupu povinnost zveřejnit referenční nabídku, která stanoví technické podrobnosti a všeobecné podmínky interoperability s jeho interpersonálními komunikačními službami nezávislými na číslech. V příslušných případech by Komise měla mít možnost konzultovat se Sdružením evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací s cílem určit, zda technické podrobnosti a všeobecné podmínky zveřejněné v referenční nabídce, které strážce přístupu hodlá uplatňovat nebo uplatňuje, tuto povinnost splňují.

Strážce přístupu a žádající poskytovatel by měli vždy zajistit, aby interoperabilita nenarušovala vysokou úroveň bezpečnosti a ochrany údajů v souladu s jejich povinnostmi stanovenými v tomto nařízení a platných právních předpisech Unie, zejména v nařízení (EU) 2016/679 a směrnici 2002/58/ES. Povinností týkající se interoperability by neměly být dotčeny informace a možnosti volby, které mají být poskytnuty koncovým uživatelům interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech poskytovaných strážcem přístupu a žádajícím poskytovatelem podle tohoto nařízení a dalších právních předpisů Unie, zejména nařízení (EU) 2016/679.

(65) Aby se zajistila účinnost povinností stanovených tímto nařízením a zároveň se zajistilo, že se tyto povinnosti omezí na to, co je nezbytné pro zajištění otevřenosti hospodářské soutěže a řešení škodlivých účinků nekalých praktik ze strany strážců přístupu, je důležité je jasně definovat a vymežit tak, aby je mohl strážce přístupu v plném rozsahu dodržovat, a to při plném souladu s platnými právními předpisy, a zejména s nařízením (EU) 2016/679 a směrnicí 2002/58/ES a právními předpisy o ochraně spotřebitele, kybernetické bezpečnosti, bezpečnosti výrobků a požadavky na přístupnost, včetně směrnic Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 a (EU) 2016/2102¹. Strážci přístupu by měli zajistit soulad s tímto nařízením již od návrhu. Nezbytná opatření by proto měla být co nejvíce začleněna do návrhu technologií, který strážci přístupu používají.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru (Úř. věst. L 327, 2.12.2016, s. 1).

V některých případech může být vhodné, aby Komise v návaznosti na dialog s dotčeným strážcem přístupu a poté, co třetí strany měly možnost se vyjádřit, dále upřesnila některá opatření, která by měl dotčený strážce přístupu přijmout s cílem účinně plnit povinnosti, které mohou vyžadovat další upřesnění, nebo všechny povinnosti v případě obcházení. Takové další upřesnění by mělo být možné zejména v případech, kdy může být plnění povinnosti, která by mohla být dále upřesněna, ovlivněno kolísáním služeb v rámci jedné kategorie hlavních služeb platforem. Za tímto účelem by měl mít strážce přístupu možnost požádat Komisi, aby se zapojila do procesu, v jehož rámci může Komise dále upřesnit některá opatření, která by měl dotčený strážce přístupu přijmout, aby tyto povinnosti skutečně splňoval.

Komise by měla mít možnost vlastního uvážení při rozhodování o tom, zda a kdy by měla být tato další upřesnění poskytnuta, přičemž by měla respektovat zásady rovného zacházení, proporcionality a řádné správy. V tomto ohledu by Komise měla uvést hlavní důvody svého posouzení, včetně jakýchkoli priorit v oblasti prosazování práva. Tento postup by neměl být využíván k oslabení účinnosti tohoto nařízení. Tímto procesem dále nejsou dotčeny pravomoci Komise přijímat rozhodnutí, v němž se konstatuje, že strážce přístupu nesplnil některou z povinností stanovených v tomto nařízení, včetně možnosti ukládat pokuty nebo penále. Komise by měla mít možnost řízení opětovně zahájit, včetně případů, kdy se ukáže, že stanovená opatření nejsou účinná. Opětovné zahájení z důvodu neúčinnosti stanovených opatření přijatých rozhodnutím by mělo Komisi umožnit stanovená opatření změnit s účinkem v budoucnu. Komise by rovněž měla mít možnost stanovit přiměřenou dobu, po kterou lze řízení opětovně zahájit, ukáží-li se stanovená opatření jako neúčinná.

- (66) Dalším prvkem k zajištění proporcionality by měla být možnost strážců přístupu navrhnout v nezbytném rozsahu o přerušení uplatňování konkrétní povinnosti za výjimečných okolností, které jsou mimo kontrolu takového strážce přístupu, jako je například nepředvídaný vnější otřes, který dočasně vyloučil značnou část poptávky koncových uživatelů po příslušné hlavní službě platformy, prokáže-li strážce přístupu, že dodržování konkrétní povinnosti ohrožuje hospodářskou životaschopnost jeho činnosti v Unii. Komise by měla určit výjimečné okolnosti odůvodňující takové přerušení a pravidelně je přezkoumávat s cílem posoudit, zda podmínky pro udělení přerušení stále platí.
- (67) Komise by měla mít možnost za výjimečných okolností a na základě vymezených důvodů veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, jak jsou stanoveny v unijním právu a vykládány Soudním dvorem, rozhodnout, že se konkrétní povinnost na konkrétní hlavní službu platformy nepoužije. Jsou-li tyto veřejné zájmy poškozeny, mohlo by to naznačovat, že náklady na prosazování určité povinnosti pro společnost jako celek jsou v konkrétním výjimečném případě příliš vysoké, a tudíž nepřiměřené. V příslušných případech by Komise měla mít možnost usadnit soulad posouzením toho, zda je omezené a řádně odůvodněné přerušení nebo osvobození opodstatněné. To by mělo zajistit přiměřenost povinností stanovených v tomto nařízení, aniž by byly ohroženy zamýšlené účinky ex ante na spravedlnost a otevřenost hospodářské soutěže. Je-li taková výjimka udělena, měla by Komise své rozhodnutí každoročně přezkoumat.

(68) Strážci přístupu by měli ve lhůtě pro splnění svých povinností podle tohoto nařízení informovat Komisi prostřednictvím povinného podávání zpráv o opatřeních, která zamýšlejí provést nebo která provedli s cílem zajistit účinný soulad s těmito povinnostmi, včetně opatření týkajících se souladu s nařízením (EU) 2016/679, a to v rozsahu, v jakém jsou relevantní pro dodržování povinností stanovených tímto nařízením, což by mělo Komisi umožnit plnit své povinnosti podle tohoto nařízení. Jasně a srozumitelné shrnutí těchto informací bez důvěrných údajů by dále mělo být veřejně přístupné s přihlédnutím k oprávněnému zájmu strážce přístupu na ochraně jeho obchodních tajemství a dalších důvěrných informací. Toto zveřejnění nedůvěrné povahy by mělo třetím stranám umožnit, aby ověřily, zda strážci přístupu plní povinnosti stanovené v tomto nařízení. Tímto podáváním zpráv by neměla být dotčena žádná opatření Komise pro prosazování práva kdykoli po podání zprávy. Komise by měla zveřejnit online odkaz na shrnutí zprávy bez důvěrných údajů, jakož i veškeré další veřejné informace založené na informačních povinnostech vyplývajících z tohoto nařízení s cílem zajistit dostupnost těchto informací využitelným a komplexním způsobem, zejména pro malé a střední podniky.

(69) Povinnosti strážců přístupu by měly být aktualizovány až po důkladném prošetření povahy a dopadu konkrétních praktik, které mohou být po důkladném šetření nově identifikovány jako nekalé nebo omezující otevřenost hospodářské soutěži stejným způsobem jako nekalé praktiky stanovené v tomto nařízení, přičemž mohou stát mimo oblast působnosti stávajícího souboru povinností. Komise by měla mít možnost zahájit šetření s cílem určit, zda je třeba stávající povinnosti aktualizovat, a to buď z vlastního podnětu, nebo na základě odůvodněné žádosti alespoň tří členských států. Při předkládání těchto odůvodněných žádostí by členské státy měly mít možnost zahrnout informace o nově zavedených nabídkách produktů, služeb, softwaru nebo prvků, které vzbuzují obavy ohledně otevřenosti hospodářské soutěži nebo spravedlnosti, ať už jsou prováděny v souvislosti se stávajícími hlavními službami platforem, nebo jinak. Pokud Komise na základě šetření trhu považuje za nezbytné změnit podstatné prvky tohoto nařízení, jako je zahrnutí nových povinností, které se odchyľují od stejných otázek otevřenosti hospodářské soutěži nebo spravedlnosti, jimiž se zabývá toto nařízení, měla by předložit návrh na změnu nařízení.

(70) S ohledem na značnou hospodářskou sílu strážců přístupu je důležité, aby byly příslušné povinnosti uplatňovány účinně a nebyly obcházeny. Za tímto účelem by se dotčená pravidla měla vztahovat na veškeré praktiky ze strany strážce přístupu bez ohledu na jejich formu a bez ohledu na to, zda jsou smluvní, obchodní, technické nebo jakékoli jiné povahy, v rozsahu, v němž taková praktika odpovídá typu praktiky, na niž se vztahuje jedna z povinností stanovených tímto nařízením. Strážci přístupu by se neměli chovat tak, aby narušovali účinnost zákazů a povinností stanovených v tomto nařízení. Toto chování zahrnuje návrh použitý strážcem přístupu, prezentaci volby koncového uživatele neutrálním způsobem nebo použití struktury, funkce nebo způsobu fungování uživatelského rozhraní nebo jeho části k oslabení nebo narušení autonomie, rozhodování nebo volby uživatele. Strážce přístupu by dále neměl mít možnost, aby se choval způsobem, který narušuje interoperabilitu požadovanou podle tohoto nařízení, například uplatňováním neodůvodněných technických ochranných opatření, diskriminačními podmínkami služby, nezákonným uplatňováním autorského práva k rozhraní pro programování aplikací nebo poskytováním zavádějících informací. Strážci přístupu by neměli mít možnost obcházet své označení prostřednictvím umělé segmentace, rozdělení, dalšího členění, tříštění nebo štěpení svých hlavních služeb platformem, jejichž účelem je vyhnout se kvantitativním prahovým hodnotám stanoveným v tomto nařízení.

(71) Aby byla zajištěna účinnost přezkumu statusu strážce přístupu, jakož i možnost upravit seznam hlavních služeb platform poskytováných strážcem přístupu, měli by strážci přístupu informovat Komisi o všech svých zamýšlených akvizicích jiných podniků poskytujících hlavní služby platform nebo jakékoli jiné služby poskytované v digitálním odvětví nebo jiné služby umožňující shromažďování dat, a to před provedením těchto akvizic. Tyto informace by měly sloužit nejen při postupu přezkumu statusu jednotlivých strážců přístupu, ale měly by také poskytovat znalosti, které jsou zásadní pro sledování širších trendů v oblasti otevřenosti hospodářské soutěži v digitálním odvětví, a mohou tak být užitečným faktorem při rozhodování v souvislosti se šetřeními trhu podle tohoto nařízení. Vzhledem k možnosti použít tyto informace pro účely vnitrostátní kontroly fúzí a vzhledem k tomu, že za určitých okolností může vnitrostátní příslušný orgán tyto akvizice postoupit Komisi pro účely kontroly fúzí, by Komise dále měla o těchto informacích vyrozumět členské státy. Komise by rovněž měla každoročně zveřejnit seznam akvizic, o nichž ji vyrozuměl strážce přístupu. V zájmu zajištění nezbytné transparentnosti a vhodnosti těchto informací pro různé účely stanovené v tomto nařízení by strážci přístupu měli poskytovat alespoň informace o podnicích dotčených spojením, o jejich ročním unijním a celosvětovém obratu, o jejich oblasti činnosti, včetně činností přímo souvisejících se spojením, o hodnotě transakce nebo jejím odhadu, o shrnutí spojení, včetně jeho povahy a odůvodnění, jakož i o výčtu členských států, jichž se operace týká.

(72) Ochrana údajů a soukromí koncových uživatelů jsou relevantní pro jakékoli posouzení možných negativních účinků zjištěných praktik strážců přístupu spočívajících ve sběru a shromažďování velkého množství dat od koncových uživatelů. Zajištění odpovídající úrovně transparentnosti postupů profilování používaných strážci přístupu, mimo jiné pokud jde o profilování ve smyslu čl. 4 bodu 4 nařízení (EU) 2016/679, usnadňuje otevřenost hlavních služeb platforem hospodářské soutěži. Transparentnost tlačí na strážce přístupu z vnějšku k tomu, aby se z hlubokého profilování spotřebitelů nestal standard odvětví, neboť potenciální noví účastníci na trhu nebo začínající podniky nemají přístup k datům ve stejném rozsahu, hloubce a v podobném rozsahu. Větší transparentnost by jiným podnikům poskytujícím hlavní služby platforem umožnila, aby se lépe odlišovaly od konkurentů prostřednictvím záruk lepší ochrany soukromí.

V zájmu zajištění minimální úrovně účinnosti této povinnosti transparentnosti by strážci přístupu měli poskytnout alespoň nezávislým auditem ověřený popis základu, na němž se profilování provádí, včetně toho, zda se vychází z osobních údajů a dat odvozených z činnosti uživatelů v souladu s nařízením (EU) 2016/679, použitého zpracování, účelu, pro který je profil připraven a případně použit, doby trvání profilování, dopadu tohoto profilování na služby strážce přístupu a opatření přijatých s cílem účinně umožnit koncovým uživatelům, aby si byli vědomi příslušného používání tohoto profilování, jakož i opatření k získání jejich souhlasu nebo poskytnutí možnosti tento souhlas odepřít nebo odvolat. Komise by měla auditem ověřený popis předat Evropskému sboru pro ochranu osobních údajů s cílem poskytnout informace o prosazování unijních pravidel pro ochranu údajů. Komise by měla být zmocněna k vypracování metodiky a postupu pro sestavení auditem ověřeného popisu v konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů, Evropským sborem pro ochranu osobních údajů, občanskou společností a odborníky, a to v souladu s nařízeními Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹ a (EU) 2018/1725².

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (73) S cílem zajistit úplné a trvalé dosažení cílů tohoto nařízení by měla mít Komise možnost posoudit, zda by podnik poskytující hlavní služby platformou měl být označen za strážce přístupu, i když nedosahuje kvantitativních prahových hodnot stanovených v tomto nařízení; zda systematické nedodržování povinností strážcem přístupu zakládá důvod k uložení dalších nápravných opatření; zda by na seznam hlavních služeb platformou mělo být doplněno více služeb v digitálním odvětví a zda je třeba vést šetření týkající se dalších praktik, které jsou podobně nepoctivé a snižují otevřenost digitálních trhů hospodářské soutěži. Toto posouzení by se mělo opírat o šetření trhu, která mají být prováděna v přiměřeném časovém rámci, za použití jasných postupů a lhůt, s cílem podpořit účinek ex ante tohoto nařízení na otevřenost hospodářské soutěži a spravedlnost v digitálním odvětví a aby byla zajištěna požadovaná míra právní jistoty.

- (74) Na základě šetření trhu by měla být Komise schopna zjistit, že podnik poskytující hlavní službu platformy splňuje všechna zastřešující kvalitativní kritéria pro to, aby mohl být označen za strážce přístupu. Uvedený podnik by tak měl v zásadě splňovat všechny příslušné povinnosti stanovené tímto nařízením. Strážcům přístupu, které Komise označila, protože u nich lze předpokládat, že v blízké budoucnosti získají zavedené a trvalé postavení, by však Komise měla uložit pouze ty povinnosti, které jsou nezbytné a vhodné k tomu, aby dotčenému poskytovateli zabránily v jeho činnosti docílit zavedeného a trvalého postavení. Co se týče těchto nově vznikajících strážců přístupu, měla by Komise vzít v úvahu, že tento status má v zásadě dočasný charakter, a proto by mělo být v daném okamžiku rozhodnuto, zda by se na takový podnik poskytující hlavní služby platformou měl vztahovat celý soubor povinností strážce přístupu, protože získal zavedené a trvalé postavení, nebo podmínky pro označení nejsou splněny, a proto by všechny dříve uložené povinnosti měly být zrušeny.

- (75) Komise by měla vést šetření a posoudit, zda jsou odůvodněná další nápravná opatření týkající se jednání nebo případně strukturální nápravná opatření, s cílem zajistit, aby strážce přístupu nezmařil cíle tohoto nařízení systematickým nedodržováním některé z povinností stanovených tímto nařízením. Tak je tomu, pokud Komise vydala vůči strážci přístupu během období osmi let alespoň tři rozhodnutí o nesouladu, která se mohou týkat různých hlavních služeb platform a různých povinností stanovených v tomto nařízení, a pokud strážce přístupu udržel, rozšířil nebo dále posílil svůj dopad na vnitřním trhu, ekonomickou závislost svých podnikatelských a koncových uživatelů na svých hlavních službách platform nebo upevnění svého postavení. Mělo by se mít za to, že strážce přístupu udržel, rozšířil nebo posílil své klíčové postavení, pokud navzdory donucovacím opatřením přijatým Komisí stále drží nebo dále konsolidoval či upevnil svůj význam jakožto klíčového místa pro podnikatelské uživatele k oslovení koncových uživatelů.

Komise by měla mít v takových případech pravomoc uložit s náležitým přihlédnutím k zásadě proporcionality jakékoli nápravné opatření směřující ke změně chování či strukturální opatření. V této souvislosti by Komise měla mít pravomoc zakázat danému strážci přístupu v rozsahu, v němž je takové nápravné opatření přiměřené a nezbytné k zachování nebo obnovení spravedlnosti a otevřenosti hospodářské soutěže, jež byly narušeny v důsledku systematického nedodržování povinností, a po určitou omezenou dobu, aby se spojoval v souvislosti s těmito hlavními službami platforem nebo ostatními službami poskytovanými v digitálním odvětví nebo službami umožňujícími shromažďování dat, jež jsou systematickým nedodržováním povinností dotčeny. S cílem umožnit účinné zapojení třetích stran a možnost vyzkoušet nápravná opatření před jejich uplatněním by měla Komise zveřejnit podrobné shrnutí případu, které nemá důvěrnou povahu, a opatření, která mají být přijata. Komise by měla mít možnost řízení opětovně zahájit, a to včetně případů, kdy se stanovená nápravná opatření ukáží být neúčinná. Opětovné zahájení šetření z důvodu neúčinných nápravných opatření přijatých rozhodnutím by mělo Komisi umožnit změnit nápravná opatření s budoucím účinkem. Komise by rovněž měla mít možnost stanovit přiměřenou lhůtu, v níž by mělo být možné řízení znovu zahájit, ukáží-li se opatření jako neúčinná.

- (76) Pokud v průběhu šetření systematického nedodržování povinností nabídne strážce přístupu Komisi závazky, měla by mít Komise možnost přijmout rozhodnutí, kterým tyto závazky učiní závaznými pro dotčeného strážce přístupu, pokud zjistí, že tyto závazky zajišťují účinné dodržování povinností stanovených v tomto nařízení. Uvedené rozhodnutí by mělo rovněž konstatovat, že v souvislosti se systematickým nedodržováním povinností, které bylo předmětem šetření, již neexistují důvody pro zásah Komise. Při posuzování toho, zda jsou závazky nabídnuté strážcem přístupu pro zajištění účinného dodržování povinností podle tohoto nařízení dostačující, by Komise měla mít možnost zohlednit testy provedené strážcem přístupu k prokázání účinků nabídnutých závazků v praxi. Komise by měla ověřit, že je rozhodnutí o závazcích plně dodržováno a dosahuje svých cílů, a pokud zjistí, že závazky účinné nejsou, měla by být oprávněna znovu rozhodnout.

(77) Služby v digitálním odvětví a typy praktik s nimi související se mohou rychle a ve značném rozsahu měnit. Aby se zajistilo, že toto nařízení zůstává aktuální a představuje účinnou a ucelenou regulační reakci na problémy, které způsobují strážci přístupu, je důležité zajistit pravidelný přezkum seznamů hlavních služeb platform, jakož i povinností stanovených v tomto nařízení. To je obzvláště důležité pro zajištění toho, aby byla identifikována praktika, která pravděpodobně omezí otevřenost hlavních služeb platform hospodářské soutěži nebo je nekalá. I když je důležité provádět pravidelně přezkum vzhledem k dynamicky se měnící povaze digitálního odvětví, za účelem měly by být v zájmu zajištění právní jistoty, pokud jde o regulační podmínky, veškeré přezkumy prováděny v přiměřeném a vhodném časovém rámci. Šetření trhu by rovněž měla zajistit, aby Komise měla spolehlivý důkazní základ pro posouzení, zda by měla navrhnout změnu tohoto nařízení s cílem přezkoumat, rozšířit nebo dále upřesnit seznamy hlavních služeb platform. Uvedená šetření by měla rovněž zajistit, aby Komise měla spolehlivý důkazní základ pro posouzení, zda by měla navrhnout změnu tohoto nařízení nebo přijmout akt v přenesené pravomoci, kterým by tyto povinnosti aktualizovala.

- (78) Pokud jde o jednání strážců přístupu, na které se nevztahují povinnosti stanovené v tomto nařízení, měla by mít Komise možnost zahájit šetření trhu týkajícího se nových služeb a nových praktik s cílem zjistit, zda mají být povinnosti stanovené v tomto nařízení doplněny prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci spadajícího do oblasti působnosti zmocnění stanoveného pro tyto akty v přenesené pravomoci v tomto nařízení, nebo předložením návrhu na změnu tohoto nařízení. Tím není dotčena možnost, aby Komise v příslušných případech zahájila řízení podle článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU. Tato řízení by měla být vedena v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1/2003¹.
V naléhavých případech z důvodu rizika vážného a nenapravitelného narušení hospodářské soutěže by Komise měla zvážit přijetí předběžných opatření v souladu s článkem 8 nařízení (ES) č. 1/2003.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

(79) V případě, že strážci přístupu uplatňují praktiku, která je nekalá nebo omezuje otevřenost hlavních služeb platforem hospodářské soutěži, které jsou již označeny podle tohoto nařízení, avšak kdy se výslovně na uvedené praktiky povinnosti stanovené tímto nařízením nevztahují, měla by mít Komise možnost toto nařízení aktualizovat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci. Tyto aktualizace prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci by měly podléhat stejnému standardu šetření, a tudíž by jim mělo předcházet šetření trhu. Komise by rovněž měla uplatňovat předem stanovený standard při identifikaci těchto typů praktik. Tento právní standard by měl zajistit, aby typy povinností, které by mohly být podle tohoto nařízení od strážců přístupu kdykoliv požadovány, byly dostatečně předvídatelné.

- (80) Za účelem zajištění účinného provádění a dodržování tohoto nařízení by Komise měla mít silné vyšetřovací a vymáhací pravomoci, které jí umožní vyšetřovat, vymáhat a kontrolovat pravidla stanovená v tomto nařízení a zároveň zajistit dodržování základního práva na slyšení a na přístup ke spisu v souvislosti s vymáhacím řízením. Komise by měla mít tyto vyšetřovací pravomoci rovněž pro účely provádění šetření trhu, a to i za účelem aktualizace a přezkumu tohoto nařízení.
- (81) Komise by měla být zmocněna požadovat informace nezbytné pro účely tohoto nařízení. Zejména by měla mít přístup k veškerým relevantním dokumentům, datům, databázím, algoritmům a informacím nezbytným pro zahájení a provádění šetření a pro kontrolu dodržování povinností stanovených v tomto nařízení, bez ohledu na to, kdo tyto informace drží, a bez ohledu na jejich formu či formát, prostředek, na němž jsou uloženy, nebo místo, kde jsou uloženy.

- (82) Komise by měla mít možnost přímo požadovat, aby podniky nebo sdružení podniků poskytly veškeré relevantní důkazy, data a informace. Pro účely tohoto nařízení by Komise dále měla mít možnost vyžádat si veškeré relevantní informace od příslušných orgánů v daném členském státě nebo od jakékoli fyzické či právnické osoby. Při plnění rozhodnutí Komise jsou podniky povinny zodpovědět otázky týkající se skutkového stavu a poskytnout dokumenty.
- (83) Komise by rovněž měla být zmocněna provádět inspekce v kterémkoli podniku nebo sdružení podniků, dotazovat se všech osob, které by mohly mít užitečné informace, a zaznamenávat učiněná prohlášení.

- (84) Důležitým nástrojem k zajištění toho, aby během probíhajícího vyšetřování nevedlo vyšetřované protiprávní jednání k vážné a nenapravitelné újmě pro podnikatelské nebo koncové uživatele strážců přístupu, mohou být předběžná opatření. Tento nástroj je důležitý pro zamezení vývoji, který by rozhodnutí Komise přijaté na konci řízení mohlo již jen velmi obtížně zvrátit. Komise by proto měla mít pravomoc nařídít předběžná opatření v rámci řízení zahájeného za účelem případného přijetí rozhodnutí o nesouladu. Tato pravomoc by se měla uplatnit v případech, kdy Komise zjevně zjistila porušení povinností ze strany strážců přístupu a kdy existuje riziko vážné a nenapravitelné újmy pro podnikatelské nebo koncové uživatele strážců přístupu. Předběžná opatření se použijí pouze po určitou dobu, a to buď do ukončení řízení ze strany Komise, nebo po pevně stanovenou dobu, kterou lze prodloužit, je-li to nezbytné a vhodné.
- (85) Komise by měla mít možnost přijmout nezbytná opatření ke kontrole účinného plnění a dodržování povinností stanovených v tomto nařízení. Tato opatření by měla zahrnovat schopnost Komise jmenovat nezávislé externí odborníky a auditory, kteří budou Komisi v tomto postupu nápomocni, a to v případě potřeby i z příslušných orgánů členských států, jako jsou orgány pro ochranu údajů nebo spotřebitelů. Při jmenování auditorů by měla Komise zajistit dostatečnou obměnu.

- (86) Dodržování povinností uložených podle tohoto nařízení by mělo být vymahatelné prostřednictvím pokut a penále. Za tímto účelem by měly být rovněž stanoveny přiměřené výše pokut a penále za nedodržení povinností a porušení procesních pravidel s výhradou náležitých promlčecích lhůt, a to v souladu se zásadou proporcionality a zásadou zákazu dvojího trestu. Komise a příslušné vnitrostátní orgány by měly koordinovat své úsilí v oblasti prosazování, s cílem zajistit dodržování výše uvedených zásad. Komise by měla zejména brát v úvahu veškeré pokuty a penále uložené téže právnické osobě za stejné skutky prostřednictvím konečného rozhodnutí v řízení týkajícím se porušení jiných unijních nebo vnitrostátních pravidel, aby bylo zajištěno, že celkové uložené pokuty a penále odpovídají závažnosti protiprávního jednání.
- (87) Z cílem zajistit účinné vymáhání pokut uložených sdružením podniků za protiprávní jednání, kterého se dopustila, je nezbytné stanovit podmínky, za nichž by Komise měla mít možnost požadovat zaplacení pokuty od členů sdružení podniků v případě jeho platební neschopnosti.

- (88) V souvislosti s řízeními podle tohoto nařízení by mělo být dotčenému podniku přiznáno právo být vyslechnut Komisí a přijatá rozhodnutí by měla být zveřejňována. Při zajišťování práv na řádnou správu, práva na přístup ke spisu a práva být vyslechnut je nezbytné chránit důvěrné informace. Při zachování důvěrnosti informací by Komise dále měla zajistit, aby veškeré informace, na nichž je dané rozhodnutí založeno, byly zpřístupněny v míře, která osobě, jíž je rozhodnutí určeno, umožní pochopit skutečnosti a úvahy, které k rozhodnutí vedly. Je rovněž nezbytné zajistit, aby Komise použila informace shromážděné podle tohoto nařízení pouze pro účely tohoto nařízení, není-li výslovně stanoveno jinak. Za určitých podmínek by mělo být možné určité obchodní záznamy, jako je komunikace mezi právníky a jejich klienty, považovat za důvěrné, jsou-li splněny příslušné podmínky.
- (89) Při přípravě shrnutí, která nemají důvěrnou povahu, ke zveřejnění, aby mohly zúčastněné třetí strany předkládat připomínky, by Komise měla náležitě zohledňovat oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství a jiných důvěrných informací.

- (90) Soudržné, účinné a doplňkové prosazování dostupných právních nástrojů uplatňovaných na strážce přístupu vyžaduje spolupráci a koordinaci mezi Komisí a vnitrostátními orgány v rámci jejich působnosti. Komise a vnitrostátní orgány by měly spolupracovat a koordinovat své činnosti nezbytné k prosazování dostupných právních nástrojů, jež jsou uplatněny na strážce přístupu ve smyslu tohoto nařízení, a dodržovat zásadu loajální spolupráce stanovenou v článku 4 Smlouvy o Evropské unii (dále jen Smlouva o EU“). Mělo by být umožněno, aby součástí podpory, kterou vnitrostátní orgány poskytují Komisi, bylo poskytování veškerých nezbytných informací, které tyto orgány mají, nebo poskytování pomoci Komisi na její žádost při výkonu jejích pravomocí, aby mohla lépe vykonávat své povinnosti podle tohoto nařízení.

(91) Jediným orgánem s pravomocí vymáhat toto nařízení je Komise. Za účelem podpory Komise by členské státy měly mít možnost udělit pravomoc svým vnitrostátním příslušným orgánům, které vymáhají pravidla hospodářské soutěže, k provádění vyšetřování týkajících se možných porušení určitých povinností podle tohoto nařízení ze strany strážců přístupu. To by mohlo být relevantní zejména v případech, kdy nelze od samého počátku určit, zda je chování strážce přístupu s to porušovat toto nařízení, nebo pravidla hospodářské soutěže, u nichž náleží pravomoc k jejich prosazování vnitrostátnímu příslušnému orgánu, nebo obojí. Vnitrostátní příslušný orgán, který prosazuje pravidla hospodářské soutěže, by měl Komisi podat zprávu o svých zjištěních ohledně možného porušení určitých povinností podle tohoto nařízení ze strany strážců přístupu, aby Komise jakožto jediný orgán vymáhající toto nařízení případně zahájila řízení s cílem vyšetřit jakékoli nedodržení.

Rozhodnutí o tom, zda toto řízení zahájit, by mělo být plně na Komisi. S cílem zabránit překrývání vyšetřování podle tohoto nařízení by měl dotčený vnitrostátní příslušný orgán předtím, než uskuteční svůj první vyšetřovací úkon týkající se možného porušení určitých povinností podle tohoto nařízení ze strany strážců přístupu, informovat Komisi. Příslušné vnitrostátní orgány by rovněž měly úzce spolupracovat a koordinovat činnost s Komisí při uplatňování vnitrostátních pravidel hospodářské soutěže na strážce přístupu, a to i pokud jde o stanovení pokut. Za tímto účelem by měly Komisi informovat o zahájení řízení proti strážcům přístupu na základě vnitrostátních pravidel hospodářské soutěže, jakož i před tím, než budou strážcům přístupu v těchto řízeních uloženy povinnosti. S cílem zabránit zdvojení by mělo být případně možné, aby informace o návrhu rozhodnutí podle článku 11 nařízení (ES) č. 1/2003 sloužily jako oznámení podle tohoto nařízení.

- (92) Za účelem zabezpečení harmonizovaného uplatňování a prosazování tohoto nařízení je důležité zajistit, aby vnitrostátní orgány, včetně vnitrostátních soudů, měly k dispozici veškeré informace nezbytné k zajištění toho, aby jejich rozhodnutí nebyla v rozporu s rozhodnutím přijatým Komisí podle tohoto nařízení. Vnitrostátní soudy by měly mít možnost požádat Komisi, aby jim zaslala informace nebo stanoviska k otázkám týkajícím se uplatňování tohoto nařízení. Současně by Komise měla mít možnost poskytovat vnitrostátním soudům ústní nebo písemná vyjádření. Tím není dotčena možnost vnitrostátních soudů podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle článku 267 Smlouvy o fungování EU.
- (93) S cílem zajistit soudržnost a účinná doplňkovost při provádění tohoto nařízení a dalších odvětvových předpisů vztahujících se na strážce přístupu by měla Komise využívat odborných znalostí specializované skupiny na vysoké úrovni. Mělo by být možné, aby uvedená skupina na vysoké úrovni byla Komisi případně nápomocna poskytováním poradenství, odborných znalostí a doporučení v obecných záležitostech souvisejících s prováděním a vymáháním tohoto nařízení. Skupina na vysoké úrovni by měla být složena z příslušných evropských orgánů a sítí a její složení by mělo zajišťovat vysokou úroveň odborných znalostí a zeměpisnou vyváženost. Členové skupiny na vysoké úrovni by měli pravidelně podávat orgánům a sítím, které zastupují, zprávy o úkolech vykonávaných v rámci skupiny a konzultovat je v tomto ohledu.

- (94) Jelikož rozhodnutí, která Komise podle tohoto nařízení učiní, podléhají podle Smlouvy o fungování EU přezkumu Soudním dvorem, v souladu s článkem 261 Smlouvy o fungování EU by měl mít Soudní dvůr pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci, pokud jde o pokuty a penále.
- (95) Komise by měla mít možnost vypracovávat pokyny s cílem poskytnout další vodítka k různým aspektům tohoto nařízení nebo pomáhat podnikům poskytujícím hlavní služby platformám při plnění povinností podle tohoto nařízení. Mělo by být možné, aby uvedené pokyny vycházely zejména ze zkušeností, které Komise získává prostřednictvím monitoringu dodržování tohoto nařízení. Vydávání jakýchkoli pokynů podle tohoto nařízení je výsadou Komise, probíhá na základě jejího vlastního uvážení a takové pokyny nezakládají autoritativní konstatování zajišťující, že dotčené podniky či sdružení podniků jednají v souladu s povinnostmi podle tohoto nařízení.
- (96) Plnění některých povinností strážců přístupu týkajících se přístupu k datům, jejich přenositelnosti nebo interoperability by mohlo být usnadněno používáním technických norem. V tomto ohledu by Komise měla mít možnost, je-li to vhodné a nezbytné, požádat evropské normalizační orgány o jejich vypracování.

(97) Za účelem zajištění spravedlivých trhů otevřených hospodářské soutěži v digitálním odvětví v celé Unii, v němž působí strážci přístupu, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změnu metodiky pro určování, zda jsou splněny kvantitativní prahové hodnoty týkající se aktivních koncových uživatelů a aktivních podnikatelských uživatelů pro označení strážců přístupu, která je uvedena v příloze tohoto nařízení, pokud jde o další upřesnění dodatečných prvků metodiky, které nespádají do uvedené přílohy, pro určování, zda jsou dosaženy kvantitativní prahové hodnoty pro označení strážců přístupu, a pokud jde o doplnění stávajících povinností stanovených v tomto nařízení v případě, že Komise na základě šetření trhu zjistí, že je třeba aktualizovat povinnosti k potírání praktik, které omezují otevřenost hlavních služeb platforem hospodářské soutěži nebo jsou nekalé, a pokud zvažovaná aktualizace spadá do oblasti působnosti zmocnění stanoveného pro tyto akty v přenesené pravomoci v tomto nařízení.

- (98) Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle tohoto nařízení je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

¹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

(99) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k tomu, aby upřesnila opatření, jež mají strážci přístupu zavést, aby účinně dodržovali povinnosti podle tohoto nařízení; přerušila uplatňování určité povinnosti, jež byla uložena strážci přístupu, a to v plném či částečném rozsahu; úplně nebo částečně osvobodila strážce přístupu od konkrétní povinnosti; upřesnila opatření, jež má strážce přístupu zavést, pokud obchází povinnosti podle tohoto nařízení; uzavřela šetření trhu týkající se označení strážců přístupu; uložila nápravná opatření v případě systematického nedodržování povinností; nařídila předběžná opatření vůči strážci přístupu; stanovila právní závaznost závazků učiněných strážcem přístupu; stanovila svá zjištění, jimiž je konstatováno nesplnění povinnosti; stanovila konečnou výši penále; určila formu, obsah a další náležitosti oznámení, informací, odůvodněných žádostí a povinných zpráv, které podávají strážci přístupu; stanovila provozní a technická opatření s cílem zavést interoperabilitu a metodiku a postup pro auditovaný popis technik používaných pro profilování spotřebitelů; stanovila praktická opatření pro řízení, prodloužení lhůt, uplatnění práv v průběhu řízení, podmínky zpřístupnění, jakož i pro spolupráci a koordinaci mezi Komisí a vnitrostátními orgány. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

- (100) Pro přijetí prováděcího aktu o praktických ujednáních pro spolupráci a koordinaci mezi Komisí a členskými státy by se měl použít přezkumný postup. Pro zbývající prováděcí akty stanovené tímto nařízením by se měl použít poradní postup. To je odůvodněno skutečností, že se uvedené zbývající prováděcí akty týkají praktických aspektů postupů stanovených v tomto nařízením, jako jsou forma, obsah a další podrobnosti různých procesních kroků, praktického uspořádání různých procesních kroků, jako jsou například prodloužení procesních lhůt nebo právo být vyslechnut, jakož i individuálních prováděcích rozhodnutí určených strážci přístupu.
- (101) V souladu s nařízením (EU) č. 182/2011 by měl každý členský stát být v poradním výboru zastoupen a rozhodovat o složení své delegace. Členy uvedené delegace mohou být mimo jiné odborníci z příslušných orgánů členských států, kteří mají pro konkrétní problematiku předloženou poradnímu výboru příslušné odborné znalosti.

- (102) Oznamovatelé mohou upozornit příslušné orgány na nové informace, které mohou příslušným orgánům pomoci odhalit porušení tohoto nařízení a uložit sankce. Mělo by být zajištěno, aby byla k dispozici odpovídající opatření, která oznamovatelům umožní upozorňovat příslušné orgány na skutečné či možné případy porušení tohoto nařízení a ochráni je před odvetnými opatřeními. Za tímto účelem by mělo být v tomto nařízení stanoveno, že na ohlašování porušení tohoto nařízení a na ochranu osob oznamujících tato porušení se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937¹.
- (103) K posílení právní jistoty by použitelnost směrnice (EU) 2019/1937 podle tohoto nařízení na oznámení jeho porušení a na ochranu osob oznamujících taková porušení podle tohoto nařízení měla být v uvedené směrnici zohledněna. Příloha směrnice (EU) 2019/1937 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna. Členské státy by měly zajistit zohlednění uvedené změny ve svých prováděcích předpisech přijatých v souladu se směrnicí (EU) 2019/1937, i když přijetí vnitrostátních prováděcích předpisů není podmínkou pro uplatnění uvedené směrnice na oznamování porušení tohoto nařízení a na ochranu oznamujících osob ode dne použitelnosti tohoto nařízení.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (Úř. věst. L 305, 26.11.2019, s. 17).

(104) Spotřebitelé by měli být oprávněni vymáhat svá práva v souvislosti s povinnostmi, které byly podle tohoto nařízení uloženy strážcům přístupu, prostřednictvím zástupných žalob v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828¹. Za tímto účelem by toto nařízení mělo stanovit, že se směrnice (EU) 2020/1828 použije na zástupné žaloby podané proti porušení ustanovení tohoto nařízení ze strany strážců přístupu, která poškozují nebo mohou poškodit kolektivní zájmy spotřebitelů. Příloha uvedené směrnice by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna. Členské státy by měly zajistit zohlednění uvedené změny ve svých prováděcích předpisech přijatých v souladu se směrnicí (EU) 2020/1828, i když přijetí vnitrostátních prováděcích předpisů v tomto ohledu není podmínkou pro použitelnost uvedené směrnice na zmíněné zástupné žaloby. Použitelnost směrnice (EU) 2020/1828 na zástupné žaloby podané proti porušení ustanovení tohoto nařízení ze strany strážců přístupu, která poškozují nebo mohou poškodit kolektivní zájmy spotřebitelů, by měla začít dnem použitelnosti právních a správních předpisů členských států nezbytných pro provedení uvedené směrnice nebo ode dne použitelnosti tohoto nařízení podle toho, co nastane později.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828 ze dne 25. listopadu 2020 o zástupných žalobách na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů a o zrušení směrnice 2009/22/ES (Úř. věst. L 409, 4.12.2020, s. 1).

(105) Komise by měla toto nařízení pravidelně hodnotit a důkladně sledovat jeho dopady na otevřenost hospodářské soutěži a spravedlnost obchodních vztahů v ekonomice online platforem, zejména v zájmu určení, zda je třeba provést změny s ohledem na příslušný vývoj technologií nebo vývoj na trhu. Uvedené hodnocení by mělo zahrnovat pravidelný přezkum seznamu hlavních služeb platforem a povinností uložených strážcům přístupu, jakož i jejich prosazování s cílem zajistit, aby digitální trhy v celé Unii byly otevřené hospodářské soutěži a spravedlivé. V této souvislosti by Komise měla rovněž vyhodnotit rozsah povinností ohledně interoperability interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech. Za účelem získání širokého přehledu vývoje v digitálním odvětví by hodnocení mělo zohledňovat zkušenosti členských států a příslušných zúčastněných stran. Komise by měla mít v tomto ohledu možnost rovněž zvážit stanoviska a zprávy, jež jí předložila skupina pro sledování ekonomiky online platforem, která byla zřízena rozhodnutím Komise C(2018)2393 ze dne 26. dubna 2018. Komise by v návaznosti na toto hodnocení měla přijmout příslušná opatření. Při posuzování a přezkumu praktik a povinností stanovených v tomto nařízení by měla Komise zachovávat vysokou úroveň ochrany a dodržování společných práv a hodnot, zejména rovnost a zákaz diskriminace.

- (106) Aniž je dotčen rozpočtový proces, měly by být Komisi prostřednictvím stávajících finančních nástrojů přiděleny odpovídající lidské, finanční a technické zdroje, aby mohla účinně plnit své povinnosti a vykonávat pravomoci s ohledem na prosazování tohoto nařízení.
- (107) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zajistit, aby hospodářské soutěži byly otevřené a spravedlivé jak digitální odvětví obecně, tak i zvláště hlavní služby platform, a to s cílem podpořit inovace, vysokou kvalitu digitálních produktů a služeb, spravedlivé a konkurenceschopné ceny, jakož i vysokou kvalitu a možnost výběru pro koncové uživatele v digitálním odvětví, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu obchodního modelu a činnosti strážců přístupu a rozsahu a účinků jejich činnosti, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.

- (108) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s článkem 42 nařízení (EU) 2018/1725 a dne 10. února 2021 vydal své stanovisko¹.
- (109) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie, zejména jejími články 16, 47 a 50. Uvedená práva a zásady by tudíž měly být dodržovány při jeho výkladu a uplatňování,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

¹ Úř. věst. C 147, 26.4.2021, s. 4.

Kapitola I

Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Účelem tohoto nařízení je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu stanovením harmonizovaných pravidel zajišťujících pro všechny podniky spravedlivé trhy otevřené hospodářské soutěži v digitálním odvětví v celé Unii, kde působí strážci přístupu, ve prospěch podnikatelských i koncových uživatelů.
2. Toto nařízení se vztahuje na hlavní služby platforem, které poskytují nebo nabízejí strážci přístupu podnikatelským uživatelům usazeným v Unii nebo koncovým uživatelům usazeným nebo nacházejícím se v Unii, bez ohledu na místo usazení nebo sídlo strážců přístupu a bez ohledu na právo, kterým by se jinak řídilo poskytování takové služby.

3. Toto nařízení se nevztahuje na trhy související:
- a) se sítěmi elektronických komunikací ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice (EU) 2018/1972;
 - b) se službami elektronických komunikací ve smyslu čl. 2 bodu 4 směrnice (EU) 2018/1972 jinými než souvisejícími s interpersonálními komunikačními službami nezávislými na číslech.
4. Pokud jde o interpersonální komunikační služby ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice (EU) 2018/1972, nejsou tímto nařízením dotčeny pravomoci a odpovědnosti svěřené vnitrostátním regulačním a jiným příslušným orgánům na základě článku 61 uvedené směrnice.

5. S cílem zamezit roztržštění vnitřního trhu členské státy neukládají strážcům přístupu další povinnosti prostřednictvím právních a správních předpisů či opatření za účelem zajištění spravedlivých trhů otevřených hospodářské soutěži. Žádné ustanovení tohoto nařízení nebrání členským státům ukládat podnikům, včetně podniků poskytujících hlavní služby platforem, povinnosti v souvislosti s otázkami, jež spadají mimo působnost tohoto nařízení, pokud jsou takové povinnosti slučitelné s právem Unie a nevyplývají ze skutečnosti, že dotčené podniky mají postavení strážce přístupu ve smyslu tohoto nařízení.

6. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. Rovněž jím není dotčeno uplatňování:
- a) vnitrostátních pravidel hospodářské soutěže zakazujících protisoutěžní dohody, rozhodnutí sdružení podniků, jednání ve vzájemné shodě a zneužívání dominantního postavení;
 - b) vnitrostátních pravidel hospodářské soutěže zakazujících jiné formy jednostranného jednání v rozsahu, v jakém se uplatňují na jiné podniky, než jsou strážci přístupu, nebo pokud znamenají uložení dalších povinností strážcům přístupu; a
 - c) nařízení Rady (ES) č. 139/2004¹ a vnitrostátních předpisů týkajících se kontroly spojování podniků.
7. Vnitrostátní orgány nepřijmou rozhodnutí, která by byla v rozporu s rozhodnutím přijatým Komisí podle tohoto nařízení. Komise a členské státy úzce spolupracují a koordinují svá opatření v oblasti vymáhání na základě zásad stanovených v článcích 37 a 38.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „strážcem přístupu“ podnik poskytující hlavní služby platformem označený podle článku 3;
- 2) „hlavní službou platformy“ kterákoli z těchto služeb:
 - a) online zprostředkovatelské služby;
 - b) internetové vyhledávače;
 - c) služby online sociálních sítí;
 - d) služby platformem pro sdílení videonahrávek;
 - e) interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech;
 - f) operační systémy;

- g) webové prohlížeče;
 - h) virtuální asistenti;
 - i) služby cloud computingu;
 - j) online reklamní služby, včetně reklamních sítí, reklamních výměn a dalších služeb zprostředkování reklamy, poskytované podnikem poskytujícím kteroukoli z hlavních služeb platform uvedených v písmenech a) až i);
- 3) „službou informační společnosti“ služba ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice (EU) 2015/1535;
 - 4) „digitálním odvětvím“ odvětví produktů a služeb poskytovaných prostřednictvím služeb informační společnosti;
 - 5) „online zprostředkovatelskými službami“ online zprostředkovatelské služby ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení (EU) 2019/1150;
 - 6) „internetovým vyhledávačem“ internetový vyhledávač ve smyslu čl. 2 bodu 5 nařízení (EU) 2019/1150;

- 7) „službou online sociálních sítí“ platforma, která koncovým uživatelům umožňuje spojit se a vzájemně komunikovat, sdílet obsah a vyhledávat další uživatele a obsah na více zařízeních, a to zejména prostřednictvím chatů, příspěvků, videí a doporučení;
- 8) „službou platformy pro sdílení videonahrávek“ služba platformy pro sdílení videonahrávek ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. aa) směrnice 2010/13/EU;
- 9) „interpersonální komunikační službou nezávislou na číslech“ interpersonální komunikační služba nezávislá na číslech ve smyslu čl. 2 bodu 7 směrnice (EU) 2018/1972;
- 10) „operačním systémem“ systémový software, který řídí základní funkce hardwaru nebo softwaru a umožňuje, aby na něm byly používány softwarové aplikace;
- 11) „webovým prohlížečem“ softwarová aplikace, která koncovým uživatelům umožňuje přístup k webovému obsahu umístěnému na serverech, které jsou připojeny k sítím, jako je internet, včetně samostatných webových prohlížečů a webových prohlížečů integrovaných nebo začleněných do softwaru nebo jejich obdoby, a interakci s tímto obsahem;

- 12) „virtuálním asistentem“ software, který může zpracovávat požadavky, úkoly nebo otázky, včetně těch, které jsou založeny na zvukových, vizuálních, písemných vstupech, gestech nebo pohybech, a který na základě těchto požadavků, úkolů nebo otázek poskytuje přístup k jiným službám nebo ovládá připojená fyzická zařízení;
- 13) „službou cloud computingu“ služba cloud computingu ve smyslu čl. 4 bodu 19 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148¹;
- 14) „obchody se softwarovými aplikacemi“ typ online zprostředkovatelských služeb, který je zaměřen na softwarové aplikace jako zprostředkovaný produkt nebo službu;
- 15) „softwarovou aplikací“ digitální produkt nebo služba, které jsou provozovány na operačním systému;
- 16) „platební službou“ platební služba ve smyslu čl. 4 bodu 3 směrnice (EU) 2015/2366;
- 17) „technickou službou podporující platební službu“ služba ve smyslu čl. 3 písm. j) směrnice (EU) 2015/2366;

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii (Úř. věst. L 194, 19.7.2016, s. 1).

- 18) „platebním systémem pro nákupy v aplikaci“ softwarová aplikace, služba nebo uživatelské rozhraní, které usnadňují nákup digitálního obsahu nebo digitálních služeb uvnitř softwarové aplikace, včetně obsahu, předplatného, prvků nebo funkcí, a platbu za tyto nákupy;
- 19) „službou identifikace“ typ služby poskytované společně s hlavními službami platformem nebo na jejich podporu, který umožňuje jakýkoli druh ověření totožnosti koncových uživatelů nebo podnikatelských uživatelů bez ohledu na použitou technologii;
- 20) „koncovým uživatelem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba využívající hlavních služeb platformem s výjimkou podnikatelských uživatelů;
- 21) „podnikatelským uživatelem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba jednající v rámci obchodní nebo profesní činnosti, která využívá hlavních služeb platformem pro účely poskytování nebo v průběhu poskytování zboží nebo služeb koncovým uživatelům;

- 22) „pořadím“ relativní důležitost připisovaná zboží nebo službám nabízeným prostřednictvím online zprostředkovatelských služeb, služeb online sociálních sítí, služeb platform pro sdílení videonahrávek či virtuálních asistentů nebo relevantnost připisovaná výsledkům vyhledávání internetovými vyhledávači, jak je prezentují, uspořádávají nebo sdělují podniky poskytující online zprostředkovatelské služby, služby online sociálních sítí, služby platform pro sdílení videonahrávek, virtuální asistenty nebo internetové vyhledávače, bez ohledu na technické prostředky používané pro takovou prezentaci, uspořádání nebo sdělení a bez ohledu na to, zda je prezentován nebo sdělován pouze jeden výsledek;
- 23) „výsledky vyhledávání“ veškeré informace v jakémkoli formátu, včetně textového, grafického, hlasového nebo jiného výstupu, které jsou nalezeny v reakci na příkaz k vyhledávání a v souvislosti s ním, bez ohledu na to, zda nalezené informace představují placený nebo neplacený výsledek, přímou odpověď nebo jakýkoli produkt, službu či informace nabízené v souvislosti s organickými výsledky nebo jsou spolu s nimi zobrazeny nebo do nich částečně či zcela začleněny;

- 24) „daty“ jakékoli digitální znázornění úkonů, skutečností nebo informací a jakákoli kompilace těchto úkonů, skutečností nebo informací, a to i ve formě zvukové, vizuální nebo audiovizuální nahrávky;
- 25) „osobními údaji“ osobní údaje ve smyslu čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679;
- 26) „neosobními daty“ data jiná než osobní údaje;
- 27) „podnikem“ subjekt vykonávající hospodářskou činnost, bez ohledu na jeho právní status a způsob, jakým je financován, včetně všech propojených společností nebo spojených podniků, které tvoří skupinu prostřednictvím přímé nebo nepřímé kontroly určitého podniku nad jiným podnikem;
- 28) „kontrolou“ možnost podnik rozhodujícím způsobem ovlivňovat ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 139/2004;

- 29) „interoperabilitou“ schopnost vyměňovat si informace a vyměněné informace vzájemně využívat prostřednictvím rozhraní nebo jiných řešení tak, aby všechny prvky hardwaru nebo softwaru fungovaly s jiným hardwarem a softwarem a s uživateli všemi způsoby, kterými fungovat mají;
- 30) „obratem“ částka nabytá podnikem ve smyslu čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 139/2004;
- 31) „profilováním“ profilování ve smyslu čl. 4 bodu 4 nařízení (EU) 2016/679;
- 32) „souhlasem“ souhlas ve smyslu čl. 4 bodu 11 nařízení (EU) 2016/679;
- 33) „vnitrostátním soudem“ soud členského státu ve smyslu článku 267 Smlouvy o fungování EU.

Kapitola II

Strážci přístupu

Článek 3

Označení za strážce přístupu

1. Podnik je označen za strážce přístupu, pokud:
 - a) má významný dopad na vnitřní trh;
 - b) poskytuje hlavní službu platformy, která je klíčovou branou pro podnikatelské uživatele k oslovení koncových uživatelů; a
 - c) má ve své činnosti zavedené a trvalé postavení nebo lze předpokládat, že takové postavení v blízké budoucnosti získá.

2. Má se za to, že podnik příslušné požadavky uvedené v odstavci 1 splňuje:
- a) v souvislosti s odst. 1 písm. a), pokud dosahuje v každém z posledních tří účetních období v Unii ročního obrátu nejméně 7,5 miliardy EUR, nebo pokud jeho průměrná tržní kapitalizace nebo rovnocenná reálná tržní hodnota dosáhly v posledním účetním období nejméně 75 miliard EUR, a poskytuje stejnou hlavní službu platformy alespoň ve třech členských státech;
 - b) v souvislosti s odst. 1 písm. b), pokud poskytuje hlavní službu platformy, jež měla v uplynulém účetním období nejméně 45 milionů aktivních koncových uživatelů usazených nebo nacházejících se v Unii a ročně nejméně 10 000 aktivních podnikatelských uživatelů usazených v Unii, jejichž identifikace a výpočet se provádí v souladu s metodikou a ukazateli uvedenými v příloze;
 - c) v souvislosti s odst. 1 písm. c), pokud byly prahové hodnoty uvedené v písmenu b) tohoto odstavce dosaženy v každém z posledních tří účetních období.

3. Pokud podnik poskytující hlavní služby platformou dosáhne všech prahových hodnot uvedených v odstavci 2, oznámí tuto skutečnost bezodkladně a v každém případě do dvou měsíců po jejich dosažení Komisi a poskytne jí příslušné informace stanovené v odstavci 2. Uvedené oznámení obsahuje příslušné informace stanovené v odstavci 2 pro každou z hlavních služeb platformou podniku, která dosahuje prahových hodnot uvedených v odst. 2 písm. b). Kdykoli prahových hodnot uvedených v odst. 2 písm. b) a c) dosáhne další hlavní služba platformy poskytovaná podnikem, který byl dříve označen za strážce přístupu, daný podnik oznámí tuto skutečnost Komisi do dvou měsíců od dosažení uvedených prahových hodnot.

Neučiní-li podnik poskytující hlavní službu platformy oznámení Komisi podle prvního pododstavce tohoto odstavce a neposkytne-li ve lhůtě stanovené Komisí v žádosti o informace podle článku 21 všechny relevantní informace, které jsou nezbytné k tomu, aby Komise mohla dotčený podnik označit za strážce přístupu podle odstavce 4 tohoto článku, je Komise i tak oprávněna daný podnik označit za strážce přístupu na základě informací, které má k dispozici.

Vyhoví-li podnik poskytující hlavní služby platformem žádosti o informace podle druhého pododstavce tohoto odstavce, nebo jsou-li informace poskytnuty po uplynutí lhůty podle uvedeného pododstavce, Komise postupuje podle odstavce 4.

4. Komise označí bez zbytečného odkladu a nejpozději do 45 pracovních dnů po obdržení úplných informací uvedených v odstavci 3 podnik poskytující hlavní služby platformem, který dosahuje všech prahových hodnot uvedených v odstavci 2, za strážce přístupu.
5. Podnik poskytující hlavní služby platformem může spolu se svým oznámením předložit dostatečně podložené argumenty, aby prokázal, že výjimečně z důvodu okolností, za nichž příslušná hlavní služba platformy působí, nesplňuje požadavky stanovené v odstavci 1, přestože dosahuje všech prahových hodnot uvedených v odstavci 2.

Má-li Komise za to, že argumenty předložené podle prvního pododstavce podnikem poskytujícím hlavní služby platformem nejsou dostatečně podložené, protože jimi nejsou zjevně zpochybněny domněnky podle odstavce 2 tohoto článku, může tyto argumenty ve lhůtě uvedené v odstavci 4 odmítnout, aniž použije postup stanovený v čl. 17 odst. 3.

Pokud podnik poskytující hlavní služby platformem předloží takové dostatečně podložené argumenty, kterými jsou zjevně zpochybněny domněnky podle odstavce 2 tohoto článku, může Komise bez ohledu na první pododstavec tohoto odstavce ve lhůtě uvedené v odstavci 4 tohoto článku zahájit postup stanovený v čl. 17 odst. 3.

Dospěje-li Komise k závěru, že podnik poskytující hlavní služby platformem nebyl schopen prokázat, že příslušné hlavní služby platformem, které poskytuje, nesplňují požadavky odstavce 1 tohoto článku, označí uvedený podnik za strážce přístupu v souladu s postupem stanoveným v čl. 17 odst. 3.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 za účelem doplnění tohoto nařízení upřesněním metodiky k určení toho, zda jsou dosaženy kvantitativní prahové hodnoty stanovené v odstavci 2 tohoto článku, a případně za účelem pravidelného přizpůsobování uvedené metodiky vývoji na trhu a vývoji technologií.
7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 za účelem změny tohoto nařízení aktualizací metodiky a seznamu ukazatelů stanovených v příloze.

8. Komise označí postupem podle článku 17 za strážce přístupu každý podnik poskytující hlavní služby platformem, který splňuje všechny požadavky podle odstavce 1 tohoto článku, ale nedosahuje všech prahových hodnot podle odstavce 2 tohoto článku.

Za tímto účelem vezme Komise v úvahu některé nebo všechny následující prvky v rozsahu, v němž jsou pro daný podnik poskytující hlavní služby platformem relevantní:

- a) velikost, včetně obrátu a tržní kapitalizace, činnosti a postavení daného podniku;
- b) počet podnikatelských uživatelů, kteří používají hlavní službu platformy k oslovení koncových uživatelů, a počet koncových uživatelů;
- c) síťové účinky a výhody založené na datech, zejména v souvislosti s přístupem podniku k osobním i neosobním údajům a jejich shromažďováním nebo s jeho analytickými schopnostmi;
- d) veškeré úspory z rozsahu a množství, z nichž má podnik prospěch, mimo jiné i pokud jde o data a případně o činnosti mimo Unii;

- e) tzv. lock-in účinek na podnikatelského uživatele nebo koncového uživatele, včetně nákladů na změnu poskytovatele a behaviorálního zkreslení, jež snižují schopnost podnikatelských uživatelů a koncových uživatelů změnit poskytovatele nebo zvolit multi-homing;
- f) konglomerátní korporátní struktura nebo vertikální integrace podniku, jež mu například umožňují provádět křížové subvencování, kombinovat data z různých zdrojů nebo posílit své postavení využitím pákového efektu, nebo
- g) další strukturální charakteristiky podniku nebo služby.

Při posuzování podle tohoto odstavce přihlédne Komise k předvídatelnému vývoji ve vztahu k prvkům vyjmenovaným ve druhém pododstavci, mimo jiné k jakémukoli plánovanému spojování zahrnujícímu jiný podnik poskytující hlavní služby platformou nebo jiné služby v digitálním odvětví nebo umožňujícím sběr dat.

Jestliže podnik poskytující hlavní službu platformy, který nedosahuje kvantitativních prahových hodnot podle odstavce 2, závažným způsobem nedodrží opatření nařízená v rámci šetření Komisí, a to ani poté, co byl vyzván, aby v přiměřené lhůtě dosáhl souladu a předložil připomínky, může jej Komise označit za strážce přístupu na základě skutečností, které má k dispozici.

9. U každého podniku označeného za strážce přístupu podle odstavce 4 nebo 8 uvede Komise v rozhodnutí o označení výčet příslušných hlavních služeb platform, které jsou poskytovány v rámci téhož podniku a které jednotlivě jsou důležitou branou pro podnikatelské uživatele k oslovení koncových uživatelů, jak je uvedeno v odst. 1 písm. b).
10. Strážce přístupu splní povinnosti stanovené v článcích 5, 6 a 7 do šesti měsíců poté, co byla hlavní služba platformy uvedena v rozhodnutí o označení podle odstavce 9 tohoto článku.

Článek 4

Přezkum statusu strážce přístupu

1. Na žádost nebo z vlastního podnětu může Komise rozhodnutí o označení přijaté podle článku 3 kdykoli přehodnotit, změnit nebo zrušit z jednoho z těchto důvodů:
 - a) došlo k podstatné změně kterékoli ze skutečností, na nichž bylo rozhodnutí o označení založeno;
 - b) rozhodnutí o označení bylo založeno na neúplných, nesprávných nebo zavádějících informacích.

2. Komise pravidelně, avšak nejméně jednou za tři roky přezkoumá, zda strážci přístupu i nadále splňují požadavky stanovené v čl. 3 odst. 1. V tomto přezkumu se rovněž posoudí, zda je třeba seznam hlavních služeb platform strážce přístupu, které jsou jednotlivě důležitou branou pro podnikatelské uživatele k oslovení koncových uživatelů, jak je uvedeno v čl. 3 odst. 1 písm. b), změnit. Tyto přezkumy nemají z hlediska povinností strážců přístupu odkladný účinek.

Komise rovněž nejméně jednou ročně posoudí, zda uvedené požadavky splňují nové podniky poskytující hlavní služby platform.

Pokud Komise na základě přezkumů podle prvního pododstavce zjistí, že se změnily skutečnosti, na nichž bylo označení podniků poskytujících hlavní služby platform za strážce přístupu založeno, přijme rozhodnutí, jímž příslušné rozhodnutí o označení potvrdí, změní nebo zruší.

3. Komise průběžně zveřejňuje a aktualizuje seznam strážců přístupu a seznam hlavních služeb platform, u nichž musí strážci přístupu plnit povinnosti stanovené v kapitole III.

Kapitola III

Praktiky strážců přístupu, které omezují otevřenost hospodářské soutěži nebo jsou nekalé

Článek 5

Povinnosti strážců přístupu

1. Strážce přístupu dodržuje veškeré povinnosti stanovené v tomto článku ve vztahu ke každé ze svých hlavních služeb platforem uvedených v rozhodnutí o označení podle čl. 3 odst. 9.
2. Strážce přístupu nesmí:
 - a) zpracovávat pro účely poskytování online reklamních služeb osobní údaje koncových uživatelů využívajících služby třetích stran, které využívají hlavních služeb platforem strážce přístupu;
 - b) kombinovat osobní údaje z příslušné hlavní služby platformy s osobními údaji z jakýchkoli dalších hlavních služeb platforem nebo z jakýchkoli dalších služeb poskytovaných strážcem přístupu nebo s osobními údaji ze služeb třetích stran;

- c) používat osobní údaje z příslušné hlavní služby platformy křížovým způsobem v dalších službách poskytovaných strážcem přístupu samostatně, včetně dalších hlavních služeb platformem, a naopak; a
- d) přihlásit koncové uživatele k dalším službám strážce přístupu s cílem kombinovat osobní údaje,

leďaže byla koncovému uživateli předložena konkrétní možnost volby a on udělil souhlas ve smyslu čl. 4 bodu 11 a článku 7 nařízení (EU) 2016/679.

Pokud koncový uživatel odmítl udělit souhlas pro účely prvního pododstavce, nebo pokud jej odvolal, nesmí strážce přístupu svou žádost o souhlas ke stejnému účelu opakovat více než jednou v rámci období jednoho roku.

Tímto odstavcem není dotčena možnost, aby strážce přístupu v příslušném případě uplatnil čl. 6 odst. 1 písm. c), d) a e) nařízení (EU) 2016/679.

3. Strážce přístupu nesmí bránit podnikatelským uživatelům v tom, aby nabízeli stejné produkty nebo služby koncovým uživatelům prostřednictvím online zprostředkovatelských služeb třetí strany nebo prostřednictvím jejich vlastního přímého kanálu online prodeje za ceny nebo za podmínek, které jsou odlišné od cen nebo podmínek nabízených prostřednictvím online zprostředkovatelských služeb strážce přístupu.
4. Strážce přístupu umožní podnikatelským uživatelům bezplatně sdělovat a propagovat nabídky, a to i za různých podmínek, koncovým uživatelům získaným prostřednictvím jeho hlavní služby platformy nebo prostřednictvím jiných kanálů a uzavírat s těmito koncovými uživateli smlouvy bez ohledu na to, zda za tímto účelem využívají jeho hlavní služby platforem.
5. Strážce přístupu povolí koncovým uživatelům prostřednictvím svých hlavních služeb platforem přístup k obsahu, předplatnému, prvkům nebo jiným položkám a k jejich používání s využitím softwarové aplikace podnikatelského uživatele, a to i v případě, že dotčení koncoví uživatelé tyto položky získali od příslušného podnikatelského uživatele, aniž by využívali hlavní služby platforem strážce přístupu.
6. Strážce přístupu nesmí přímo ani nepřímo bránit podnikatelským uživatelům ani koncovým uživatelům v tom, aby v souvislosti s jakoukoli praktikou strážce přístupu upozornili příslušný orgán veřejné moci, včetně vnitrostátních soudů, na jakoukoli záležitost nesouladu s příslušnými právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy ze strany strážce přístupu, ani je v tomto nesmí nijak omezovat. Tím není dotčeno právo podnikatelských uživatelů a strážců přístupu stanovit ve svých dohodách podmínky použití zákonných mechanismů pro vyřizování stížností.

7. Strážce přístupu nesmí vyžadovat, aby v souvislosti se službami poskytovanými podnikatelskými uživateli prostřednictvím jeho hlavních služeb platform koncoví uživatelé využívali nebo dotčení podnikatelští uživatelé využívali či nabízeli identifikační službu, vykreslovací jádro webového prohlížeče, nebo platební službu, nebo technické služby uvedeného strážce přístupu podporující poskytování platební služby, jako jsou platební systémy pro nákupy v aplikaci, nebo s nimi byli podnikatelští uživatelé interoperabilní.
8. Strážce přístupu nesmí vyžadovat, aby se podnikatelští nebo koncoví uživatelé přihlásili k jakýmkoli dalším hlavním službám platform uvedeným v rozhodnutí o označení podle čl. 3 odst. 9 nebo dosahujícím prahových hodnot podle čl. 3 odst. 2 písm. b) nebo se k nim zaregistrovali jako podmínku pro to, aby mohli využívat kteroukoli z hlavních služeb platform takového strážce přístupu uvedených podle zmíněného článku, mít k takové hlavní službě platform přístup, přihlásit se k ní nebo se k ní zaregistrovat.
9. Strážce přístupu poskytne každému inzerentovi, jemuž poskytuje online reklamní služby, nebo na žádost inzerenta třetím stranám se zmocněním od inzerentů na denním základě bezplatně ke každé reklamě umístěné daným inzerentem informace o:
 - a) ceně a poplatcích uhrazených daným inzerentem, včetně veškerých srážek a příplatků, za každou z příslušných online reklamních služeb poskytnutých strážcem přístupu;

- b) odměně, kterou obdržel vydavatel, včetně veškerých srážek a příplatků, s výhradou jeho souhlasu a
- c) metrice, na jejímž základě se vypočítává každá cena, poplatek a odměna.

Pokud vydavatel se sdělením informací o obdržené odměně podle písm. b) prvního pododstavce nesouhlasí, poskytne strážce přístupu každému inzerentovi bezplatně informace o denní průměrné odměně, včetně veškerých srážek a příplatků, obdržené daným vydavatelem za příslušnou reklamu.

10. Strážce přístupu poskytne každému vydavateli, jemuž poskytuje online reklamní služby, nebo na žádost vydavatele třetím stranám se zmocněním od vydavatelů na denním základě bezplatně ke každé reklamě zobrazené v inventáři vydavatele informace o:
- a) odměně obdržené a poplatcích uhrazených daným vydavatelem, včetně veškerých srážek a příplatků, za každou z příslušných online reklamních služeb poskytnutých strážcem přístupu;
 - b) ceně uhrazené inzerentem, včetně veškerých srážek a příplatků, s výhradou jeho souhlasu; a
 - c) metrice, na jejímž základě se vypočítává každá cena a odměna.

Pokud inzerent se sdělením informací nesouhlasí, poskytne strážce přístupu každému vydavateli bezplatně informace o denní průměrné ceně, včetně veškerých srážek a příplatků, uhrazené daným vydavatelem za příslušnou reklamu.

Článek 6

Povinnosti strážců přístupu, které lze dále upřesnit podle článku 8

1. Strážce přístupu dodržuje veškeré povinnosti stanovené v tomto článku ve vztahu ke každé ze svých hlavních služeb platformou uvedených v rozhodnutí o označení podle čl. 3 odst. 9.
2. Strážce přístupu nesmí v hospodářské soutěži s podnikatelskými uživateli použít žádná data, která nejsou veřejně dostupná, která jsou těmito podnikatelskými uživateli generována nebo poskytována v souvislosti s využíváním příslušných hlavních služeb platformou nebo služeb poskytovaných společně s nimi nebo na jejich podporu, včetně dat generovaných nebo poskytovaných zákazníky těchto podnikatelských uživatelů.

Pro účely prvního pododstavce jsou součástí dat, která nejsou veřejně dostupná, veškerá agregovaná i neagregovaná data generovaná podnikatelskými uživateli, která lze odvodit z obchodních činností podnikatelských uživatelů nebo jejich zákazníků, nebo která mohou být jejich prostřednictvím shromážděna, včetně dat o kliknutích, vyhledáváních, zobrazeních a hlasových dat, v rámci příslušných hlavních služeb platformou strážce přístupu nebo v rámci služeb poskytovaných společně s nimi nebo na jejich podporu.

3. Strážce přístupu koncovým uživatelům povolí a technicky umožní snadno odinstalovat jakékoli softwarové aplikace v operačním systému strážce přístupu, aniž je dotčena možnost, aby takový strážce přístupu omezil odinstalování ve vztahu k softwarovým aplikacím, které jsou nezbytné pro fungování operačního systému nebo zařízení a které třetí strany technicky nemohou samostatně nabídnout.

Strážce přístupu koncovým uživatelům povolí a technicky umožní snadno změnit výchozí nastavení v operačním systému, virtuálním asistentovi a webovém prohlížeči strážce přístupu, jež koncové uživatele směřují nebo navádějí k produktům nebo službám, jež poskytuje tento strážce přístupu. Sem patří i vybídnutí koncových uživatelů k tomu, aby si v okamžiku prvního použití internetového vyhledávače, virtuálního asistenta nebo webového prohlížeče strážce přístupu uvedeného v rozhodnutí o označení podle čl. 3 odst. 9 vybrali ze seznamu hlavních dostupných poskytovatelů služeb internetový vyhledávač, virtuálního asistenta nebo webový prohlížeč, k nimž operační systém strážce přístupu uživatele standardně směřuje, a internetový vyhledávač, k němuž uživatele standardně směřuje nebo navádí virtuální asistent a webový prohlížeč strážce přístupu.

4. Strážce přístupu koncovým uživatelům povolí a technicky umožní instalaci a účinné využívání softwarových aplikací nebo obchodů se softwarovými aplikacemi třetích stran, které používají jeho operační systém nebo s ním jsou interoperabilní, a povolí přístup k těmto softwarovým aplikacím nebo obchodům se softwarovými aplikacemi jinými způsobem než přes příslušné hlavní služby platform tohoto strážce přístupu. Strážce přístupu nesmí bránit v příslušných případech staženým softwarovým aplikacím nebo obchodům se softwarovými aplikacemi třetích stran v tom, aby koncové uživatele vybídly k rozhodnutí, zda si přejí danou staženou softwarovou aplikaci nebo obchod se softwarovými aplikacemi nastavit jako výchozí. Koncovým uživatelům, kteří se rozhodnou, že si staženou softwarovou aplikaci nebo obchod se softwarovými aplikacemi nastaví jako výchozí, strážce přístupu technicky umožní snadné provedení této změny.

Strážce přístupu je oprávněn přijmout opatření k zajištění toho, aby softwarové aplikace nebo obchody se softwarovými aplikacemi třetích stran neohrožovaly integritu hardwaru nebo operačního systému poskytovaného strážcem přístupu, a to v rozsahu, v němž jsou tato opatření striktně nezbytná a přiměřená, a strážce přístupu je řádně odůvodnil.

Strážci přístupu je dále oprávněn uplatňovat opatření a nastavení jiná než výchozí, jež koncovým uživatelům umožňují účinnou ochranu zabezpečení ve vztahu k softwarovým aplikacím nebo obchodům se softwarovými aplikacemi třetích stran, a to v rozsahu, v něm jsou tato opatření a jiná než výchozí nastavení striktně nezbytná a přiměřená, a strážce přístupu je řádně odůvodnil.

5. Strážce přístupu nesmí při určování pořadí a souvisejícím indexování a automatickém procházení (crawling) zvýhodňovat služby a produkty nabízené jím samým před podobnými službami nebo produkty třetí strany. Při určování pořadí uplatňuje transparentní, spravedlivé a nediskriminační podmínky.
6. Strážce přístupu nesmí technicky či jinak omezovat možnost koncových uživatelů přecházet mezi různými softwarovými aplikacemi a službami, k nimž se přistupuje prostřednictvím jeho hlavních služeb platform, a přihlašovat se k nim, a to i pokud jde o volbu služeb přístupu k internetu pro koncové uživatele.

7. Strážce přístupu povolí poskytovatelům služeb a poskytovatelům hardwaru bezplatně zajištění účinné interoperability se stejnými hardwarovými a softwarovými prvky, k nimž se přistupuje nebo jež jsou ovládány prostřednictvím operačního systému nebo virtuálního asistenta uvedeného na seznamu v rozhodnutí o označení podle čl. 3 odst. 9, jak jsou k dispozici pro jím poskytované služby nebo hardware, a přístup k nim pro účely zajištění interoperability. Strážce přístupu dále povolí podnikatelským uživatelům a alternativním poskytovatelům služeb poskytovaných společně s hlavními službami platforem nebo na jejich podporu bezplatně zajištění účinné interoperability se stejnými prvky operačního systému, hardwaru či softwaru a přístup k nim pro účely zajištění interoperability bez ohledu na to, zda jsou tyto prvky součástí operačního systému, jak je strážce přístupu má k dispozici nebo využívá při poskytování takovýchto služeb.

Strážci přístupu není bráněno v přijetí nezbytně nutných a přiměřených opatření k zajištění toho, aby interoperabilita neohrožovala integritu jím poskytovaného operačního systému, virtuálního asistenta, hardwarových nebo softwarových prvků, pokud tato opatření řádně odůvodnil.

8. Strážce přístupu poskytne inzerentům a vydavatelům i třetím stranám se zmocněním od inzerentů a vydavatelů na jejich žádost a bezplatně přístup ke svým nástrojům pro měření výkonnosti a k datům nezbytným k tomu, aby inzerenti a vydavatelé mohli provést vlastní nezávislé ověření reklamního inventáře, včetně agregovaných i neagregovaných dat. Uvedená data musí být poskytnuta způsobem, který inzerentům a vydavatelům umožní využít vlastní nástroje pro ověřování a měření k tomu, aby posoudili výkonnost hlavních služeb platforem poskytovaných strážcem přístupu.
9. Strážce přístupu zajistí koncovým uživatelům a třetím stranám se zmocněním od koncového uživatele na jejich žádost a bezplatně účinnou přenositelnost dat poskytnutých koncovým uživatelem nebo generovaných jeho činnostmi v rámci příslušné hlavní služby platformy, mimo jiné tím, že bezplatně poskytne nástroje usnadňující účinný výkon této přenositelnosti dat, a mimo jiné poskytováním nepřetržitého přístupu k těmto datům v reálném čase.

10. Strážce přístupu poskytne podnikatelským uživatelům a třetím stranám se zmocněním od podnikatelského uživatele na jejich žádost bezplatný, účinný, vysoce kvalitní a nepřetržitý přístup v reálném čase k agregovaným i neagregovaným datům a možnost použití těchto dat, včetně osobních údajů, jež jsou poskytována nebo generována v souvislosti s využíváním příslušných hlavních služeb platformem nebo služeb poskytovaných společně s nimi nebo na jejich podporu těmito podnikatelskými uživateli a koncovými uživateli, kteří využívají produkty nebo služby poskytované těmito podnikatelskými uživateli. V souvislosti s osobními údaji poskytne strážce přístupu takový přístup k osobním údajům a možnost jejich použití pouze tehdy, pokud jsou data přímo spojena s použitím, které koncový uživatel uskutečnil v souvislosti s produkty nebo službami nabízenými příslušným podnikatelským uživatelem prostřednictvím příslušné hlavní služby platformy, a pokud se koncoví uživatelé rozhodnou pro takové sdílení udělením svého souhlasu.
11. Strážce přístupu poskytne kterémukoli podniku poskytujícímu internetové vyhledávače, který je třetí stranou, na jeho žádost přístup za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek k datům o pořadí, vyhledávání, kliknutích a zobrazeních týkajícím se bezplatného a placeného vyhledávání a generovaným koncovými uživateli v jeho internetových vyhledávačích. Veškerá data o těchto vyhledáváních, kliknutích a zobrazeních, jež představují osobní údaje, jsou anonymizována.

12. Strážce přístupu uplatňuje spravedlivé, přiměřené a nediskriminační všeobecné podmínky přístupu podnikatelských uživatelů k obchodům se softwarovými aplikacemi, internetovým vyhledávačům a službám online sociálních sítí uvedeným na seznamu v rozhodnutí o označení podle čl. 3 odst. 9.

Za tímto účelem strážce přístupu zveřejní všeobecné podmínky přístupu, včetně mechanismu alternativního řešení sporů.

Komise posoudí, zda jsou zveřejněné všeobecné podmínky přístupu v souladu s tímto odstavcem.

13. Strážce přístupu nesmí používat nepřiměřené všeobecné podmínky pro ukončení poskytování hlavní služby platformy. Strážce přístupu zajistí, aby podmínky pro ukončení mohly být uplatněny bez zbytečných obtíží.

Článek 7

Povinnost strážců přístupu týkající se interoperability interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech

1. Poskytuje-li strážce přístupu interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech, které jsou uvedeny na seznamu v rozhodnutí o označení podle čl. 3 odst. 9, zajistí interoperabilitu základních funkcí svých interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech s interpersonálními komunikačními službami nezávislými na číslech jiného poskytovatele, který takové služby v Unii nabízí nebo hodlá nabízet, a to tím, že na požádání a bezplatně poskytne nezbytná technická rozhraní nebo podobná řešení, která interoperabilitu usnadňují.
2. Strážce přístupu zajistí interoperabilitu alespoň těchto základních funkcí podle odstavce 1, pokud tyto funkce sám poskytuje svým vlastním koncovým uživatelům:
 - a) po uvedení v rozhodnutí o označení podle čl. 3 odst. 9:
 - i) zaslání textových zpráv mezi koncovými body mezi dvěma jednotlivými koncovými uživateli;
 - ii) sdílení obrázků, hlasových zpráv, videí a dalších přiložených souborů v komunikaci mezi koncovými body mezi dvěma jednotlivými koncovými uživateli;

- b) do dvou let od označení:
 - i) zasílání textových zpráv mezi koncovými body uvnitř skupin jednotlivých koncových uživatelů;
 - ii) sdílení obrázků, hlasových zpráv, videí a dalších příložených souborů v komunikaci mezi koncovými body mezi skupinovým chatem a jednotlivým koncovým uživatelem;
 - c) do čtyř let od označení:
 - i) hlasové hovory mezi koncovými body mezi dvěma jednotlivými koncovými uživateli;
 - ii) video hovory mezi koncovými body mezi dvěma jednotlivými koncovými uživateli;
 - iii) hlasové hovory mezi koncovými body mezi skupinovým chatem a jednotlivým koncovým uživatelem;
 - iv) video hovory mezi koncovými body mezi skupinovým chatem a jednotlivým koncovým uživatelem.
3. Úroveň zabezpečení, případně včetně šifrování mezi koncovými body, kterou strážce přístupu poskytuje svým vlastním koncovým uživatelům, musí být zachována ve všech interoperabilních službách.

4. Strážce přístupu uveřejní referenční nabídku, která stanoví technické náležitosti a všeobecné podmínky interoperability s jeho interpersonálními komunikačními službami nezávislými na číslech, včetně nezbytných podrobností o úrovni zabezpečení a šifrování mezi koncovými body. Tuto referenční nabídku uveřejní strážce přístupu ve lhůtě stanovené v čl. 3 odst. 10 a v případě potřeby ji aktualizuje.
5. Po uveřejnění referenční nabídky podle odstavce 4 může kterýkoli poskytovatel interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech, jenž tyto služby nabízí nebo hodlá nabízet v Unii, požádat o interoperabilitu s interpersonálními komunikačními službami nezávislými na číslech poskytovanými strážcem přístupu. Tato žádost se může týkat některých nebo všech základních funkcí vyjmenovaných v odstavci 2. Strážce přístupu vyhoví každé přiměřené žádosti o interoperabilitu do tří měsíců od jejího obdržení tím, že požadované základní funkce zprovozní.
6. Na základě odůvodněné žádosti strážce přístupu může Komise výjimečně lhůty pro splnění povinností podle odstavců 2 nebo 5 prodloužit, pokud strážce přístupu prokáže, že je to nezbytné k zajištění účinné interoperability a případně zachování nezbytné úrovně zabezpečení, včetně šifrování mezi koncovými body.

7. Koncoví uživatelé interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech strážce přístupu a žádajícího poskytovatele interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech se mohou rozhodnout, zda využijí interoperabilních základních funkcí, které může poskytovat strážce přístupu podle odstavce 1.
8. Strážce přístupu shromažďuje a s poskytovatelem interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech podávajícím žádost o interoperabilitu si vyměňuje pouze ty osobní údaje koncových uživatelů, které jsou striktně nezbytné k zajištění účinné interoperability. Jakékoli takové shromažďování a výměna osobních údajů koncových uživatelů musí být v plném souladu s nařízením (EU) 2016/679 a směrnicí 2002/58/ES.
9. Strážci přístupu není bráněno přijmout opatření s cílem zajistit, aby poskytovatelé interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech, kteří jsou třetími stranami a kteří žádají o interoperabilitu, neohrozili integritu, zabezpečení a soukromí jeho služeb, pokud jsou tato opatření nezbytně nutná a přiměřená a strážce přístupu je řádně odůvodnil.

Článek 8

Dodržování povinností strážců přístupu

1. Strážce přístupu zajistí a prokáže dodržování povinností stanovených v člancích 5, 6 a 7 tohoto nařízení. Opatření zavedená strážcem přístupu k zajištění souladu s uvedenými články musí účinně dosahovat cílů tohoto nařízení i příslušné povinnosti. Strážce přístupu zajistí, aby provádění těchto opatření bylo v souladu s použitelnými právními předpisy, zejména s nařízením (EU) 2016/679, směrnicí 2002/58/ES, s právními předpisy o kybernetické bezpečnosti, ochraně spotřebitele, bezpečnosti výrobků i s požadavky na přístupnost.
2. Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost strážce přístupu podle odstavce 3 tohoto článku zahájit řízení podle článku 20.

Komise může přijmout prováděcí akt, v němž upřesní opatření, která má dotčený strážce přístupu uplatnit s cílem účinně splnit povinnosti stanovené v člancích 6 a 7. Tento prováděcí akt se přijme do šesti měsíců od zahájení řízení podle článku 20 poradním postupem podle čl. 50 odst. 2.

Při zahájení řízení z vlastního podnětu z důvodu obcházení povinností stanoveného podle článku 13 se mohou tato opatření týkat povinností stanovených v člancích 5, 6 a 7.

3. Strážce přístupu může požádat Komisi, aby konstatovala, zda opatření, která strážce přístupu hodlá zavést nebo zavedl k zajištění souladu s články 6 a 7, jsou pro dosažení cíle příslušné povinnosti za konkrétních okolností, v nichž se strážce přístupu nachází, účinná. Komise rozhoduje podle vlastního uvážení o tom, zda se do tohoto postupu určení zapojí, přičemž dodržuje zásady rovného zacházení, proporcionality a řádné správy.

Strážce přístupu ve své žádosti uvede odůvodněný návrh, v němž vysvětlí opatření, která hodlá zavést nebo zavedl. Vedle toho poskytne nedůvěrné znění svého odůvodněného návrhu, které může být sdíleno se třetími stranami podle odstavce 6.

4. Odstavci 2 a 3 tohoto článku nejsou dotčeny pravomoci Komise podle článků 29, 30 a 31.

5. Za účelem přijetí rozhodnutí podle odstavce 2 sdělí Komise strážci přístupu svá předběžná zjištění do tří měsíců od zahájení řízení podle článku 20. V předběžných zjištěních Komise vysvětlí opatření, která zvažuje přijmout, nebo o nichž má za to, že by je měl dotčený strážce přístupu přijmout, aby na předběžná zjištění účinně reagoval.
6. Aby Komise umožnila zúčastněným třetím stranám účinné uplatnění i připomínek, zveřejní při sdělení předběžných zjištění podle odstavce 5 strážci přístupu nebo co nejdříve poté shrnutí případu, které nemá důvěrnou povahu, a opatření, která zvažuje přijmout, nebo o nichž se domnívá, že by je měl dotčený strážce přístupu přijmout. Komise stanoví přiměřenou lhůtu, v níž mají být tyto připomínky uplatněny.
7. Při stanovování opatření podle odstavce 2 Komise zajistí, aby tato opatření byla účinná při dosahování cílů tohoto nařízení i příslušné povinnosti a aby byla přiměřená okolnostem, v nichž se nachází strážce přístupu a příslušné služby.

8. Pro účely upřesnění povinností podle čl. 6 odst. 11 a 12 Komise rovněž posoudí, zda zamýšlená nebo zavedená opatření zajišťují, aby nedošlo k nerovnováze mezi právy a povinnostmi podnikatelských uživatelů a zda samotná opatření neposkytují strážci přístupu výhodu, která je nepřiměřená službě, kterou strážce přístupu poskytuje podnikatelským uživatelům.
9. Komise se může na žádost nebo z vlastního podnětu rozhodnout, že řízení podle odstavce 2 opětovně zahájí, pokud:
- a) došlo k podstatné změně některé ze skutečností, na nichž bylo rozhodnutí založeno;
nebo
 - b) rozhodnutí bylo založeno na neúplných, nesprávných nebo zavádějících informacích;
nebo
 - c) opatření uvedená v rozhodnutí nejsou účinná.

Článek 9
Přerušeni

1. Pokud strážce přístupu v odůvodněné žádosti prokáže, že dodržování konkrétní povinnosti stanovené v článku 5, 6 nebo 7 by v případě určité hlavní služby platformy uvedené na seznamu v rozhodnutí o označení podle čl. 3 odst. 9 ohrozilo vzhledem k mimořádným okolnostem mimo jeho kontrolu ekonomickou životaschopnost jeho činnosti v Unii, může Komise přijmout prováděcí akt, v němž rozhodne, že se uplatňování konkrétní povinnosti uvedené ve zmíněné odůvodněné žádosti výjimečně v plném či částečném rozsahu přerušuje (dále jen „rozhodnutí o přerušeni“). V uvedeném prováděcím aktu Komise své rozhodnutí o přerušeni zdůvodní tím, že uvede mimořádné okolnosti odůvodňující přerušeni. Tento prováděcí akt musí být omezen na rozsah a dobu trvání, které jsou nezbytné k řešení takového ohrožení životaschopnosti strážce přístupu. Komise usiluje o přijetí prováděcího aktu co nejdříve a nejpozději do tří měsíců od obdržení úplné odůvodněné žádosti. Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem podle čl. 50 odst. 2.

2. Je-li přerušení podle odstavce 1 přiznáno, Komise své rozhodnutí o přerušení každoročně přezkoumá, ledaže by v takovém rozhodnutí bylo uvedeno kratší období. Po tomto přezkumu Komise přerušení buď v plném nebo částečném rozsahu zruší, nebo rozhodne, že jsou i nadále naplňovány podmínky podle odstavce 1.
3. V naléhavých případech může Komise na základě odůvodněné žádosti strážce přístupu prozatímně přerušit uplatňování konkrétní povinnosti uvedené v odstavci 1 týkající se jedné nebo více jednotlivých hlavních služeb platform již před přijetím rozhodnutí podle zmíněného odstavce. Tuto žádost lze podat a lze jí vyhovět kdykoli, dokud Komise neprovede posouzení podle odstavce 1.
4. Při posuzování žádosti podle odstavců 1 a 3 Komise zohlední zejména dopad dodržování konkrétní povinnosti na ekonomickou životaschopnost činnosti strážce přístupu v Unii, jakož i na třetí strany, zejména na malé a střední podniky a na spotřebitele. Pozastavení může podléhat podmínkám a povinnostem, které stanoví Komise s cílem zajistit spravedlivou rovnováhu mezi uvedenými zájmy a cíli tohoto nařízení.

Článek 10

Výjimka z důvodů veřejného zdraví a veřejné bezpečnosti

1. Komise může na základě odůvodněné žádosti strážce přístupu nebo z vlastního podnětu přijmout prováděcí akt, v němž rozhodne, že se strážce přístupu zcela nebo zčásti zprošťuje konkrétní povinnosti stanovené v článku 5, 6 nebo 7 ve vztahu k určité hlavní službě platformy uvedené v rozhodnutí o označení podle čl. 3 odst. 9, pokud je tato výjimka ospravedlněna důvody uvedenými v odstavci 3 tohoto článku (dále jen „rozhodnutí o výjimce“). Komise přijme rozhodnutí o výjimce do tří měsíců od obdržení úplné odůvodněné žádosti a uvede odůvodnění, v němž vysvětlí důvody udělení této výjimky. Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem podle čl. 50 odst. 2.
2. Je-li výjimka podle odstavce 1 udělena, Komise své rozhodnutí o výjimce přezkoumá, pokud důvod pro výjimku zanikl, nebo alespoň jednou ročně. Po tomto přezkumu Komise výjimku buď zcela či zčásti zruší, nebo rozhodne, že podmínky stanovené v odstavci 1 jsou nadále splněny.
3. Výjimku podle odstavce 1 lze udělit pouze z důvodů veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti.

4. V naléhavých případech může Komise na základě odůvodněné žádosti strážce přístupu nebo z vlastního podnětu prozatímně pozastavit uplatňování konkrétní povinnosti uvedené v odstavci 1 týkající se jedné nebo více jednotlivých hlavních služeb platformy již před přijetím rozhodnutí podle zmíněného odstavce. Tuto žádost lze podat a lze jí vyhovět kdykoli, dokud Komise nerozhodne podle odstavce 1.
5. Při posuzování žádosti podle odstavců 1 a 4 Komise zohlední zejména dopad dodržování konkrétní povinnosti z důvodů uvedených v odstavci 3, jakož i účinky na dotčeného strážce přístupu a na třetí strany. Komise může pro pozastavení stanovit podmínky a povinnosti, aby zajistila spravedlivou rovnováhu mezi cíli, jež sledují důvody uvedené v odstavci 3, a cíli tohoto nařízení.

Článek 11

Podávání zpráv

1. Do šesti měsíců od označení podle článku 3 a v souladu s čl. 3 odst. 10 poskytne strážce přístupu Komisi zprávu, v níž podrobně a transparentně popíše opatření, která uplatnil s cílem zajistit dodržování povinností stanovených v článcích 5, 6 a 7.

2. Strážce přístupu ve lhůtě uvedené v odstavci 1 zveřejní a poskytne Komisi shrnutí uvedené zprávy, které nemá důvěrnou povahu.

Strážce přístupu tuto zprávu i nedůvěrné shrnutí nejméně jednou ročně aktualizuje.

Komise uvede odkaz na nedůvěrné shrnutí na své webové stránce.

Článek 12

Aktualizace povinností strážců přístupu

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 za účelem doplnění tohoto nařízení, pokud jde o povinnosti stanovené v člancích 5 a 6. Tyto akty v přenesené pravomoci musí vycházet ze šetření trhu podle článku 19, které identifikuje potřebu zajistit, aby byly uvedené povinnosti stále aktuální, a bylo tak možné řešit praktiky, jež omezují otevřenost hospodářské soutěže hlavních služeb platforem nebo jsou nekalé, stejným způsobem jako praktiky, na které se vztahují povinnosti stanovené v člancích 5 a 6.
2. Oblast působnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého v souladu s odstavcem 1 se týká pouze:
 - a) rozšíření povinnosti, která se vztahuje pouze na některé hlavní služby platforem, i na další hlavní služby platforem uvedené v čl. 2 bodě 2;

- b) rozšíření povinnosti, z níž mají prospěch určití podnikatelští nebo koncoví uživatelé tak, aby z ní měli prospěch i další podnikatelští nebo koncoví uživatelé;
- c) upřesnění způsobu, jakým mají strážci přístupu plnit povinnosti stanovené v člancích 5 a 6 s cílem zajistit jejich účinné dodržování;
- d) rozšíření povinnosti, která se vztahuje pouze na určité služby poskytované společně s hlavními službami platforem nebo na jejich podporu, i na jiné služby poskytované společně s hlavními službami platforem nebo na jejich podporu;
- e) rozšíření povinnosti, která se uplatňuje pouze ve vztahu k určitým druhům dat, na další druhy dat;
- f) doplnění dalších podmínek, pokud určitá povinnost ukládá určité podmínky týkající se chování strážce přístupu; nebo
- g) uplatnění povinnosti, kterou se řídí vztah mezi několika hlavními službami platformy strážce přístupu, na vztah mezi určitou hlavní službou platformy a jinými službami strážce přístupu.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 za účelem změny tohoto nařízení, pokud jde o seznam základních funkcí vymezených v čl. 7 odst. 2 doplněním nebo odstraněním funkcí interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech.

Tyto akty v přenesené pravomoci musí vycházet ze šetření trhu podle článku 19, které identifikuje potřebu zajistit, aby byly uvedené povinnosti stále aktuální, a bylo tak možné řešit praktiky, jež omezují otevřenou soutěž hlavních služeb platforem nebo jsou nekalé, stejným způsobem jako praktiky, na které se vztahují povinnosti stanovené v článku 7.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 za účelem doplnění tohoto nařízení, pokud jde o povinnosti podle článku 7, upřesněním způsobu, jakým mají být tyto povinnosti plněny s cílem zajistit jejich účinné dodržování. Tyto akty v přenesené pravomoci musí vycházet ze šetření trhu podle článku 19, které identifikuje potřebu zajistit, aby byly uvedené povinnosti stále aktuální, a bylo tak možné řešit praktiky, jež omezují otevřenou soutěž hlavních služeb platforem nebo jsou nekalé, stejným způsobem jako praktiky, na které se vztahují povinnosti stanovené v článku 7.

5. Praktika uvedená v odstavcích 1, 3 a 4 se považuje za omezující otevřenost hlavních služeb platformem hospodářské soutěži či za nekalou, pokud:
- a) tato praktika je použita strážci přístupu a je schopna bránit inovacím a omezovat podnikatelským a koncovým uživatelům možnost výběru, protože:
 - i) tato praktika trvale ovlivňuje nebo hrozí, že takto ovlivní, otevřenost hlavní služby platformem nebo jiných služeb v digitálním odvětví hospodářské soutěži v důsledku vytvoření nebo zvýšení překážek pro vstup jiných podniků na trh nebo jejich expanzi jakožto poskytovatelů hlavní služby platformy nebo jiných služeb v digitálním odvětví; nebo
 - ii) brání jiným provozovatelům v tom, aby měli stejný přístup ke klíčovým vstupům jako strážce přístupu; nebo
 - b) existuje nerovnováha mezi právy a povinnostmi podnikatelských uživatelů a strážce přístupu získává oproti podnikatelským uživatelům výhodu, která je nepřiměřená službě, již tento strážce přístupu poskytuje uvedeným podnikatelským uživatelům.

Článek 13
Opatření proti obcházení

1. Podnik poskytující hlavní služby platformem nesmí tyto služby prostřednictvím smluvních, obchodních, technických nebo jiných prostředků segmentovat, dělit, dále členit, tříštit nebo štěpit, aby obešel kvantitativní prahové hodnoty stanovené v čl. 3 odst. 2. Žádná z takových praktik podniku nebrání Komisi v tom, aby jej označila za strážce přístupu podle čl. 3 odst. 4.
2. Má-li Komise podezření, že podnik poskytující hlavní služby platformem uplatňuje praktiku stanovenou v odstavci 1, může od takového podniku požadovat jakékoli informace, které považuje za nezbytné ke zjištění toho, zda dotčený podnik takovou praktiku uplatňuje.
3. Strážce přístupu zajišťuje, aby byly plně a účinně dodržovány povinnosti stanovené v člancích 5, 6 a 7.
4. Strážce přístupu se nesmí chovat způsobem, který narušuje účinné dodržování povinností stanovených v člancích 5, 6 a 7 bez ohledu na to, zda je toto chování smluvní, obchodní, technické nebo jakékoli jiné povahy nebo zahrnuje používání behaviorálních technik či provedení rozhraní.

5. Je-li pro zajištění souladu s tímto nařízením nezbytný souhlas se shromažďováním, zpracováním, křížovým používáním a předáváním osobních údajů, přijme strážce přístupu nezbytná opatření, aby buď podnikatelským uživatelům umožnil přímo získat požadovaný souhlas se zpracováním, pokud je tento souhlas vyžadován nařízením (EU) 2016/679 nebo směrnicí 2002/58/ES, nebo aby dodržoval pravidla a zásady Unie v oblasti ochrany údajů a soukromí jinými způsoby, včetně případného poskytování řádně anonymizovaných údajů podnikatelským uživatelům. Strážce přístupu nesmí získání tohoto souhlasu činit pro podnikatelského uživatele obtížnější než v případě vlastních služeb.
6. Strážce přístupu nezhoršuje podmínky ani kvalitu žádné z hlavních služeb platform poskytnutých podnikatelským nebo koncovým uživatelům, kteří využívají práv nebo možností stanovených v článcích 5, 6 a 7, nebo nadměrně neztěžuje uplatnění těchto práv či možností, a to ani tím, že by koncovému uživateli nabízel možnosti jiným než neutrálním způsobem nebo že by oslabil autonomii koncových nebo podnikatelských uživatelů, jejich rozhodování nebo možnosti prostřednictvím struktury, provedení, funkce nebo způsobu fungování uživatelského rozhraní nebo jeho části.
7. Pokud strážce přístupu obchází nebo se pokouší obcházet některou z povinností uvedených v článcích 5, 6 nebo 7 způsobem popsáním v odstavcích 4, 5 a 6 tohoto článku, může Komise zahájit řízení podle článku 20 a přijmout prováděcí akt podle čl. 8 odst. 2 s cílem stanovit opatření, která má strážce přístupu provést.

8. Odstavcem 6 tohoto článku nejsou dotčeny pravomoci Komise podle článků 29, 30 a 31.

Článek 14

Povinnost informovat o spojení

1. Strážce přístupu informuje Komisi o každém zamýšleném spojení ve smyslu článku 3 nařízení (ES) č. 139/2004, pokud subjekty, které se spojují, nebo nabývaný podnik poskytují hlavní služby platformou nebo jakékoli jiné služby poskytované v digitálním odvětví nebo umožňují shromažďování údajů, bez ohledu na to, zda se má oznamovat Komisi podle uvedeného nařízení nebo příslušnému vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž podle vnitrostátních pravidel pro spojování podniků.

Strážce přístupu informuje Komisi o takovém spojení před jeho uskutečněním a po uzavření dohody, oznámení veřejné nabídky na koupi akcií nebo nabytí kontrolního podílu.

2. Informace poskytnuté strážcem přístupu podle odstavce 1 musí přinejmenším popisovat podniky dotčené spojením, jejich roční obraty v Unii a v celosvětovém měřítku, jejich oblasti činnosti, včetně činností přímo souvisejících se spojením, a transakční hodnotu dohody nebo její odhad, spolu se shrnutím informací o spojení, včetně jeho povahy a odůvodnění a seznamu členských států, jichž se spojení týká.

U všech příslušných hlavních služeb platform zahrnují informace poskytnuté strážcem přístupu rovněž roční obraty generované těmito službami v Unii, počty jejich ročních aktivních podnikatelských uživatelů a počty jejich měsíčních aktivních koncových uživatelů.

3. Pokud po jakémkoli spojení uvedeném v odstavci 1 tohoto článku doplňující hlavní služby platform jednotlivě dosáhnou prahových hodnot uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. b), informuje o tom dotčený strážce přístupu Komisi do dvou měsíců od uskutečnění spojení a poskytne Komisi informace uvedené v čl. 3 odst. 2.
4. Komise informuje příslušné orgány členských států o veškerých informacích získaných podle odstavce 1 a každoročně zveřejní seznam spojení podniků, o nichž ji strážci přístupu informovali podle uvedeného odstavce.

Komise vezme v úvahu oprávněné zájmy podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

5. Příslušné orgány členských států mohou použít informace obdržené podle odstavce 1 tohoto článku k tomu, aby požádaly Komisi o přezkoumání spojení podle článku 22 nařízení (ES) č. 139/2004.

Článek 15

Povinnost provést audit

1. Do šesti měsíců od svého označení podle článku 3 předloží strážce přístupu Komisi nezávislým auditem ověřený popis všech technik profilování spotřebitelů, které používá pro své hlavní služby platformou nebo napříč těmito službami, jež jsou uvedeny v rozhodnutí o označení podle čl. 3 odst. 9. Komise tento auditem ověřený popis předá Evropskému sboru pro ochranu osobních údajů.
2. K vypracování metodologie a postupu auditu může Komise přijmout prováděcí akty uvedené v čl. 46 odst. 1 písm. g).
3. Strážce přístupu uveřejní stručné informace o auditem ověřeném popisu uvedeném v odstavci 1. Je přitom oprávněn vzít v potaz potřebu zachovávat své obchodní tajemství. Tento popis a tyto stručné informace strážce přístupu nejméně jednou ročně aktualizuje.

Kapitola IV

Šetření trhu

Článek 16

Zahájení šetření trhu

1. Pokud má Komise v úmyslu provést šetření trhu za účelem případného přijetí rozhodnutí podle článků 17, 18 a 19, přijme rozhodnutí o zahájení šetření trhu.
2. Bez ohledu na odstavce 1 může Komise vykonávat své vyšetřovací pravomoci podle tohoto nařízení před zahájením šetření trhu podle uvedeného odstavce.
3. V rozhodnutí podle odstavce 1 se stanoví:
 - a) datum zahájení šetření trhu;
 - b) popis věci, k níž se šetření trhu vztahuje;
 - c) účel šetření trhu.

4. Komise může opětovně zahájit šetření trhu, které uzavřela, pokud:
- a) došlo k podstatné změně kterékoli ze skutečností, na nichž bylo rozhodnutí přijaté podle článků 17, 18 nebo 19 založeno; nebo
 - b) rozhodnutí přijaté podle článků 17, 18 nebo 19 bylo založeno na neúplných, nesprávných nebo zavádějících informacích.
5. Během provádění šetření trhu může Komise požádat o asistenci jeden nebo více vnitrostátních příslušných orgánů.

Článek 17

Šetření trhu za účelem označení strážců přístupu

1. Komise může provést šetření trhu za účelem posouzení toho, zda by měl být podnik poskytující hlavní služby platformem označen za strážce přístupu podle čl. 3 odst. 8, nebo za účelem určení hlavních služeb platformem, které budou uvedeny na seznamu v rozhodnutí o označení podle čl. 3 odst. 9. Komise se vynasnaží uzavřít své šetření trhu do 12 měsíců od data uvedeného v čl. 16 odst. 3 písm. a). Za účelem uzavření šetření trhu přijme Komise prováděcí akt, v němž stanoví své rozhodnutí. Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem podle čl. 50 odst. 2.
2. V průběhu šetření trhu podle odstavce 1 tohoto článku se Komise vynasnaží sdělit dotčenému podniku poskytujícímu hlavní služby platformem svá prozatímní zjištění do šesti měsíců od data uvedeného v čl. 16 odst. 3 písm. a). V prozatímních zjištěních Komise vysvětlí, zda má na základě prozatímních důvodů za to, že je vhodné, aby byl dotčený podnik označen za strážce přístupu podle čl. 3 odst. 8 a aby byly uvedeny příslušné hlavní služby platformem podle čl. 3 odst. 9.

3. Pokud dotčený podnik poskytující hlavní služby platformou dosahuje prahových hodnot stanovených v čl. 3 odst. 2, avšak v souladu s čl. 3 odst. 5 předložil dostatečně podložené argumenty, jimiž je zjevně zpochybněna domněnka uvedená v čl. 3 odst. 2, Komise se vynasnaží uzavřít šetření trhu do pěti měsíců od data uvedeného v čl. 16 odst. 3 písm. a).

V takovém případě se Komise vynasnaží sdělit dotčenému podniku svá prozatímní zjištění podle odstavce 2 tohoto článku do tří měsíců od data uvedeného v čl. 16 odst. 3 písm. a).

4. Pokud Komise v souladu s čl. 3 odst. 8 označí za strážce přístupu podnik poskytující hlavní služby platforem, který ve své činnosti dosud nezískal zavedené a trvalé postavení, ale u něhož lze předpokládat, že je v blízké budoucnosti získá, pak může Komise prohlásit, že se na tohoto strážce přístupu vztahuje pouze jedna nebo více povinností stanovených v čl. 5 odst. 3 až 6 a čl. 6 odst. 4, 7, 9, 10 a 13, jak je uvedeno v rozhodnutí o označení. Komise prohlásí za relevantní pouze ty povinnosti, které jsou vhodné a nezbytné, aby se zabránilo tomu, že dotčený strážce přístupu ve své činnosti nespravedlivě získá zavedené a trvalé postavení. Uvedené označení Komise přezkoumá v souladu s postupem podle článku 4.

Článek 18

Šetření trhu ohledně systematického nesouladu

1. Komise může vést šetření trhu, aby zjistila, zda se strážce přístupu dopouští systematického nedodržování nařízení. Komise ukončí šetření trhu do 12 měsíců od data uvedeného v čl. 16 odst. 3 písm. a). Pokud šetření trhu ukáže, že strážce přístupu systematicky porušuje jednu nebo více povinností stanovených v člancích 5, 6 nebo 7 a zachoval, posílil nebo rozšířil své postavení strážce přístupu ve vztahu k požadavkům stanoveným v čl. 3 odst. 1, může Komise přijmout prováděcí akt, v němž takovému strážci přístupu uloží nápravná opatření behaviorální nebo strukturální povahy, která jsou přiměřená a nezbytná k zajištění účinného souladu s tímto nařízením. Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem podle čl. 50 odst. 2.
2. V nápravném opatření uloženém v souladu s odstavcem 1 tohoto článku může být v rozsahu, v němž je to přiměřené a nezbytné k zachování nebo obnovení spravedlnosti a otevřenosti hospodářské soutěži, jež byly narušeny v důsledku systematického nedodržování nařízení, strážci přístupu zakázáno, aby se účastnil spojení podniků ve smyslu článku 3 nařízení (ES) č. 139/2004, a to v souvislosti s hlavními službami platform poskytovanými v digitálním odvětví nebo za účelem shromažďování dat, jež jsou dotčena systematickým nesouladem.

3. Má se za to, že strážce přístupu systematicky nedodrží povinnosti stanovené v člancích 5, 6 a 7, pokud Komise vydala vůči strážci přístupu v souvislosti s jakoukoli z jeho hlavních služeb platform, v období osmi let před přijetím rozhodnutí o zahájení šetření trhu s ohledem na případné přijetí rozhodnutí podle tohoto článku, alespoň tři rozhodnutí o nedodržování povinností podle článku 29.
4. Komise sdělí dotčenému strážci přístupu svá prozatímní zjištění do šesti měsíců od data uvedeného v čl. 16 odst. 3 písm. a). Ve svých prozatímních zjištěních Komise vysvětlí, zda se prozatímně domnívá, že podmínky odstavce 1 tohoto článku jsou splněny a jaké nápravné prostředky nebo nápravná opatření prozatímně považuje za nezbytné a přiměřené.
5. Aby Komise umožnila zúčastněným třetím stranám účinně předkládat připomínky, zveřejní zároveň se sdělením prozatímních zjištění strážci přístupu podle odstavce 4 nebo co nejdříve poté shrnutí věci, které nemá důvěrnou povahu, a nápravná opatření, o jejichž uložení uvažuje. Komise stanoví přiměřenou lhůtu, v níž mají být tyto připomínky předloženy.

6. Pokud má Komise v úmyslu přijmout rozhodnutí podle odstavce 1 tohoto článku spočívající v konstatování závaznosti závazků navržených klíčovým poskytovatelem podle článku 25, zveřejní shrnutí věci, které nemá důvěrnou povahu, a hlavní obsah těchto závazků. Zúčastněné třetí strany mohou předkládat připomínky v přiměřené lhůtě, kterou Komise stanoví.
7. Během šetření trhu může Komise prodloužit dobu jeho trvání, je-li toto prodloužení objektivně odůvodněno a přiměřené. Prodloužit lze lhůtu, v níž musí Komise zveřejnit prozatímní zjištění, nebo lhůtu pro přijetí konečného rozhodnutí. Celková délka prodloužení podle tohoto odstavce nebo jakéhokoli dalšího prodloužení nepřekročí šest měsíců.
8. S cílem zajistit účinné dodržování povinností stanovených v člancích 5, 6 a 7 ze strany strážce přístupu Komise pravidelně přezkoumává nápravná opatření, která ukládá v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku. Komise je oprávněna tato nápravná opatření změnit, pokud na základě nového šetření trhu zjistí, že nejsou účinná.

Článek 19

Šetření trhu týkající se nových služeb a nových praktik

1. Komise může vést šetření trhu, aby zjistila, zda by na seznam hlavních služeb platforem stanovených v čl. 2 bodě 2 měla být doplněna jedna nebo více služeb v rámci digitálního odvětví, nebo za účelem odhalení praktik, které omezují otevřenost hlavních služeb platforem hospodářské soutěži nebo které jsou nekalé a nejsou tímto nařízením účinně upraveny. Komise ve svém posouzení zohlední veškerá relevantní zjištění z řízení podle článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU týkajících se digitálních trhů, jakož i jakýkoli další relevantní vývoj.
2. Komise může kdykoli během šetření trhu podle odstavce 1 vést konzultace s třetími stranami, včetně s podnikatelskými a koncovými uživateli služeb v rámci digitálního odvětví, vůči nimž je šetření vedeno, a s podnikatelskými a koncovými uživateli, jichž se týkají šetřené praktiky.
3. Komise svá zjištění zveřejní prostřednictvím zprávy do 18 měsíců od data uvedeného v čl. 16 odst. 3 písm. a).

Tato zpráva se předloží Evropskému parlamentu a Radě a v příslušných případech se k ní připojí:

- a) legislativní návrh na změnu tohoto nařízení s cílem zahrnout další služby v rámci digitálního odvětví do seznamu hlavních služeb platform stanoveného v čl. 2 bodě 2, nebo doplnit nové povinnosti do kapitoly III; nebo
- b) návrh aktu v přenesené pravomoci, kterým se toto nařízení doplňuje s ohledem na povinnosti stanovené v člancích 5 a 6, nebo návrh aktu v přenesené pravomoci, kterým se mění nebo doplňuje toto nařízení, pokud jde o povinnosti stanovené v článku 7, jak je stanoveno v článku 12.

V příslušných případech může legislativní návrh na změnu tohoto nařízení podle písm. a) druhého pododstavce rovněž zahrnovat vynětí stávajících služeb ze seznamu hlavních služeb platform stanoveného v čl. 2 bodě 2, nebo vynětí stávajících povinností z článků 5, 6 nebo 7.

Kapitola V

Pravomoci v oblasti vyšetřování, prosazování a sledování

Článek 20

Zahájení řízení

1. Pokud má Komise v úmyslu zahájit řízení za účelem případného přijetí rozhodnutí podle článků 8, 29 a 30, přijme rozhodnutí o zahájení řízení.
2. Aniž je dotčen odstavec 1 může Komise vykonávat svou vyšetřovací pravomoc podle tohoto nařízení i před zahájením řízení podle uvedeného odstavce.

Článek 21
Žádosti o informace

1. Za účelem výkonu pravomocí podle tohoto nařízení si Komise může prostou žádostí nebo rozhodnutím vyžádat od podniků a sdružení podniků veškeré nezbytné informace. Prostou žádostí nebo rozhodnutím může Komise rovněž požádat o přístup k jakýmkoli datům a algoritmům podniků a informacím o testování, jakož i o jejich vysvětlení.
2. Při zaslání prosté žádosti o informace podniku nebo sdružení podniků uvede Komise právní základ a účel žádosti, upřesní, jaké informace jsou vyžadovány, a stanoví lhůtu, v níž mají být tyto informace poskytnuty, jakož i pokuty stanovené článkem 30, jež lze uložit v případě předložení neúplných, nepřesných nebo zavádějících informací nebo vysvětlení.

3. Pokud Komise požaduje od podniků nebo sdružení podniků informace na základě rozhodnutí, uvede právní základ a účel své žádosti, upřesní, jaké informace požaduje, a stanoví lhůtu, v níž mají být informace poskytnuty. Pokud Komise žádá podniky, aby umožnily přístup k veškerým datům, algoritmům a informacím o testování, uvede účel žádosti a stanoví lhůtu, v níž musí být informace poskytnuty. Také uvede pokuty stanovené v článku 30 a určí nebo uloží penále stanovená v článku 31. Rovněž upozorní na právo na přezkum takového rozhodnutí Soudním dvorem.
4. Podniky nebo sdružení podniků nebo jejich zástupci poskytují požadované informace jménem dotčeného podniku nebo sdružení podniků. Řádně zmocnění právní zástupci mohou poskytovat informace jménem svých klientů. Ti však nesou plnou odpovědnost, jsou-li poskytnuté informace neúplné, nesprávné nebo zavádějící.
5. Na žádost Komise poskytnou příslušné orgány členských států Komisi veškeré informace, které mají k dispozici a které jsou nezbytné k plnění úkolů, jež jí ukládá toto nařízení.

Článek 22

Pravomoc provádět pohovor a zaznamenávat prohlášení

1. Za účelem výkonu svých pravomocí podle tohoto nařízení může Komise provádět pohovor s každou fyzickou či právnickou osobou, které s tím souhlasí, s cílem shromáždit informace týkající se předmětu šetření. Komise je oprávněna zaznamenat takové pohovory jakýmkoli technickými prostředky.
2. Je-li pohovor podle odstavce 1 tohoto článku proveden v prostorách podniku, informuje Komise vnitrostátní příslušný orgán, který prosazuje pravidla uvedená v čl. 1 odst. 6 v členském státě a na jehož území se pohovor koná. Pokud o to uvedený orgán požádá, mohou jeho úředníci při dotazování pomáhat úředníkům a ostatním doprovázejícím osobám zmocněným Komisí.

Článek 23

Pravomoci provádět inspekce

1. Za účelem plnění svých povinností podle tohoto nařízení může Komise provádět veškeré nezbytné inspekce u podniku nebo sdružení podniků.
2. Úředníci a ostatní doprovázející osoby zmocněné Komisí k inspekci jsou oprávněni:
 - a) vstupovat do všech prostor, na pozemky a do dopravních prostředků podniků a sdružení podniků;
 - b) kontrolovat účetní knihy a jiné obchodní záznamy, bez ohledu na nosič, na němž jsou uloženy;
 - c) pořizovat nebo získávat v jakékoli formě kopie nebo výpisy z těchto knih či záznamů;

- d) požadovat, aby podnik nebo sdružení podniků umožnily přístup ke své organizaci, fungování, systému informačních technologií, algoritmům, manipulaci s daty a obchodním postupům a vysvětlily je, jakož i zaznamenávat nebo dokumentovat podaná vysvětlení jakýmkoli technickými prostředky;
 - e) zapečetit jakékoli podnikatelské prostory a účetní knihy nebo záznamy po dobu a v rozsahu, které jsou nezbytné pro inspekci;
 - f) požádat kteréhokoli zástupce nebo zaměstnance podniku nebo sdružení podniků o vysvětlení skutečností nebo dokumentů týkajících se předmětu a účelu inspekce a zaznamenávat odpovědi jakýmkoli technickými prostředky.
3. K provedení inspekci může Komise požadovat pomoc auditorů nebo odborníků jmenovaných Komisí podle čl. 26 odst. 2, jakož i pomoc příslušného vnitrostátního orgánu prosazujícího pravidla uvedená v čl. 1 odst. 6 v členském státě, na jehož území má být inspekce uskutečněna.

4. Během inspekce mohou Komise, auditoři nebo odborníci jmenovaní Komisí a vnitrostátní příslušný orgán prosazující pravidla uvedená v čl. 1 odst. 6 v členském státě, na jehož území má být inspekce provedena, požadovat, aby podnik nebo sdružení podniků poskytlo přístup ke své organizaci, fungování, systému IT, algoritmům, zpracování dat a obchodnímu chování a vysvětlily je. Komise a auditoři nebo odborníci jmenovaní Komisí a vnitrostátní příslušný orgán prosazující pravidla uvedená v čl. 1 odst. 6 v členském státě, na jehož území má být inspekce provedena, mohou klást otázky kterémukoli zástupci nebo zaměstnanci.

5. Úředníci a ostatní doprovázející osoby zmocněné Komisí k inspekci vykonávají své pravomoci po předložení písemného zmocnění, v němž je uveden předmět a účel inspekce a pokuty podle článku 30 pro případ, že by požadované účetní knihy nebo jiné obchodní záznamy byly předloženy neúplné, nebo že by odpovědi na otázky podle odstavců 2 a 4 tohoto článku byly nesprávné nebo zavádějící. S dostatečným předstihem před uskutečněním inspekce zašle Komise oznámení o inspekci vnitrostátnímu příslušnému orgánu členského státu prosazujícímu pravidla uvedená v čl. 1 odst. 6, na jehož území má být inspekce provedena.

6. Podniky nebo sdružení podniků jsou povinny se podřídit inspekci, která je nařízena rozhodnutím Komise. Uvedené rozhodnutí upřesňuje předmět a účel inspekce, stanoví datum, kdy má být inspekce zahájena, a uvádí pokuty a penále stanovené v článku 30 a penále stanovené v článku 31 a právo podniku nechat uvedené rozhodnutí přezkoumat Soudním dvorem.

7. Úředníci vnitrostátního příslušného orgánu členského státu a osoby pověřené nebo jmenované příslušným orgánem prosazujícím pravidla uvedená v čl. 1 odst. 6 v členském státě, na jehož území má být inspekce provedena, jsou na žádost tohoto orgánu nebo Komise aktivně nápomocni úředníkům a dalším doprovázejícím osobám pověřeným Komisí. Za tímto účelem disponují pravomocemi uvedenými v odstavcích 2 a 4 tohoto článku.

8. Pokud úředníci a další doprovázející osoby zmocněné Komisí zjistí, že podnik nebo sdružení podniků odmítá inspekci nařízenou podle tohoto článku, poskytne jim dotčený členský stát nezbytnou pomoc a podle potřeby požádá o pomoc policii nebo rovnocenný donucovací orgán, aby jim umožnily inspekci provést.
9. Jestliže pomoc stanovená v odstavci 8 tohoto článku vyžaduje podle vnitrostátních právních předpisů povolení soudního orgánu, Komise či vnitrostátní příslušný orgán členského státu prosazující pravidla uvedená v čl. 1 odst. 6 nebo úředníci zmocnění uvedenými orgány musí o toto povolení požádat. O takové povolení lze žádat také jako o zajišťovací opatření.

10. Pokud je podána žádost o povolení podle odstavce 9 tohoto článku, vnitrostátní soudní orgán ověří, že je rozhodnutí Komise autentické a že navrhovaná donucovací opatření nejsou vzhledem k předmětu kontroly svévolná ani nepřiměřená. Při přezkumu přiměřenosti donucovacích opatření může vnitrostátní soudní orgán Komisi požádat přímo nebo prostřednictvím vnitrostátního příslušného orgánu členského státu prosazujícího pravidla uvedená v čl. 1 odst. 6 o podrobné vysvětlení, a to zejména důvodů, o které Komise opírá své podezření, že bylo toto nařízení porušeno, jakož i závažnosti údajného porušení a povahy zapojení dotčeného podniku. Vnitrostátní soudní orgán však nemůže zpochybňovat nezbytnost kontroly ani požadovat, aby mu byly poskytnuty informace z písemností ve spisu Komise. Zákonnost rozhodnutí Komise přezkoumává pouze Soudní dvůr.

Článek 24
Předběžná opatření

Komise může v naléhavých případech z důvodu rizika vážné a nenapravitelné újmy pro podnikatelské uživatele nebo koncové uživatele strážců přístupu přijmout prováděcí akt nařizující předběžná opatření vůči strážci přístupu na základě zjevného zjištění porušení článků 5, 6 nebo 7. Uvedený prováděcí akt se přijme pouze v souvislosti s řízením zahájeným za účelem možného přijetí rozhodnutí o nesouladu podle čl. 29 odst. 1. Použije se pouze po dobu určitou a v nezbytných a vhodných případech mohou být prodlouženy. Tento prováděcí akty se přijme poradním postupem podle čl. 50 odst. 2.

Článek 25

Závazky

1. Pokud v průběhu řízení podle článku 18 navrhne dotčený strážce přístupu závazky týkající se příslušných hlavních služeb platform s cílem zajistit dodržování povinností stanovených v člancích 5, 6 a 7, může Komise přijmout prováděcí akt, v němž stanoví závaznost těchto závazků pro uvedeného strážce přístupu, a konstatuje, že neexistují žádné další důvody pro další opatření. Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem podle čl. 50 odst. 2.
2. Komise může na žádost nebo z vlastního podnětu rozhodnout o opětovném otevření příslušného řízení, pokud:
 - a) došlo k podstatné změně kterékoli ze skutečností, na nichž bylo rozhodnutí založeno;
 - b) dotčený strážce přístupu jedná v rozporu se svými závazky;
 - c) rozhodnutí bylo založeno na neúplných, nesprávných nebo zavádějících informacích poskytnutých stranami;
 - d) závazky nejsou účinné.

3. Pokud se Komise domnívá, že závazky navržené dotčeným strážcem přístupu nemohou zajistit účinné dodržování povinností stanovených v člancích 5, 6 a 7, uvede v rozhodnutí o ukončení příslušného řízení důvody, proč nestanovila závaznost těchto závazků.

Článek 26

Sledování povinností a opatření

1. Komise přijme nezbytná opatření ke sledování účinného výkonu a dodržování povinností stanovených v člancích 5, 6 a 7 a rozhodnutí přijatých podle článků 8, 18, 24, 25 a 29. V rámci těchto opatření může být strážci přístupu zejména uložena povinnost uchovávat veškeré dokumenty, které jsou považovány za relevantní k posouzení plnění těchto povinností a rozhodnutí a souladu s nimi.
2. Opatření podle odstavce 1 mohou zahrnovat jmenování nezávislých externích odborníků a auditorů, jakož i jmenování úředníků z vnitrostátních příslušných orgánů členských států, kteří budou Komisi nápomocni při sledování povinností a opatření a při poskytování specifických odborných zkušeností nebo znalostí Komisi.

Článek 27

Informace od třetích stran

1. Jakákoli třetí strana, včetně podnikatelských uživatelů, konkurentů a koncových uživatelů hlavních služeb platforem uvedených v rozhodnutí o označení podle čl. 3 odst. 9, jakož i jejich zástupců, může informovat vnitrostátní příslušný orgán členského státu prosazující pravidla uvedená v čl. 1 odst. 6 nebo přímo Komisi o veškerých praktikách nebo chování strážců přístupu, na něž se vztahuje oblast působnosti tohoto nařízení.
2. Vnitrostátní příslušný orgán členského státu prosazující pravidla uvedená v čl. 1 odst. 6 a Komise mohou zcela dle vlastního uvážení přijmout vhodná opatření, avšak nemají povinnost vždy v návaznosti na obdržené informace konat.
3. Pokud má na základě informací obdržených podle odstavce 1 tohoto článku vnitrostátní příslušný orgán členského státu prosazující pravidla uvedená v čl. 1 odst. 6 za to, že mohlo nastat porušení tohoto nařízení, předá tuto informaci Komisi.

Článek 28

Funkce pro zajišťování souladu s předpisy

1. Strážci přístupu zřídí funkci pro zajišťování souladu s předpisy (dále jen „útvár compliance“), jenž je nezávislý na provozních funkcích strážce přístupu a je tvořen jednou nebo více osobami pověřenými výkonem činnosti compliance (dále jen „osoby pověřené výkonem compliance“), včetně vedoucího útvaru compliance.
2. Strážce přístupu zajišťuje, aby měl útvár compliance uvedený v odstavci 1 dostatečné pravomoci, postavení a zdroje, jakož i přístup k řídicímu orgánu strážce přístupu, a mohl tak sledovat, zda strážce přístupu dodržuje toto nařízení.
3. Řídicí orgán strážce přístupu zajistí, aby osoby pověřené výkonem compliance jmenované podle odstavce 1 měly odbornou kvalifikaci, znalosti, zkušenosti a schopnosti nezbytné pro plnění úkolů uvedených v odstavci 5.

Řídicí orgán strážce přístupu rovněž zajistí, aby byl vedoucí útvaru compliance nezávislým členem vyššího vedení se zvláštní odpovědností za útvár compliance.

4. Aniž jsou dotčeny povinnosti řídicího orgánu v rámci jeho dozorčích a řídicích funkcí, vedoucí útvaru compliance podává zprávy řídicímu orgánu strážce přístupu a může mu vyjádřit své obavy a varovat jej v případě, že vznikne riziko nesouladu s tímto nařízením.

Vedoucí útvaru compliance nemůže být odvolán bez předchozího souhlasu řídicího orgánu strážce přístupu.

5. Osoby pověřené výkonem compliance, jež byly jmenovány strážcem přístupu podle odstavce 1, mají tyto úkoly:
 - a) připravovat a sledovat opatření a činnosti strážců přístupu, jejichž cílem je zajistit dodržování tohoto nařízení, a dohlížet nad nimi;
 - b) informovat vedení a zaměstnance strážce přístupu o dodržování tohoto nařízení a poskytovat jim poradenství;
 - c) případně sledovat soulad se závazky, které se staly závaznými podle článku 25, aniž je dotčena možnost Komise jmenovat nezávislé externí odborníky podle čl. 26 odst. 2;
 - d) spolupracovat s Komisí pro účely tohoto nařízení.
6. Strážci přístupu sdělí Komisi jméno a kontaktní údaje vedoucího útvaru compliance.
7. Řídicí orgán strážce přístupu stanoví mechanismy správy a řízení strážce přístupu, které zajišťují nezávislost útvaru compliance, včetně rozdělení odpovědnosti v organizaci strážce přístupu a předcházení střetům zájmů, vykonává nad těmito mechanismy dohled a je odpovědný za jejich provádění.

8. Řídící orgán schvaluje a pravidelně, alespoň jednou ročně, přezkoumává strategie a politiky, jejichž cílem je zajistit, řídit a sledovat soulad s tímto nařízením.
9. Řídící orgán vynaloží na řízení a sledování souladu s tímto nařízením dostatek času. Aktivně se podílí na rozhodnutích týkajících se řízení a prosazování, pokud jde o toto nařízení, a zajišťuje, aby k tomu byly přiděleny odpovídající zdroje.

Článek 29

Nesoulad

1. Komise přijme prováděcí akt, v němž konstatuje nesoulad (dále jen „rozhodnutí o nesouladu“), pokud zjistí, že strážce přístupu nespĺňuje některou z těchto položek:
 - a) kteroukoli z povinností stanovených v člancích 5, 6 nebo 7;
 - b) opatření uvedená Komisí v rozhodnutí přijatém podle čl. 8 odst. 2;
 - c) nápravná opatření uložená podle čl. 18 odst. 1;

- d) předběžná opatření nařízená podle článku 24, nebo
- e) závazky, jež byly učiněny právně závaznými podle článku 25.

Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem podle čl. 50 odst. 2.

2. Komise se vynasnaží přijmout rozhodnutí o nesouladu do 12 měsíců od zahájení řízení podle článku 20.
3. Před přijetím rozhodnutí o nesouladu sdělí Komise dotčenému strážci přístupu svá prozatímní zjištění. V těchto prozatímních zjištěních Komise vysvětlí opatření, jejichž přijetí zvažuje nebo o nichž se domnívá, že by měl strážce přístupu přijmout k zajištění účinné reakce na prozatímní zjištění.
4. Jestliže Komise hodlá přijmout rozhodnutí o nesouladu, může vést konzultace se třetími stranami.
5. V rozhodnutí o nesouladu Komise strážci přístupu uloží, aby v přiměřené lhůtě nesoulad ukončil a upustil od něj a podal vysvětlení, jak uvedenému rozhodnutí hodlá vyhovět.

6. Strážce přístupu poskytne Komisi popis opatření, která přijal, aby povinností stanoveným v rozhodnutí o nesouladu vyhověl.
7. Jestliže Komise rozhodnutí o nesouladu nepřijme, ukončí řízení rozhodnutím.

Článek 30

Pokuty

1. V rozhodnutí o nesouladu může Komise uložit strážci přístupu pokuty nepřesahující 10 % jeho celkového celosvětového obratu za předchozí účetní období, pokud zjistí, že strážce přístupu úmyslně nebo z nedbalosti nedodrží:
 - a) kteroukoli z povinností stanovených v člancích 5, 6 a 7;
 - b) opatření uvedená Komisí v rozhodnutí přijatém podle čl. 8 odst. 2;
 - c) nápravná opatření uložená podle čl. 18 odst. 1;
 - d) předběžná opatření nařízená podle článku 24, nebo
 - e) závazky, jež se staly podle článku 25 právně závaznými.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku může Komise v rozhodnutí o nesouladu uložit strážci přístupu pokuty až do výše 20 % jeho celkového celosvětového obratu za předchozí finanční rok, pokud konstatuje, že se v souvislosti se stejnou hlavní službou platformy strážce přístupu dopustil stejného nebo podobného porušení povinnosti stanovené v článcích 5, 6 nebo 7, jak již bylo shledáno v rozhodnutí o nesouladu přijatém v předchozích osmi letech.
3. Komise může přijmout rozhodnutí, kterým ukládá podnikům, a to v příslušných případech i strážcům přístupu, a sdružením podniků pokuty nepřesahující 1 % jejich celkového celosvětového obratu za předchozí účetní období, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:
 - a) neposkytnou ve stanovené lhůtě informace potřebné k posouzení jejich označení za strážce přístupu podle článku 3, nebo poskytnou nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace;
 - b) neplní oznamovací povinnost vůči Komisi podle čl. 3 odst. 3;
 - c) v případě informací, jež jsou vyžadovány podle článku 14, tyto informace neoznámí nebo je poskytnou nesprávné, neúplné nebo zavádějící;
 - d) v případě informací, jež jsou vyžadovány podle článku 15, nepředloží popis nebo je poskytnou nesprávné, neúplné nebo zavádějící;

- e) v odpovědi na žádost podanou podle čl. 21 odst. 3 neposkytnou přístup k datům, algoritmům nebo informace o testování;
- f) neposkytnou požadované informace ve lhůtě stanovené podle čl. 21 odst. 3, nebo poskytnou nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace či vysvětlení, jež jsou vyžádány podle článku 21 nebo poskytnuty během pohovoru podle článku 22;
- g) ve lhůtě stanovené Komisí neopraví nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace poskytnuté jejich zástupcem nebo pracovníkem nebo neposkytnou nebo odmítnou poskytnout úplné informace o skutečnostech týkajících se předmětu a účelu inspekce podle článku 23;
- h) se odmítnou podrobit inspekci podle článku 23;
- i) neplní povinnosti uložené Komisí podle článku 26; nebo
- j) nezavedou funkci pro zajišťování souladu s předpisy podle článku 28; nebo
- k) neplní podmínky pro přístup ke spisu Komise podle čl. 34 odst. 4.

4. Při stanovování výše pokuty přihlíží Komise k závažnosti, době trvání, opakování a v případě pokut uložených podle odstavce 3 k průtahům, k nimž v řízení došlo.
5. Je-li sdružení podniků uložena pokuta s přihlédnutím k celosvětovému obratu jeho členů a takové sdružení není solventní, je povinno příspěvky na pokrytí výše pokuty požadovat od svých členů.

Pokud tyto příspěvky nebyly sdružení podniků poskytnuty ve lhůtě stanovené Komisí, může Komise požadovat, aby byla pokuta zaplácena přímo některým z podniků, jejichž zástupci byli členy příslušných rozhodovacích orgánů uvedeného sdružení.

Poté co Komise požadovala platbu v souladu s druhým pododstavcem, může požadovat platbu zůstatku od kteréhokoli člena sdružení podniků, je-li to nezbytné k zajištění úplného zaplacení pokuty.

Komise však nevyžaduje platbu podle druhého nebo třetího pododstavce od podniků, které prokáží, že rozhodnutí sdružení podniků, jež porušilo toto nařízení, neuplatnily a buď o jeho existenci nevěděly nebo se od něj aktivně distancovaly před tím, než Komise zahájila řízení podle článku 20.

Finanční odpovědnost každého podniku za zaplacení pokuty nepřesáhne 20 % jeho celkového celosvětového obratu za předchozí účetní období.

Článek 31

Penále

1. Komise může přijmout rozhodnutí, kterým ukládá podnikům, a to i případným strážcům přístupu, a sdružením podniků, denní penále nepřesahující 5 % průměrného denního celosvětového obratu za předchozí účetní období, počítané ode dne stanoveného uvedeným rozhodnutím, aby je přiměla:
 - a) dodržet opatření stanovená Komisí v rozhodnutí přijatém podle čl. 8 odst. 2;
 - b) vyhovět rozhodnutí podle čl. 18 odst. 1;
 - c) poskytnout správné a úplné informace ve lhůtě požadované na základě žádosti o informace podané rozhodnutím podle článku 21;
 - d) zajišťovat přístup k datům, algoritmům a informacím o testování v odpovědi na žádost podle čl. 21 odst. 3 a poskytovat k nim vysvětlení, jak vyžaduje rozhodnutí podle článku 21;

- e) podřídit se inspekci nařízené rozhodnutím přijatým podle článku 23;
 - f) vyhovět rozhodnutí nařizujícímu předběžná opatření podle článku 24;
 - g) dodržovat závazky, jejichž právní závaznost byla stanovena rozhodnutím podle čl. 25 odst. 1;
 - h) vyhovět rozhodnutí podle čl. 29 odst. 1.
2. Pokud podniky nebo sdružení podniků splnily povinnost, kterou mělo penále vymáhat, může Komise přijmout prováděcí akt, v němž stanoví konečnou výši penále na nižší částku, než jaká by vyplývala z původního rozhodnutí. Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem podle čl. 50 odst. 2.

Článek 32

Promlčecí lhůty pro uložení sankcí

1. Na pravomoci svěřené Komisi články 30 a 31 se vztahuje pětiletá promlčecí lhůta.
2. Lhůta začíná běžet dnem, kdy došlo k protiprávnímu jednání. V případě trvajících nebo opakovaného protiprávního jednání však lhůta začíná běžet dnem, kdy bylo toto protiprávní jednání ukončeno.
3. Jakékoli opatření přijaté Komisí za účelem šetření trhu nebo řízení týkajícího se protiprávního jednání přerušuje běh promlčecí lhůty pro uložení pokut nebo penále. K přerušení běhu promlčecí lhůty dochází s účinkem ode dne, kdy byl tento úkon oznámen nejméně jednomu podniku nebo sdružení podniků, které se na protiprávním jednání podílejí. Úkony, kterými se promlčecí lhůta přerušuje, jsou zejména:
 - a) žádosti Komise o informace;
 - b) písemná zmocnění k provádění inspekci, která svým úředníkům vydá Komise;
 - c) zahájení řízení Komisí podle článku 20.

4. Promlčecí lhůta začíná po každém přerušení běžet znovu od počátku. Promlčecí lhůta však uplyne nejpozději dnem, kdy uplynula doba v délce dvojnásobku promlčecí lhůty, aniž by Komise uložila pokutu nebo penále. Uvedená lhůta se prodlužuje o dobu, po kterou je běh promlčecí lhůty podle odstavce 5 přerušen.
5. Promlčecí lhůta pro uložení pokut nebo penále je přerušena po dobu, kdy je rozhodnutí Komise předmětem řízení u Soudního dvora.

Článek 33

Promlčecí lhůty pro vymáhání pokut

1. Pravomoc Komise vymáhat rozhodnutí přijatá podle článků 30 a 31 podléhá promlčecí lhůtě pěti let.
2. Promlčecí lhůta začíná běžet dnem, kdy rozhodnutí nabude právní moci.
3. Promlčecí lhůta pro vymáhání sankcí se přerušuje:
 - a) oznámením rozhodnutí, kterým se mění původní částka pokuty nebo penále, nebo kterým se zamítá žádost o takovou změnu; nebo

- b) každým úkonem Komise nebo členského státu jednajícího na žádost Komise, jehož cílem je vymáhat platbu pokuty nebo penále.
4. Po každém přerušení začíná promlčecí lhůta běžet znovu od počátku.
5. Promlčecí lhůta pro vymáhání sankcí se přerušuje po dobu, po kterou:
- a) běží lhůta pro zaplacení; nebo
 - b) vymáhání platby je přerušeno rozhodnutím Soudního dvora nebo rozhodnutím vnitrostátního soudu.

Článek 34

Právo být vyslechnut a přístup ke spisu

1. Před přijetím rozhodnutí podle článku 8, čl. 9 odst. 1, čl. 10 odst. 1, článků 17, 18, 24, 25, 29 a 30 a čl. 31 odst. 2 poskytne Komise strážci přístupu nebo podniku či sdružení podniků příležitost vyjádřit se k:
- a) prozatímním zjištěním Komise, včetně veškerých záležitostí, k nimž Komise vnesla námitky; a
 - b) opatřením, která Komise může mít v úmyslu přijmout s ohledem na prozatímní zjištění podle písmene a) tohoto odstavce.

2. Dotčení strážci přístupu, podniky a sdružení podniků mohou Komisi předložit své připomínky týkající se prozatímních zjištění Komise ve lhůtě, kterou Komise stanoví ve svých prozatímních zjištěních a která nesmí být kratší než 14 dnů.
3. Komise svá rozhodnutí zakládá pouze na takových prozatímních zjištěních, včetně jakýchkoli otázek, k nimž Komise vznesla výhradu, ke kterým se dotčení strážci přístupu, podniky a sdružení podniků mohli vyjádřit.

4. Při každém řízení musí být plně respektováno právo strážce přístupu, podniku či sdružení podniků na obhajobu. Dotčený strážce přístupu, podnik či sdružení podniků mají právo nahlížet do spisu Komise za podmínek zpřístupnění, s výhradou oprávněného zájmu podniků na ochraně jejich obchodního tajemství. V případě neshody mezi stranami může Komise přijmout rozhodnutí, v nichž jsou takové podmínky zpřístupnění stanoveny. Právo nahlížet do spisu Komise se nevztahuje na důvěrné informace a interní dokumenty Komise nebo příslušných orgánů členských států. Právo na přístup se zejména nevztahuje na korespondenci mezi Komisí a příslušnými orgány členských států. Nic v tomto odstavci nebrání Komisi sdělovat a používat informace nezbytné k prokázání protiprávního jednání.

Článek 35
Výroční zprávy

1. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu o provádění tohoto nařízení a o pokroku, jehož bylo při dosahování jeho cílů dosaženo.
2. Zpráva uvedená v odstavci 1 zahrnuje:
 - a) shrnutí činností Komise, včetně jakýchkoli přijatých opatření nebo rozhodnutí a šetření trhu probíhajících v souvislosti s tímto nařízením;
 - b) zjištění vyplývající ze sledování toho, jak strážci přístupu plní povinnosti podle tohoto nařízení;
 - c) posouzení auditem ověřeného popisu uvedeného v článku 15;
 - d) přehled spolupráce mezi Komisí a vnitrostátními orgány v souvislosti s tímto nařízením;
 - e) přehled činností a úkolů prováděných skupinou na vysoké úrovni pro digitální regulační orgány, včetně toho, jak mají být prováděna její doporučení týkající se prosazování tohoto nařízení.

3. Komise zprávu zveřejní na svých webových stránkách.

Článek 36

Služební tajemství

1. Informace shromážděné podle tohoto nařízení se použijí pro účely tohoto nařízení.
2. Informace shromážděné podle článku 14 se použijí pro účely tohoto nařízení, nařízení (ES) č. 139/2004 a vnitrostátních pravidel pro spojování podniků.
3. Informace shromážděné podle článku 15 se použijí pro účely tohoto nařízení a nařízení (EU) 2016/679.
4. Aniž je dotčena výměna a použití informací poskytovaných pro účely použití podle článků 38, 39, 41 a 43, Komise, příslušné orgány členských států, jejich úředníci, zaměstnanci a jiné osoby pracující pod dohledem těchto orgánů ani fyzické nebo právnické osoby, včetně auditorů a odborníků jmenovaných podle čl. 26 odst. 2, nesmějí sdělovat informace, které získali nebo si vyměnili podle tohoto nařízení a na něž se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství.

Článek 37

Spolupráce s vnitrostátními orgány

1. Komise a členské státy úzce spolupracují a koordinují své činnosti v oblasti prosazování, aby zajistily soudržné, účinné a doplňkové prosazování dostupných právních nástrojů používaných na strážce přístupu ve smyslu tohoto nařízení.
2. V kterékoli záležitosti týkající se uplatňování tohoto nařízení může Komise případně konzultovat vnitrostátní orgány.

Článek 38

Spolupráce a koordinace s příslušnými orgány prosazujícími pravidla hospodářské soutěže

1. Komise a vnitrostátní příslušné orgány členských států prosazující pravidla uvedená v čl. 1 odst. 6 vzájemně spolupracují a vzájemně se informují o svých příslušných činnostech v oblasti prosazování prostřednictvím Evropské sítě pro hospodářskou soutěž. Mají pravomoc si vzájemně poskytovat jakékoli informace týkající se skutkových nebo právních okolností, včetně důvěrných informací. Jestliže příslušný orgán není členem Evropské sítě pro hospodářskou soutěž, přijme Komise nezbytná opatření pro spolupráci a výměnu informací o případech těchto orgánů týkajících se prosazování tohoto nařízení, jakož i o případech prosazování pravidel uvedených v čl. 1 odst. 6. Komise může taková opatření stanovit prostřednictvím prováděcího aktu podle čl. 46 odst. 1 písm. 1).
2. Pokud vnitrostátní příslušný orgán členského státu prosazující pravidla uvedená v čl. 1 odst. 6 hodlá zahájit šetření týkající se strážců přístupu na základě vnitrostátních právních předpisů podle čl. 1 odst. 6, písemně informuje Komisi o prvním formálním opatření šetření před zahájením takového opatření nebo bezprostředně po jeho zahájení. Tyto informace mohou být rovněž poskytnuty vnitrostátním příslušným orgánům jiných členských států prosazujícím pravidla podle čl. 1 odst. 6.

3. Pokud vnitrostátní příslušný orgán členského státu prosazující pravidla podle čl. 1 odst. 6 hodlá uložit strážcům přístupu povinnosti na základě vnitrostátních právních předpisů podle čl. 1 odst. 6, oznámí Komisi návrh opatření s uvedením jeho odůvodnění nejpozději 30 dnů před přijetím daného opatření. V případě předběžných opatření vnitrostátní příslušný orgán členského státu prosazující pravidla podle čl. 1 odst. 6 oznámí Komisi co nejdříve návrhy plánovaných opatření, nejpozději však ihned po přijetí těchto opatření. Tyto informace mohou být rovněž poskytnuty vnitrostátním příslušným orgánům jiných členských států prosazujícím pravidla podle čl. 1 odst. 6.
4. Informační mechanismy stanovené v odstavcích 2 a 3 se nepoužijí na plánovaná rozhodnutí podle vnitrostátních pravidel pro spojování podniků.
5. Informace vyměňované podle odstavců 1 až 3 tohoto článku se vyměňují a používají pouze pro účely koordinace prosazování tohoto nařízení a pravidel podle čl. 1 odst. 6.
6. Komise může požádat vnitrostátní příslušné orgány členských států prosazující pravidla podle čl. 1 odst. 6, aby podpořily kterékoli z jejich šetření trhu podle tohoto nařízení.

7. Vnitrostátní příslušný orgán členského státu prosazující pravidla podle čl. 1 odst. 6 může na svém území provést z vlastního podnětu šetření případu možného nesouladu s články 5, 6 a 7 tohoto nařízení, je-li k tomu oprávněn a má-li k tomu vyšetřovací pravomoci podle vnitrostátního práva. Před přijetím prvního formálního opatření šetření o tom tento orgán písemně informuje Komisi.

Zahájení řízení ze strany Komise podle článku 20 zbavuje vnitrostátní příslušné orgány členských států prosazující pravidla uvedená v čl. 1 odst. 6 možnosti takové šetření vést nebo je ukončit, pokud již probíhá. Tyto orgány podají Komisi o výsledcích takového šetření zprávu s cílem podpořit úlohu Komise jakožto jediného orgánu prosazujícího toto nařízení.

Článek 39

Spolupráce s vnitrostátními soudy

1. V řízení souvisejícím s uplatňováním tohoto nařízení mohou vnitrostátní soudy požádat Komisi, aby jim předala informace, které má k dispozici, nebo své stanovisko k otázkám týkajícím se uplatňování tohoto nařízení.
2. Členské státy předají Komisi kopie všech písemných rozsudků vnitrostátních soudů týkající se používání tohoto nařízení. Tato kopie se předává co nejdříve po doručení úplného písemného rozsudku stranám.
3. Pokud to vyžaduje soudržné uplatňování tohoto nařízení, může Komise z vlastního podnětu předložit vnitrostátním soudům písemná vyjádření. Se svolením dotčeného soudu může předkládat rovněž ústní vyjádření.
4. Komise může výlučně pro účely přípravy svých vyjádření požádat relevantní vnitrostátní soud členského státu, aby jí zaslal nebo zajistil zaslání jakýchkoli dokumentů nezbytných pro posouzení věci.

5. Vnitrostátní soudy nevydají rozhodnutí v rozporu s rozhodnutím přijatým Komisí podle tohoto nařízení. Rovněž se vyvarují rozhodnutí, která by byla v rozporu s rozhodnutím, jehož přijetí Komise zvažuje v řízení zahájeném podle tohoto nařízení. Za tímto účelem může vnitrostátní soud posoudit, zda je nezbytné, aby své řízení přerušil. Tím není dotčena možnost vnitrostátních soudů podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle článku 267 Smlouvy o fungování EU.

Článek 40

Skupina na vysoké úrovni

1. Komise zřídí skupinu na vysoké úrovni pro nařízení o digitálních trzích (dále jen „skupina na vysoké úrovni“).
2. Skupinu na vysoké úrovni tvoří tyto evropské orgány a sítě:
 - a) Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací,
 - b) evropský inspektor ochrany údajů a Evropský sbor pro ochranu osobních údajů,
 - c) Evropská síť pro hospodářskou soutěž,
 - d) síť pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele a
 - e) skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby.

3. Evropské orgány a sítě uvedené v odstavci 2 mají ve skupině na vysoké úrovni stejný počet zástupců. Maximální počet členů skupiny na vysoké úrovni nesmí překročit 30 osob.
4. Komise zajistí pro skupinu na vysoké úrovni služby sekretariátu s cílem usnadnit její činnost. Skupině na vysoké úrovni předsedá Komise, která se účastní jejích zasedání. Skupina na vysoké úrovni zasedá na žádost Komise alespoň jednou za kalendářní rok. Komise rovněž svolá zasedání skupiny s cílem řešit konkrétní otázku, požádá-li o to většina členů, kteří skupinu tvoří.
5. Skupina na vysoké úrovni může Komisi poskytovat poradenství a odborné znalosti v oblastech spadajících do pravomocí jejích členů, včetně:
 - a) poradenství a doporučení v rámci jejich odborných znalostí týkajících se jakékoli obecné záležitosti v oblasti uplatňování nebo prosazování tohoto nařízení; nebo
 - b) poradenství a odborných znalostí podporujících jednotný regulační přístup v rámci různých regulačních nástrojů.

6. Skupina na vysoké úrovni může zejména určit a posoudit stávající a potenciální interakce mezi tímto nařízením a odvětvovými pravidly uplatňovanými vnitrostátními orgány, které tvoří evropské subjekty a sítě uvedené v odstavci 2, a předložit Komisi výroční zprávu, v níž představí toto posouzení a určí možné problémy týkající se více regulačních oblastí. Tuto zprávu mohou doplnit doporučení směřující k soudržným transdisciplinárním přístupům a synergiím, pokud jde o provádění tohoto nařízení a dalších odvětvových pravidel. O zprávě je informován Evropský parlament a Rada.
7. V souvislosti se šetřeními trhu, jež se týkají nových služeb a nových praktik, může skupina na vysoké úrovni poskytnout Komisi odborné znalosti ohledně potřeby změnit, doplnit nebo zrušit pravidla obsažená v tomto nařízení s cílem zajistit, aby digitální trhy v celé Unii byly otevřené hospodářské soutěži a spravedlivé.

Článek 41

Žádost o zahájení šetření trhu

1. Tři nebo více členských států mohou Komisi požádat o zahájení šetření trhu podle článku 17, neboť se domnívají, že existuje důvodné podezření, že by měl být určitý podnik označen za strážce přístupu.
2. Jeden nebo více členských států mohou požádat Komisi, aby zahájila šetření trhu podle článku 18, protože se domnívají, že existuje důvodné podezření, že strážce přístupu systematicky porušuje jednu nebo více povinností stanovených v člancích 5, 6 a 7 a udržuje, posiluje nebo rozšiřuje své postavení strážce přístupu ve vztahu k požadavkům podle čl. 3 odst. 1.
3. Tři nebo více členských států mohou Komisi požádat o provedení šetření trhu podle článku 19, neboť se domnívají, že existuje důvodné podezření, že:
 - a) na seznam hlavních služeb platforem uvedený v čl. 2 bodě 2 by měla být doplněna jedna nebo více služeb v digitálním odvětví; nebo

- b) tímto nařízením není účinně řešena jedna nebo více praktik, jež mohou omezit otevřenost hlavních služeb platform hospodářské soutěži nebo být nekalé.
4. Členské státy předkládají důkazy na podporu svých žádostí podle odstavců 1, 2 a 3. Pro žádosti podle odstavce 3 mohou tyto důkazy zahrnovat informace o nově zavedených nabídkách produktů, služeb, softwaru nebo vlastností, které vzbuzují obavy ohledně otevřenosti hospodářské soutěži nebo spravedlnosti, ať už jsou prováděny v souvislosti se stávajícími hlavními službami platform, nebo jinak.
5. Do čtyř měsíců od obdržení žádosti podle tohoto článku Komise posoudí, zda existují přiměřené důvody pro zahájení šetření trhu podle odstavců 1, 2 nebo 3. Výsledky tohoto posouzení Komise zveřejní.

Článek 42
Zástupné žaloby

Směrnice (EU) 2020/1828 se použije na zástupné žaloby podané proti jednáním, jimiž strážci přístupu porušují ustanovení tohoto nařízení, která poškozují nebo mohou poškodit kolektivní zájmy spotřebitelů.

Článek 43
Oznamování porušení a ochrana oznamujících osob

Na oznamování veškerých porušení tohoto nařízení a ochranu osob oznamujících tato porušení se vztahuje směrnice (EU) 2019/1937.

Kapitola VI

Závěrečná ustanovení

Článek 44

Zveřejňování rozhodnutí

1. Komise zveřejní rozhodnutí, která přijme podle článků 3 a 4, čl. 8 odst. 2, článků 9, 10, 16 až 20 a 24, čl. 25 odst. 1, článků 29, 30 a 31. V tomto zveřejnění jsou uvedena jména stran a hlavní obsah rozhodnutí, včetně uložených sankcí.
2. Při zveřejnění se zohlední oprávněný zájem strážců přístupu nebo třetích stran na ochraně jejich důvěrných informací.

Článek 45
Přezkum Soudním dvorem

V souladu s článkem 261 Smlouvy o fungování EU má Soudní dvůr neomezenou pravomoc přezkoumávat rozhodnutí, kterými Komise uložila pokuty nebo penále. Uloženou pokutu nebo penále může zrušit, snížit nebo zvýšit.

Článek 46
Prováděcí ustanovení

1. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví podrobná opatření pro uplatňování:
 - a) formy, obsahu a jiných podrobných náležitostí oznámení a podání podle článku 3;
 - b) formy, obsahu a jiných podrobných náležitostí technických opatření, která strážci přístupu zavádějí s cílem zajistit soulad s článkem 5, 6 nebo 7;
 - c) provozních a technických opatření s cílem zajistit interoperabilitu interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech podle článku 7;

- d) formy, obsahu a jiných podrobných náležitostí odůvodněné žádosti podle čl. 8 odst. 3;
- e) formy, obsahu a jiných podrobných náležitostí odůvodněných žádostí podle článků 9 a 10;
- f) formy, obsahu a jiných podrobných náležitostí povinných zpráv podávaných podle článku 11;
- g) metodiky a postupu, pokud jde o auditem ověřený popis technik používaných pro profilování spotřebitelů podle čl. 15 odst. 1; při vypracování návrhu prováděcího aktu za tímto účelem Komise konzultuje evropského inspektora ochrany údajů a může konzultovat Evropský sbor pro ochranu osobních údajů, občanskou společnost a další příslušné odborníky;
- h) formy, obsahu a jiných podrobných náležitostí oznámení a podání podle článků 14 a 15;
- i) praktických opatření týkajících se šetření trhu podle článků 17, 18 a 19 a řízení podle článků 24, 25 a 29;

- j) praktických opatření pro výkon práv být slyšen podle článku 34;
- k) praktických opatření pro podmínky zpřístupnění podle článku 34;
- l) praktických opatření pro spolupráci a koordinaci mezi Komisí a vnitrostátními orgány podle článků 37 a 38; a
- m) praktických opatření pro výpočet a prodloužení lhůt.

2. Prováděcí akty uvedené v odst. 1 písm. a) až k) a m) tohoto článku se přijímají poradním postupem podle čl. 50 odst. 2.

Prováděcí akt uvedený v odst. 1 písm. l) tohoto článku se přijímá přezkumným postupem podle čl. 50 odst. 3.

3. Před přijetím kteréhokoli prováděcího aktu podle odstavce 1 zveřejní Komise jeho návrh a vyzve všechny zúčastněné strany, aby předložily své připomínky ve lhůtě, která nesmí být kratší než jeden měsíc.

Článek 47

Pokyny

Komise může přijmout pokyny týkající se kteréhokoli z aspektů tohoto nařízení s cílem usnadnit jeho účinné uplatňování a prosazování.

Článek 48

Standardizace

Je-li to vhodné a nezbytné, Komise může pověřit evropské normalizační organizace, aby vypracováním vhodných norem usnadnily plnění povinností stanovených v tomto nařízení.

Článek 49

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 6 a 7 a čl. 12 odst. 1, 3 a 4 je svěřena Komisi na dobu pěti let od ... [datum vstupu tohoto nařízení v platnost]. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 6 a 7 a čl. 12 odst. 1, 3 a 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně současně oznámí Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 6 a 7 a čl. 12 odst. 1, 3 a 4 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 50

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor (dále jen „poradní výbor pro digitální trhy“ nebo výbor“). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Má-li být o stanovisku výboru rozhodnuto písemným postupem, ukončuje se tento postup bez výsledku, pokud o tom ve lhůtě pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru nebo pokud o to požádá prostá většina členů výboru.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
4. Komise sdělí stanovisko výboru adresátovi individuálního rozhodnutí spolu s tímto rozhodnutím. Stanovisko zveřejní spolu s rozhodnutím, a to s ohledem na oprávněný zájem podniků na ochraně jejich profesního tajemství.

Článek 51
Změna směrnice (EU) 2019/1937

V části I bodě J přílohy směrnice (EU) 2019/1937 se doplňuje nový bod, který zní:

- „iv) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... ze dne ... o spravedlivých trzích otevřených hospodářské soutěži v digitálním odvětví a o změně směrnic (EU) 2019/1937 a (EU) 2020/1828 (nařízení o digitálních trzích) (Úř. věst. L ..., ..., s. ...)“⁺

Článek 52
Změna směrnice (EU) 2020/1828

V příloze I směrnice (EU) 2020/1828 se doplňuje nový bod, který zní:

- „(67) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... ze dne ... o spravedlivých trzích otevřených hospodářské soutěži v digitálním odvětví a o změně směrnic (akt o digitálních trzích) (EU) 2019/1937 a (EU) 2020/1828 (nařízení o digitálních trzích) (Úř. věst. L ..., ..., s. ...)“⁺

⁺ Úř. věst.: Vložte do textu číslo a datum tohoto nařízení a odkaz na Úřední věstník.

Článek 53

Přezkum

1. Do ... [tři roky od data vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté každé tři roky Komise toto nařízení vyhodnotí a podá zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.
2. Účelem hodnocení je posoudit, zda jsou dosaženy cíle tohoto nařízení, tedy zajištění spravedlivých trhů otevřených hospodářské soutěži, a jaký je dopad tohoto nařízení na podnikatelské uživatele, zejména malé a střední podniky, a koncové uživatele. Komise navíc zhodnotí, zda lze působnost článku 7 rozšířit i na služby online sociálních sítí.
3. Hodnocení stanoví, zda je zapotřebí změnit pravidla, včetně pravidel týkajících se seznamu hlavních služeb platform stanoveného v čl. 2 bodě 2, povinností stanovených v člancích 5, 6 a 7 a jejich prosazování, aby bylo zajištěno, že digitální trhy v celé Unii budou otevřené hospodářské soutěži a spravedlivé. Komise v návaznosti na tato hodnocení přijme vhodná opatření, která mohou zahrnovat legislativní návrhy.
4. Příslušné orgány členských států poskytnou veškeré relevantní informace, kterými disponují a které Komise může požadovat pro účely vypracování zprávy uvedené v odstavci 1.

Článek 54

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od ... [šest měsíců od vstupu v platnost].

Článek 3 odst. 6 a 7 a články 40, 46, 47, 48, 49 a 50 se však použijí od ... [datum vstupu tohoto nařízení v platnost] a článek 42 a článek 43 se použijí od 25. června 2023.

Pokud však datum 25. června 2023 předchází datu použitelnosti uvedenému v druhém pododstavci tohoto článku, použitelnost článků 42 a 43 se odloží do data použitelnosti uvedeného v druhém pododstavci tohoto článku.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne ...

Za Evropský parlament
předsedkyně

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA

A. „Obecně“

1. Cílem této přílohy je upřesnit metodiku pro identifikaci a výpočet „aktivních koncových uživatelů“ a „aktivních podnikatelských uživatelů“ pro každou hlavní službu platformy uvedenou v čl. 2 bodě 2. Poskytuje vzor umožňující podniku posoudit, zda jeho hlavní služby platformem dosahují kvantitativních prahových hodnot stanovených v čl. 3 odst. 2 písm. b), a proto se předpokládá, že splňují požadavek uvedený v čl. 3 odst. 1 písm. b). Tento vzor proto bude rovněž relevantní pro jakékoli širší posouzení podle čl. 3 odst. 8. Povinností podniku je dosáhnout co největšího souladu se společnými zásadami a konkrétní metodikou, které jsou stanoveny v této příloze. Nic v této příloze nebrání Komisi v tom, aby ve lhůtě stanovené v příslušných ustanoveních tohoto nařízení vyžadovala od podniku poskytujícího hlavní služby platformem předložení veškerých informací nezbytných k identifikaci a výpočtu „aktivních koncových uživatelů“ a „aktivních podnikatelských uživatelů“. Nic v této příloze by nemělo představovat právní základ pro sledování uživatelů. Metodikou obsaženou v této příloze nejsou dotčeny ani žádné z povinností stanovených v tomto nařízení, zejména v čl. 3 odst. 3 a 8 a čl. 13 odst. 3. Požadovaný soulad s čl. 13 odst. 3 zejména znamená rovněž identifikaci a výpočet „aktivních koncových uživatelů“ a „aktivních podnikatelských uživatelů“ na základě přesného měření nebo nejlepšího dostupného odhadu, v souladu se skutečnými kapacitami pro identifikaci a výpočty, které má podnik poskytující hlavní služby platformem v příslušném okamžiku k dispozici. Tato měření nebo nejlepší dostupný odhad musí být v souladu s měřeními vykázanými podle článku 15 a musí je zahrnovat.

2. Ustanovení čl. 2 bodu 20 a 21 stanoví definice „koncového uživatele“ a „podnikatelského uživatele“, které jsou společné pro všechny hlavní služby platformem.
3. Za účelem určení a stanovení počtu „aktivních koncových uživatelů“ a „aktivních podnikatelských uživatelů“ používá tato příloha pojem „jedineční uživatelé“. Pojem „jedinečný uživatel“ zahrnuje „aktivní koncové uživatele“ a „aktivní podnikatelské uživatele“ započítávané pouze jednou pro příslušnou hlavní službu platformy v průběhu určitého časového období (tj. měsíc v případě „aktivních koncových uživatelů“ a rok v případě „aktivních podnikatelských uživatelů“), bez ohledu na to, kolikrát se během tohoto období do příslušné hlavní služby platformy zapojili. Tím není dotčena skutečnost, že tatáž fyzická nebo právnická osoba může pro různé hlavní služby platformem současně představovat „aktivního koncového uživatele“ nebo „aktivního podnikatelského uživatele“.

B. „Aktivní koncoví uživatelé“

1. Počet „jedinečných uživatelů“, kteří jsou „aktivními koncovými uživateli“, se identifikuje podle nejpřesnějšího měření vykázaného podnikem poskytujícím jakoukoli hlavní službu platformy, konkrétně:
 - a. Má se za to, že shromažďování dat o využívání hlavních služeb platformem z přihlašovacího prostředí by zjevně představovalo nejnižší riziko zdvojení, například ve vztahu k chování uživatelů napříč zařízeními nebo platformami. Podnik proto předloží souhrn anonymizovaných dat o počtu jedinečných koncových uživatelů pro každou příslušnou hlavní službu platformy na základě přihlašovacího prostředí, pokud taková data existují.
 - b. V případě hlavních služeb platformem, k nimž mají rovněž přístup koncoví uživatelé mimo přihlašovací prostředí, podnik dodatečně předloží souhrn anonymizovaných dat o počtu jedinečných koncových uživatelů příslušné hlavní služby platformem na základě alternativního měření zachycujícího rovněž koncové uživatele mimo přihlašovací prostředí, jako jsou adresy internetového protokolu, identifikátory cookies nebo jiné identifikátory, například štítky pro identifikaci na základě rádiové frekvence, pokud jsou tyto adresy nebo identifikátory objektivně nezbytné pro poskytování hlavních služeb platformem.

2. Počet „měsíčních aktivních koncových uživatelů“ je založen na průměrném počtu aktivních koncových uživatelů v průběhu největší části účetního období. Smyslem pojmu „největší část účetního období“ je umožnit podniku poskytujícímu hlavní služby platformou, aby ve výpočtu odhlédl od hodnot, jež se v daném roce vymykají. Vymykající se hodnoty jsou ze své podstaty ty, které se od běžných a předvídatelných hodnot významně liší. Příkladem vymykajících se hodnot by mohl být nepředvídaný nárůst nebo pokles zapojení uživatelů, k němuž došlo během jednoho měsíce finančního roku. Hodnoty týkající se každoročně se opakujících událostí, jako jsou roční podpory prodeje, vymykající se hodnoty nepředstavují.

C. „Aktivní podnikatelské uživatelé“

Počet „jedinečných uživatelů“, kteří jsou „aktivními podnikatelskými uživateli“, se případně určí na úrovni účtu pro každý jedinečný podnikatelský účet spojený s používáním hlavní služby platformy poskytované podnikem, který představuje jednoho jedinečného podnikatelského uživatele příslušné hlavní služby platformy. Pokud se pojem „podnikatelský účet“ nevztahuje na danou hlavní službu platformy, příslušný podnik poskytující hlavní služby platformou určí počet jedinečných podnikatelských uživatelů odkazem na příslušný podnik.

D. „Předkládání informací“

1. Podnik předkládající informace Komisi podle čl. 3 odst. 3 o počtu aktivních koncových uživatelů a aktivních podnikatelských uživatelů v jednotlivých hlavních službách platform odpovídá za zajištění úplnosti a přesnosti těchto informací. V tomto ohledu:
 - a. Podnik odpovídá za předkládání údajů za příslušnou hlavní službu platformy, kde nedochází k nedostatečnému ani nadměrnému započítání počtu aktivních koncových uživatelů a aktivních podnikatelských uživatelů (například pokud mají uživatelé přístup k hlavním službám platform napříč různými platformami nebo zařízeními).
 - b. Podnik odpovídá za poskytnutí přesných a stručných vysvětlení metodiky použité k získání informací a dále odpovídá za veškerá rizika nedostatečného nebo nadměrného započítání počtu aktivních koncových uživatelů a aktivních podnikatelských uživatelů pro příslušnou hlavní službu platformy a za opatření přijatá k řešení tohoto rizika.
 - c. Podnik poskytne data, která vycházejí z alternativního měření, má-li Komise pochybnosti o přesnosti dat předložených podnikem poskytujícím hlavní služby platform.

2. Pro účely výpočtu „aktivních koncových uživatelů“ a „aktivních podnikatelských uživatelů“:
- a. Podnik poskytující hlavní služby platformem neidentifikuje hlavní služby platformem, které patří do stejné kategorie hlavních služeb platformem podle čl. 2 bodu 2, jako odlišné zejména na základě toho, že jsou poskytovány s použitím různých doménových jmen, ať už se jedná o národní domény nejvyšší úrovně (ccTLD) či generické domény nejvyššího řádu (gTLD), nebo jakýchkoli zeměpisných atributů.
 - b. Podnik poskytující hlavní služby platformem pokládá za samostatné hlavní služby platformem ty hlavní služby platformem, které jsou využívány pro různé účely buď jejich koncovými uživateli, nebo jejich podnikatelskými uživateli, nebo platí obojí, a to i v případě, že jejich koncoví uživatelé nebo podnikatelští uživatelé mohou být titíž, a i přesto, že patří do stejné kategorie hlavních služeb platformem podle čl. 2 bodu 2.

- c. Podnik poskytující hlavní služby platformem pokládá za samostatné hlavní služby platformem ty služby, které příslušný podnik nabízí integrovaným způsobem, ale které:
- i) nepatří do stejné kategorie hlavních služeb platformem podle čl. 2 bodu 2, nebo
 - ii) jsou využívány pro různé účely buď jejich koncovými uživateli, nebo jejich podnikatelskými uživateli, nebo platí obojí, a to i v případě, že jejich koncoví uživatelé a podnikatelští uživatelé mohou být titíž, a i přesto, že patří do stejné kategorie hlavních služeb platformem podle čl. 2 bodu 2.

E. „Zvláštní definice“

Níže uvedená tabulka stanoví zvláštní definice „aktivních koncových uživatelů“ a „aktivních podnikatelských uživatelů“ pro každou hlavní službu platformy.

Hlavní služby platformem	Aktivní koncoví uživatelé	Aktivní podnikatelští uživatelé
Online zprostředkovatelské služby	Počet jedinečných koncových uživatelů, kteří se nejméně jednou v měsíci zapojili do online zprostředkovatelské služby, například aktivním přihlášením, vyhledáváním, kliknutím či rolováním, nebo alespoň jednou v měsíci uzavřeli transakci prostřednictvím online zprostředkovatelské služby.	Počet jedinečných podnikatelských uživatelů, kteří měli během celého roku uvedenou v online zprostředkovatelské službě alespoň jednu položku nebo během roku uzavřeli transakci prostřednictvím online zprostředkovatelské služby.
Internetové vyhledávače	Počet jedinečných koncových uživatelů, kteří využili internetového vyhledávače alespoň jednou v měsíci, například vyhledáváním.	Počet jedinečných podnikatelských uživatelů s podnikatelskými webovými stránkami (tj. webové stránky využívané k obchodním nebo profesním účelům) zařazený do indexu nebo části indexu internetového vyhledávače během roku.
Služby online sociálních sítí	Počet jedinečných koncových uživatelů, kteří se alespoň jednou v měsíci zapojili do služby online sociálních sítí, například aktivním přihlášením, otevřením stránky, rolováním, kliknutím, lajkováním, vyhledáváním, vložením příspěvku nebo komentáře.	Počet jedinečných podnikatelských uživatelů, kteří mají v rámci služby online sociálních sítí zařazen produkt nebo službu nebo mají podnikatelský účet a kteří se do této služby jakýmkoli způsobem zapojili alespoň jednou v průběhu roku, například aktivním přihlášením, otevřením stránky, rolováním, kliknutím, lajkováním, vyhledáváním, vložením příspěvku nebo komentáře nebo za použití jejích nástrojů pro podniky.

Hlavní služby platformem	Aktivní koncoví uživatelé	Aktivní podnikatelští uživatelé
Služby platformem pro sdílení videonahrávek	Počet jedinečných koncových uživatelů, kteří se alespoň jednou v měsíci zapojili do služby platformy pro sdílení videonahrávek, například přehráním segmentu audiovizuálního obsahu, vyhledáváním nebo nahráním určitého audiovizuálního obsahu, zejména včetně videonahrávek vytvořených uživateli.	Počet jedinečných podnikatelských uživatelů, kteří během roku poskytli alespoň jeden audiovizuální obsah nahraný nebo zobrazený v rámci služby platformy pro sdílení videonahrávek.
Interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech	Počet jedinečných koncových uživatelů, kteří alespoň jednou v měsíci iniciovali komunikaci prostřednictvím interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech nebo se jí jakýmkoli způsobem účastnili.	Počet jedinečných podnikatelských uživatelů, kteří alespoň jednou v průběhu roku využili podnikatelský účet nebo jakýmkoli způsobem iniciovali nebo se podíleli na komunikaci prostřednictvím interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech za účelem přímé komunikace s koncovým uživatelem.
Operační systémy	Počet jedinečných koncových uživatelů, kteří použili zařízení s operačním systémem, který byl aktivován, aktualizován nebo používán alespoň jednou za měsíc.	Počet jedinečných vývojářů, kteří během roku zveřejnili, aktualizovali nebo nabídli alespoň jednu softwarovou aplikaci nebo softwarový program, které využívají programovací jazyk nebo jakékoli nástroje pro vývoj softwaru daného operačního systému nebo které nějakým způsobem fungují v daném operačním systému.

Hlavní služby platformem	Aktivní koncoví uživatelé	Aktivní podnikatelští uživatelé
Virtuální asistent	Počet jedinečných koncových uživatelů, kteří s virtuálním asistentem jakýmkoli způsobem alespoň jednou v měsíci navázali kontakt, například jeho aktivací, položením dotazu, využitím služby prostřednictvím příkazu nebo ovládáním zařízení inteligentní domácnosti.	Počet jedinečných vývojářů, kteří během roku nabídli alespoň jednu softwarovou aplikaci pro virtuálního asistenta nebo funkcionalitu zpřístupňující stávající softwarovou aplikaci prostřednictvím virtuálního asistenta.
Webové prohlížeče	Počet jedinečných koncových uživatelů, kteří webový prohlížeč použili alespoň jednou v měsíci, například vložení dotazu nebo webové adresy do adresního řádku webového prohlížeče.	Počet jedinečných podnikatelských uživatelů, jejichž podnikové webové stránky (tj. webové stránky používané v rámci obchodní nebo profesní činnosti) byly alespoň jednou v průběhu roku navštíveny prostřednictvím webového prohlížeče nebo kteří nabízeli zásuvný modul (plug-in), rozšíření nebo doplňky používané v průběhu roku ve webovém prohlížeči.
Služby cloud computingu	Počet jedinečných koncových uživatelů, kteří se alespoň jednou v měsíci zapojili do služeb cloud computingu od příslušného poskytovatele služeb cloud computingu, a to za jakýkoli druh odměny, bez ohledu na to, zda je tato odměna poskytnuta ve stejném měsíci.	Počet podnikatelských jedinečných uživatelů, kteří během roku poskytovali služby cloud computingu v rámci cloudové infrastruktury příslušného poskytovatele služeb cloud computingu.

Hlavní služby platform	Aktivní koncoví uživatelé	Aktivní podnikatelští uživatelé
Online reklamní služby	<p>V případě vlastního prodeje reklamního prostoru: Počet jedinečných koncových uživatelů, kteří byli alespoň jednou za měsíc vystaveni působení reklamního sdělení.</p> <p>V případě služeb pro zprostředkování reklamy (včetně reklamních sítí, reklamních výměn a jakýchkoli jiných služeb pro zprostředkování reklamy): Počet jedinečných koncových uživatelů, kteří byli alespoň jednou za měsíc vystaveni působení reklamního sdělení, které vyvolalo zájem o službu pro zprostředkování reklamy.</p>	<p>V případě vlastního prodeje reklamního prostoru: Počet jedinečných inzerentů, jejichž alespoň jedno reklamní sdělení bylo v průběhu roku zobrazeno.</p> <p>V případě služeb pro zprostředkování reklamy (včetně reklamních sítí, reklamních výměn a jakýchkoli jiných služeb pro zprostředkování reklamy): Počet jedinečných podnikatelských uživatelů (včetně inzerentů, vydavatelů nebo jiných zprostředkovatelů), kteří v průběhu roku komunikovali prostřednictvím služby zprostředkování reklamy nebo této služby využili.</p>